

Giới thiệu Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert

Hạn giúp dễ khổ sở để sống sót đều ngược nhìn hấn.

Hấn, ở vô tận thi đàn qua lại bên trong.

Hấn, chém giết vô số biến dị cự thú.

Hấn, ở trước mặt kẻ địch vùng vẫy chiến đao.

Các nàng nói: "Hấn, là Thủ Vọng trong cuộc sống của ta!"

Bọn họ nói: "Hấn, là tận thế vô địch bá chủ!"

"Hấn, là ác mộng vĩnh hằng của kẻ địch!"

Ôn Nhu! Nhiệt Huyết! Mỹ Nhân đều có.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Thế kỷ khởi nguồn

Đêm đã khuya, mượn điện thoại di động ánh sáng lằng lằng bò lên lầu bốn, mở ra loang lỗ cửa sắt, xuyên qua chật hẹp hành lang, móc ra chìa khoá thông thạo mở cửa phòng, tay phải tùy ý ở trên tường huy động, mấy ngọn đèn làm cho gian phòng nhỏ chiếu lên sáng như tuyết.

Bên trái một tấm giường gỗ sát tường, một tấm cũ kỹ bàn gỗ, trên bàn bày ra Đường Nguyên từ trên chợ cũ mấy cái đèn pin, xem ra rất cũ kỹ nhưng vẫn sai được. Hai tấm màu xanh da trời plastic, thêm mấy cái hòm ở góc giường.

Đem trống rỗng túi công cụ treo trên ở bên cửa sổ đỉnh sắt, Đường Nguyên mở máy vi tính ra, sau đó cầm lấy khăn mặt đi bên ngoài rửa mặt một chút, lúc này mới ở trần ngồi vào trước máy vi tính.

"Tích tích tích. . ." Vừa đăng nhập thành công, giá rẻ loa liền phát sinh khô cằn tiếng vang. Trực tiếp tắt đi những tin tức tẻ nhạt, chỉ để lại bạn cũ "Trưởng thành kỳ thiếu nữ" khung chat.

"Nữ nữ, rời giường nào!" Đánh xong chữ, Đường Nguyên cười xấu xa phát đưa qua.

"Hi hi, vừa mới làm xong, người tới muộn rồi! Nói cho người cái bí mật nha, có muốn nghe hay không?"

"Không phải có muốn nghe hay không, hấn là nói nghe một chút."

"Đình đình đình, người hãy nghe cho kỹ, bên cạnh ta nằm hai cái mỹ nữ nha."

"Dừng! Dừng có dụ ta, lại không phải nằm ta trên giường."

"Thật không nghe? Cần thận hồi hận chết người nha, thêm vào ta chính là ba cái trần trụi đại mỹ nữ nha."

"Mỹ nữ? Trần trụi mỹ nữ? Ba cái nằm ở trên một cái giường trần trụi mỹ nữ?" Đường Nguyên phát hiện mình tà ác, mau mau lắc đầu sủi đi trong đầu không khỏe mạnh tư tưởng, phát ra một chuỗi máu mũi phun mạnh về mặt, tiếp tục đánh chữ "Không JB không chân tướng, cầu quả chiếu, cầu yêu sách!"

"Hừ hừ!"

Đối phương nhưng phát tới hai chữ sau liền không còn động tĩnh, ngay ở Đường Nguyên dự định đóng lại QQ thời điểm, trước cửa sổ bắt đầu liên tục lấp lóe.

Theo bản năng mở ra, Đường Nguyên sững sờ, đối phương lại thật sự phát ra bức ảnh lại đây. Hấn một chút liền nhận ra bức ảnh đầu tiên trên quyền rũ nữ nhân chính là bản thân nàng, mặt khác hai tấm hình trên nhân vật chính tuy rằng không quen biết nhưng cũng là đại mỹ nữ, liền nằm ở bên cạnh nàng, sợi tóc tán loạn một mặt đỏ ửng, đường cong lá lướn, da thịt trắng mịn, phần chân cánh tay ngọc.

Bức ảnh phóng tới to lớn nhất, Đường Nguyên vô cùng kích động bi thiết nói: "Ta hận!"

Ba tấm hình máu chốt bộ vị tất cả đều đánh lên ngửa thi đấu khác, lại để cho chú sói không công kích động một hồi.

"Hi hi, như thế nào, tướng mạo nhất đẳng, vóc người nhất đẳng, thân ái ta tốt với người đi." Đường Nguyên có thể tưởng tượng nàng đắc ý.

"Nhược nhược nói một tiếng, không muốn cười ngửa, cho ta phim ảnh được không."

"Hừ hừ, Nhược nhược là vì lưu lại cho người đầy đủ tưởng tượng không gian. Phim ảnh mà ta có thể giữ lại, có điều phải đợi người tìm tới ta mới có thể cho người nha! Ngũ ngon kéo, tao nắm, không muốn làm tốt đại sự yêu!"

"Tìm tới người? Trường Sa lớn như vậy thiên tài gọi bằng cụ cũng không tìm được người."

Đường Nguyên lắc đầu một cái xì cười một tiếng, nhìn nàng biến hóa ánh chân dung, thuận lợi xoa đi, dự định chơi một lúc game.

"Hơn 500M Update! Muốn làm chết người ta à." Vừa mở ra mới phát hiện game lại chương mới, hơn nữa chương mới bao còn Đại Đắc Ly Phở ít nhất phải dưới nửa giờ, Đường Nguyên bất đắc dĩ mở ra biên tập khí đem ngày hôm qua không sửa chữa hoàn thành game đoạn mở ra, tiếp tục sửa chữa lên.

Đường Nguyên là một người làm công, không cha không mẹ không bằng cấp người làm công, năm năm trước hấn rời đi cái kia thương tâm địa, người không có đồng nào đi tới cái thành thị nhỏ này kiếm sống, không có bằng cấp, không có bằng hữu, chỉ có người khác quai dị ghét bỏ ánh mắt. Nhỏ gầy đơn bạc hấn cần phải chịu đựng vô số khổ sở khó khăn, ngoan cường sinh tồn.

Năm năm trôi qua, Đường Nguyên đã 21 tuổi, hấn lớn rồi, thân thể cao to cường tráng, có cố định công tác, ổn định thu vào, thú vị đồng sự, duy nhất bất biến chính là tiềm tàng ở bên trong tâm sâu sắc cô độc.

Đêm càng khuya, trắng như tuyết ánh đèn chiếu trắng như tuyết vách tường, màn hình tia sáng ánh Đường Nguyên có chút mệt mỏi nhợt nhạt, hấn vẫn cứ không có một tia tia buồn ngủ, bởi vì chỉ có trong máy vi tính lít nhá lít nhít ký tự mới có thể xua tan trong lòng cô độc.

Tháng 7 Giang Minh thành phố rất nóng, mặc dù là nửa đêm, vẫn làm cho người cảm thấy từng tia một nặng nề. Bầu trời đêm càng có vẻ trầm ngưng, toàn bộ bầu trời hóa thành dày đặc màu đen màn sân khấu, tự muốn rơi xuống điện.

Xì xì! Tạch...!

Đột nhiên, bình tĩnh bầu trời đêm điện thiểm lòi ô!

To lớn chớp giật phá tan tầng mây, ở trên bầu trời tàn phá, toàn bộ thành thị đều bị quỷ dị điện quang rọi sáng, nhưng không nửa điểm mưa nhỏ xuống.

"Lại sét đánh!" Đường Nguyên cau mày đang định đóng lại Computer, đột nhiên cả người tê rần, tiếp theo liền mất đi ý thức.

Bị cúp điện! Chẳng biết lúc nào, tia chớp ngưng đi, toàn bộ thành thị rơi vào trong bóng tối!

Quỷ dị chính là Đường Nguyên trước người Computer ở cắt điện tình huống cũng không có đình chỉ công tác, trên các đồng hồ đo hình ảnh biến đổi, xuất hiện một to lớn màu sắc rực rỡ viên hoàn, đồng thời chậm rãi hướng về trung tâm co lại

Cuối cùng, trên màn ảnh chỉ còn lại cái kế tiếp màu trắng điểm sáng nhỏ, từ giữa màn hình phi ra trực tiếp bắn vào Đường Nguyên đại não, ngất xỉu bên trong Đường Nguyên thân thể một trận rung động. Thân thể như mặt trời nhỏ, phát sinh chói mắt cường quang chiếu lên gian phòng sáng loáng một mảnh.

Năng sớm bắn vào nhỏ hẹp bên trong, chiếu lên bên trong sáng trưng một mảnh.

Đường Nguyên lẳng lặng ngất trước máy vi tính, hồn nhiên không biết trong thiên địa dĩ nhiên có đại chuyển biến.

"Keng! Hệ thống khởi động thành công, nhân vật buộc định thành công, sơ cấp công năng kích hoạt. Ký Chủ: Đường Nguyên, Địa Cầu dân bản địa, dự bị chức nghiệp giả, sau năm phút thức tỉnh."

"Hệ thống phụ tặng: Trước Level 5 mở công năng dò xét nguy hiểm, sau khi thức tỉnh nghề nghiệp tự động thủ tiêu."

Bỗng nhiên, hai đạo âm thanh đậm khô cần cú như vậy đậm thùng yên tĩnh không gian.

Sau năm phút

Đường Nguyên gian nan bật người dậy, nỗ lực mở ra hai mắt, cảm giác toàn thân cứng ngắc, cái cổ đau nhức cực kỳ, không khỏi thầm nói: "Kỳ quái, làm sao ngủ ở nơi này."

Một trận xoay người, hoạt động nửa người cứng ngắc, Đường Nguyên cầm điện thoại di động lên nhìn một chút, phát hiện không có tín hiệu, lắc đầu một cái cũng không hề để ý, nhìn đồng hồ đã là sáng sớm 9 giờ.

Đưa điện thoại di động cất vào túi quần, Đường Nguyên nắm quần áo trên giường mặc, hướng cửa đi, dự định trước tiên xuống lầu ăn điểm tâm, sau đó đi công ty đưa tin.

"Xin chú ý, bên trong năm mét phát hiện sinh vật nguy hiểm "

Bỗng nhiên, một đạo giọng nữ khô cần vang lên, làm cho Đường Nguyên đang đưa tay mở cửa sợ hết hồn, tay một hồi liền rút trở về.

"Sinh vật nguy hiểm?" Đường Nguyên cảm thấy không hiểu ra sao, ngẩng nhìn bốn phía thì cái gì đều không có phát hiện, không khỏi lớn tiếng nói: "Ai đang nói chuyện? Ngoài cửa có người sao?"

"Xin chú ý, bên trong năm mét phát hiện sinh vật nguy hiểm " Đạo giọng nữ lại vang lên, lần này Đường Nguyên nghe rõ rõ ràng ràng, nhưng càng thêm bối rối, bởi vì âm thanh lại ở trong đầu của chính mình.

Đường Nguyên theo bản năng coi chính mình gặp quỷ, mồ hôi lạnh chảy ra, bối rối xoay người kẻ sát tới trên tường, run chân, run giọng kêu sợ hãi: "Quỷ?"

"Đường Nguyên đại nhân chào ngài, ta là Thần Cấp hệ thống phụ trợ Tinh Linh Phi Phi, rất vinh hạnh vì ngài phục vụ!" Lần này trong đầu đổi thành một giọng nữ thanh lịch dễ nghe.

Âm thanh này ôn hòa, tựa hồ có hiệu quả động viên lòng người, để con sợ Đường Nguyên nhảy đến cổ họng liền hạ xuống.

"Phi Phi? Nay đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?" Đường Nguyên nỗ lực hít sâu, ung dung sốt sắng trong lòng cảm

"Nói đơn giản, tân thế hàn lâm, đại nhân ngài được Thần Cấp hệ thống phụ trợ tán thành, trở thành hệ thống chủ nhân, từ nay về sau, hệ thống sẽ trợ giúp đại nhân học được chiến đấu, trở nên mạnh mẽ, trợ giúp đại nhân càng tốt hơn sống tiếp."

"Thế kỷ mới? Chiến đấu?" Đường Nguyên miễn cưỡng nắm lấy Tinh Linh Phi Phi trong lời nói then chốt từ.

"24h trước, cũng chính là ngày hôm qua rạng sáng chín giờ, không gian không biết tên cùng không gian Địa Cầu phát sinh va chạm, Địa Cầu dân bản địa đa số được bệnh độc đệ nhị không gian cảm hoá biến thành độc thi, còn có bộ phận dân bản địa bị đệ nhị không gian quái thú giết chết, thế giới chính phát sinh biến hóa kỳ dị, vào thời khắc này bắt đầu hệ thống xưng là thế kỷ mới."

"Đùa giỡn à! 24 giờ trước? Bệnh độc cảm hoá? Sinh hóa nguy cơ? Lừa người cũng phải tìm cái lý do tốt hơn đi nha." Đường Nguyên bản năng phản bác, 24 giờ trước chính mình rõ ràng ở công ty, cùng đồng sự. Nghĩ tới đây, thân thể hắn trong nháy mắt cứng đờ, như là nhớ ra cái gì đó, luống cuống tay chân đi đào điện thoại di động.

"2016 năm ngày mùng 9 tháng 7." Đưa mắt nhìn chăm chăm rõ ràng điện thoại di động màn hình, Đường Nguyên từng chữ từng chữ, sử dụng sức lực toàn thân mới đem vài chữ đọc xong, hắn như quả cầu da xì hơi tự tồn ở trên mặt đất, không thể tin tưởng tự lâm bầm: "Rõ ràng là lúc tỉnh là ngày 7, ta lại ngủ lâu như vậy, tất cả những thứ này đều là thật sự? Không thể, cái này không thể nào!"

Phi Phi trực tiếp nói rằng: "Tất cả những thứ này đều là thật sự không có sai sót, thế giới biến hóa cụ thể còn chờ đại nhân chính mình đi thăm dò phát hiện, nhưng có thể khẳng định ngoại giới phi thường vô cùng nguy hiểm, ngài nhất định phải đổi mặt hiện thực mới có thể còn sống. Cuối cùng, Phi Phi kiến nghị đại nhân đem vừa nãy hệ thống phát hiện sinh vật nguy hiểm thanh trừ sau lại ra ngoài."

Đường Nguyên nghe Phi Phi cũng không biết làm ra loại nào phản ứng, làm như một bất hạnh người bình thường, hắn cắn răng nỗ lực nhiều năm, mới có phần an định công tác, vốn định cưới cái hiền tuệ thể tử, sinh một tiểu thiên sứ đáng yêu, liền như vậy bình an sống hết đời.

Trời cao biết bao tàn nhẫn, ngay ở hắn sắp thực hiện giấc mơ thời điểm, miễn cưỡng phá hủy tất cả, thời khắc này Đường Nguyên thực sự là khóc không ra nước mắt.

Ầm ầm!

Ngay ở Đường Nguyên rơi vào cuồng loạn, cửa sắt kiểu cũ đột nhiên một trận rung động dữ dội, tiếp theo truyền đến một trận gào thét như dã thú để người tê cả da đầu, làm hắn giật mình.

"Độc thi muốn đi vào?" Phản ứng lại Đường Nguyên theo bản năng đứng dậy dùng bối cảnh chú chặn lại sắt lá môn, phía bên kia cửa không ngừng rung động, trái lại để hắn bình tĩnh lại, hắn là cái người thực dụng, có vấn đề liền muốn đi giải quyết vấn đề, lập tức tâm tư nhanh chóng chuyển động: "Trong phòng không có đồ ăn, không có nước, chính mình nhất định phải chạy đi, nếu như ngoài cửa là hệ thống nói tới độc thi, cùng trong phim ảnh những kia tang thi như thế động tác chậm chậm, chính mình nên có thể chạy đi."

Nghĩ tới đây, Đường Nguyên cảm giác mình nhất định phải có vũ khí mới được, nhìn chung quanh một lần, cũng không có thích hợp vũ khí của chính mình.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, nhớ lại trước đây ở hai nguyên trong cửa hàng mua quá một cái dài mười cen-ti-mét inox đao dao gọt hoa quả, bị chính mình thu ở tạp vật trong rương. Nghĩ tới đây Đường Nguyên một bước xa vọt tới song dưới, mở ra cái hòm, hai cái tay ở chính giữa một bên nhanh chóng lục lọi.

Hết sức chăm chú Đường Nguyên không có chú ý tới, cửa đã không tiếng động.

"Không phải cái này, cũng không phải cái này." Cuối cùng, Đường Nguyên từ đáy hòm lấy ra một cái hồng sao đao nhỏ, rút ra nhìn một chút, lưỡi đao cũng không sắc bén, thân đao cũng không dày, duy nhất khiến người ta vui mừng chính là sắc bén mũi đao.

Àm~!

Đúng lúc này, từ bên cạnh truyền đến một tiếng vang giòn, tiếp theo một nguồn sức mạnh truyền đến, đem phản ứng không vội Đường Nguyên đụng phải một lão đảo.

"Xong!" Nghiêng về phía trước bên trong Đường Nguyên này mới phản ứng được chính mình lại đã quên đóng cửa sổ hộ, nhất định là độc thi từ cửa sổ xông vào.

Đường Nguyên song vươn tay ra chống được trên vách tường nỗ lực ổn định thân hình, xoay người dự định chính diện độc thi.

"Ồ!" Xoay người qua đi Đường Nguyên nhưng là sững sờ, bởi vì nhìn thấy tình cảnh, cùng hấn tưởng tượng rõ ràng không giống nhau.

Kiểu cũ thiết dàn giáo cửa sổ, bên trái mở ra bên phải giam giữ, ở trần độc thi ngang eo kẹt ở bên phải thiết khuông bên trong, phỏng chừng là nó xông tới thì quá mức đại lực, vì lẽ đó thể rất chặt, trong lúc nhất thời tiến thối lưỡng nan, chỉ có thể nhếch miệng rộng khuôn mặt dữ tợn hướng về Đường Nguyên rít gào.

Đường Nguyên bạo gan tiến lên một bước quan sát kỹ độc thi, chỉ thấy toàn thân nó xanh sẫm, cả người da thịt sưng phù, con mắt một mảnh tinh hồng, đầu ngẩng lên thật cao, miệng đại đại mở ra, lộ ra dính đầy thịt mạt cùng màu xanh lục chất nhầy hàm răng.

Trên mặt của nó cắm vào vài miếng thủy tinh vỡ, không ngừng chảy ra màu xanh lục sền sệt huyết dịch. Đường Nguyên nhận ra đối phương, là ở tại đối diện đại thúc tuổi trung niên, họ Liễu.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2:. Trần trường nữ nhân

Tiểu nhà lầu tổng cộng có năm tầng, là loại kia kiểu cũ gạch xanh tứ phương trống rỗng đồng tử lầu, trước mắt vị đại thúc tuổi trung niên này dung mạo đại biến chính là hấn hàng xóm, hơn nữa còn là loại kia khiến người ta rất khó quên hàng xóm, lời này tuyệt đối không có biểu dương ý của hấn.

Liễu đại thúc ở tại lầu môn phía bên phải, không có chính thức làm việc làm, một ngày lằng lằng thang thang, không nói vệ sinh người lại háo sắc, còn thường thường mang tiểu thư về nhà, làm việc làm người rất là khiến người ta căm ghét.

Đường Nguyên cửa phòng đối diện cửa thang gác, bên trái ở một đôi tiểu phu thê, mấy ngày trước liền về nhà kết hôn làm tiệc rượu. Sẽ đi qua ở ba cái người ngoài thôn, vợ chồng trung niên trụ một gian, còn có người đàn ông trụ một gian, cuối cùng một gian dùng để đặt tạp vật. Ba người này ở nam nhai mở ra một nhà quán com nhỏ, mỗi ngày sáng sớm đi ra ngoài, buổi tối rất muộn mới trở về.

"Chạy!" Nhìn độc thi không thể động đậy, Đường Nguyên dự định nhân cơ hội chạy trốn, nhưng mà mới vừa mới vừa đi tới cửa trong đầu nhưng không tự chủ được nhớ tới Phi Phi mới vừa nói, "Thế giới trở nên phi thường vô cùng nguy hiểm, người nhất định phải đối mặt hiện thực, mới có thể hảo hảo sống tiếp."

Chính mình tuy rằng chỉ có 21 tuổi, trải qua sự tình so với bạn cùng lứa tuổi muốn nhiều hơn, từ gia gia sau khi qua đời, liền rõ ràng chính mình không còn người có thể dựa vào, một bát com, một bình nước, một khối tiền, tất cả hết thảy đều chỉ có thể y dựa vào hai tay của chính mình đi kiếm lấy. Cho tới nay chính mình cũng là như vậy đi làm, đem hết toàn lực đi công tác, đi học tập, mới có chính thức công tác, cố định thu vào.

Hiện tại đây? Hết thảy đều quy về nguyên điểm, hết thảy đều muốn làm lại từ đầu, chính mình là có thể hiện đang chạy trốn, nhưng bên ngoài chờ đợi mình chính là cái gì? Một con độc thi? Mười con độc thi? Khi đó chính mình sẽ làm thế nào?

Tất cả những thứ này không phải game, nếu như mình liền cái này không thể hoàn thủ gia hỏa đều giải quyết không được, vậy sau này còn làm sao đối mặt độc thi? Sóng sót bằng cách nào?

Trốn! Có thể, nhưng nhất định phải trước tiên đem nó giết chết.

Rất cực hạ quyết tâm, Đường Nguyên chăm chú nâng lên đao nhỏ, quay người hướng về độc thi tới gần.

Quyết tâm rất lớn, quay về độc thi thì nhưng phạm vào khó, này không phải một con gà, cũng không phải một con vịt, mặc dù biết nó đã không tính là nhân loại, Đường Nguyên vẫn cứ không hạ thủ được, đương nhiên cũng sợ sệt bị nó cào trúng.

Nhiều lần quay về độc thi không khoa tay nửa ngày, Đường Nguyên lại đột nhiên sáng mắt lên thầm nghĩ: "Có!"

Hắn thanh đao dừng ở trên eo, bước nhanh chạy đến bên giường, rút ra thâm hậu sợi bông, đem đánh chiết khấu, sau đó hai tay cầm lấy hai con bị giắc, đem sợi bông banh trực, giơ lên thật cao, nhìn chăm chăm độc thi, thấp thỏm cực kỳ hướng về nó tới gần.

Ba bước, hai bước, càng tới gần độc thi, Đường Nguyên trái tim nhảy lên càng nhanh, rốt cục, hắn hung ác tâm cất bước tiến lên sẽ bị tử dùng sức xông đi tới.

Phốc!

Sợi bông đem độc thi nửa người trên che ở bên trong, Đường Nguyên đã không thêm đến xia, đột nhiên nhào tới, dùng tay trái gạt gao cách sợi bông đem độc thi vững vàng nhốt lại, nó tay không thể động, lại muốn găm cán gươm ngay trước mắt Đường Nguyên, chỉ có thể liên tiếp hướng lên trên cùng đầu, nhưng chỉ găm đầy miệng cây bông.

Giờ khắc này Đường Nguyên một đỏ mặt lên, dòng máu khắp người phun trào, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, giết nó! Giết nó!

Đường Nguyên tay phải hăm thấp một mảnh, kim nén một hơi, rút đao như phát điên quay về độc thi đầu mạnh mẽ chọc vào xuống.

Hắn rõ ràng cảm giác được inox mũi đao phá tan sợi bông, đã đâm thịt thối.

Mũi đao thối qua xương "Chít chít" thanh chói tai cực kỳ.

Một đao, hai đao...

Cũng không biết trải qua bao lâu, cũng không biết đâm bao nhiêu đao, Đường Nguyên hoàn toàn rơi vào trong cơn điên cuồng, tanh hôi dòng máu màu xanh lục đã thấm thấu sợi bông.

Nguy hiểm, sinh tử vào đúng lúc này đều bị bỏ đi sau đầu.

"Keng! Giết chết 1 level độc thi, thu được EXP 50 điểm. Nhân vật bằng skills kích hoạt." Không biết qua bao lâu, Phi Phi thanh âm dễ nghe lần thứ hai ở trong đầu vang lên, thức tỉnh cuồng loạn bên trong Đường Nguyên.

"Kết thúc sao!"

Theo bản năng buông ra từ lâu cứng ngắc cánh tay trái, mắt cảm giác tay phải cũng lại không nắm vững đao nhỏ, chỉ được tùy ý nó lướt xuống, cũng cùng sản nhà chạm nhau phát sinh "Đình Đang" một tiếng.

Đường Nguyên hai chân mềm nhũn trực tiếp ngồi vào trên đất, một lúc lâu, nhịp tim đập loạn cào cào mới chậm rãi bình phục.

Vừa nãy tâm tình căng thẳng bên dưới vẫn không cảm giác được, hiện tại bụng lỏng giải hạ xuống mới chú ý tới, độc thi toả ra mùi hôi là ác tâm như vậy, Đường Nguyên bụng mũi liên tục lần lộn dựa vào đến bên giường.

Nhớ tới vừa nãy hệ thống nhắc nhở, Đường Nguyên tâm thần chìm vào đầu óc, đọc thầm bằng skills.

Một màu xám cửa sổ nhỏ khẩu xuất hiện ở trước mắt, mặt trên như game nhân vật như thế bày ra Đường Nguyên thuộc tính.

Họ tên: Đường Nguyên (dự bị chức nghiệp giả), đẳng cấp: 1, sức mạnh: 8, thể chất: 7, nhanh nhẹn: 7, HP: 100/100, công kích: 40/50, phòng ngự: 24, tốc độ: 14, EXP: 50/300

Chú ý: 1 điểm sức mạnh = 25 cân

Bảng rất là đơn giản, chơi đùa quá game người một chút liền có thể thấy rõ, có EXP liền mang ý nghĩa chính mình cũng có thể như trong game như thế thăng cấp, này có phải là chính là Phi Phi trong miệng học được chiến đấu trở nên mạnh mẽ đây?

Đường Nguyên đối với này càng ngày càng cảm hứng thú vị, híp mắt suy nghĩ đón lấy hành động

Đã gần đến ngo, bên ngoài vẫn cứ lặng lẽ, không có xe tiếng hót, cũng không có loài người huyền ảo thanh âm, tựa hồ cả thành thị cũng đã chết đi.

Tay trái cầm đao nhỏ, tay phải cầm dài hai mươi cen-ti-mét tiểu búa đánh, Đường Nguyên đeo túi công cụ, cẩn thận từng li từng tí một hướng về dưới lầu đi đến. Xuống lầu trước, Đường Nguyên đem lầu bốn gian phòng lần lượt từng cái kiểm tra một lần, may mắn phát hiện ngoại trừ biến thành độc thi Liễu đại thúc, cũng không có cái khác độc thi.

"Híz-khà-zzz rồi, cọt kẹzz, cọt kẹzz!"

Vừa xuống tới lầu để, đột nhiên, một trận dị dạng tiếng vang tự phía trước truyền đến.

"Có biến!" Đường Nguyên giật mình trong lòng, cẩn thận thò đầu ra, chỉ thấy một con độc thi quay lưng cửa thang gác, quỳ trên mặt đất cắn xé một bộ

thi thể.

"Độc thi chặn lại rồi duy nhất lối ra : mở miệng, muốn muốn đi ra ngoài thể tất sẽ kinh động nó, như vậy, xuất thủ trước tiêu diệt nó mới là lựa chọn tốt nhất." Nghĩ tới đây, Đường Nguyên chậm lại hô hấp, dưới chân phát lực hết tốc lực xông ra ngoài.

Bước tiến của hắn nhanh chóng mềm mại. Trong nháy mắt liền đạt tới độc thi thể sau, nhìn vẫn còn găm nhám thi thể, hoàn toàn không có phản ứng độc thi, Đường Nguyên khoe miệng bứt lên một nụ cười gần, vung tròn búa đánh, hết sức đập xuống.

Phốc!

Độc thi đầu như tây qua nứt ra, thân thể của nó mất đi chống đỡ, mềm mại về phía trước ngã xuống, nằm ở bị hắn găm nhám cụ hoàn toàn thay đổi trên thi thể.

Nứt mở đầu cốt, bộ óc trắng, hồng lục giao nhau dòng máu, mở ra huyết nhục, sang mở ngực bụng, ruột lưu đến đâu đâu cũng có, bị găm nhám bộ mặt mất đi da dẻ, lộ ra nhô ra màu xanh bấp thịt, ánh chỗ trống hai mắt, sẫm bạch hàm răng, là như vậy dữ tợn mà lạnh lẽo âm trầm.

Khung cảnh này khủng bố buồn nôn đến cực điểm, Đường Nguyên nắm búa đánh tay đã trắng bệch, vị bộ kịch liệt co giật, một luồng nồng nặc tanh tưởi vào lúc này chui vào xoang mũi, hắn rốt cục không nhìn được "Oa" một tiếng phun ra ngoài.

Đáng tiếc trong dạ dày của hắn từ lâu không có trữ hàng, ầu nửa ngày chỉ phun ra một chút giấm chua.

Đường Nguyên dùng mu bàn tay lau nước mắt, run chân nỗ lực đẩy lên thân thể, mới vừa đứng thẳng người, cũng cảm giác được choáng váng đầu hoa mắt, đồng thời trong bụng một trận "Ừc ực ực" vang rền.

Một ngày không ăn cơm, lại bị độc thi dẫn vật giữa trưa, Đường Nguyên là đói bụng đến phải trước ngực thiếp phía sau lưng. Cứ việc mới vừa thổ xong căn bản không đói bụng, rồi lại không thể không bỏ sung thể lực.

Nguyên bản ở lục soát gian phòng thi, đúng là tìm tới không ít lương thực, đáng tiếc không có khí than, cũng không có điện, căn bản không có cách nào làm cơm.

Đồ ăn!

Đường Nguyên hướng về đường cái đi đến, hắn bức thiết muốn tìm được đồ ăn.

Mặt trời treo cao, ánh mặt trời thiêu nướng mặt đường xi măng, tỏa ra một luồng nhàn nhạt diêm vị.

Cẩn thận từng li từng tí một thò đầu ra hướng về chung quanh quan sát hiểu rõ một hồi, đại lộ bên trái không có ai, lại nhìn phía bên phải, Đường Nguyên nhú mày, cửa hàng trước có không ít độc thi bồi hồi.

Trên đường lớn phát sinh nghiêm trọng tai nạn xe cộ, thật mấy chiếc xe đụng vào nhau, có rõ ràng thiêu đốt dấu vết, trên xe mang theo không ít thi thể hài cốt, mặt đường bị huyết dịch nhuộm thành màu đỏ sẫm, xe cộ càng có mười mấy con độc thi đang lảng vảng.

Nhiều như vậy độc thi, đi ra ngoài tìm đồ ăn đều là muốn chết như thế, Đường Nguyên đáy lòng tự giễu nở nụ cười, lác eo từ bên trái ngoài rừng cây duyên dọc theo đường cái hướng về phía trên chạy đi.

Nơi này là khu phố cũ, đường cái là cũ kỹ song đường xe chạy, đi về hương trấn, bình thường số lượng xe chạy cũng không lớn, công hai bên đường là rải rác được phòng.

Xuyên qua hơn hai mươi mét phong cảnh rừng cây, mấy đồng bán tân cự ba tầng nhà lầu xuất hiện ở trước mắt.

Đường Nguyên lựa chọn bên tay trái cái kia tòa nhà tiệm hành.

"Khí tu linh kiện "

Một bảng hiệu ở trước đại môn, Đường Nguyên hướng về bên trong nhìn một chút, phòng khách lung tung chất đồng linh kiện cùng công cụ, hai bên là cao to thiết giá chứa đựng một ít bình lon.

Người trong không khí tràn ngập vậy mờ mờ, Đường Nguyên cấp tốc xuyên qua cửa phòng khách, tiến vào bên trong. Cầu thang phía sau có một tấm cửa gỗ mở nửa, từ trong khe hở xem đi ra sau là đất xi măng. Đường Nguyên rón rén đi tới trước cửa một chút đẩy ra.

Một dùng gạch tường vi lên tiểu viện xuất hiện ở trước mắt, bên trái chính tề thả chông chất mấy hàng một người cao vút bỏ sẫm lớp xe, một cây anh đào thô to sát bên tường vậy, tường xanh um tươi tốt.

Đường Nguyên vòng quanh sẫm lớp xe trước sau kiểm tra một chút, xác định sau khi an toàn. Lúc này mới lui ra tiểu viện, cũng trở tay đóng cửa lại, sau đó theo cầu thang đi lên.

Lầu hai cửa chống trộm là giam giữ, trên cửa cũng không có chìa khoá, Đường Nguyên đem lỗ tai thiếp ở trên cửa ngừng thờ Ngưng Thần yên lặng nghe, cái gì đều không có nghe thấy.

Cửa chống trộm, không chìa khoá liền không vào được, phá cửa đi vào? Hay là thôi đi, không nói như vậy vang động quá lớn, liền búa đánh này tiểu thể trạng đem môn đập ra đến đợi được năm nào tháng nào.

"Quan Âm tỷ tỷ, Đường Tăng ca ca phù hộ lâu ba môn là mở ra." Đường Nguyên miệng lẩm bẩm, dự định tiếp tục lên lầu thử vận may.

Chuyển qua cầu thang chỗ ngoặt, mở rộng cửa chống trộm xuất hiện ở trước mắt, Đường Nguyên mặt mày hớn hớn: "Ha ha, các đường thần tiên tiểu đệ vô cùng cảm kích!"

Xuất hiện trước nhất ở trong mắt chính là một bộ nải màu vàng bố nghệ sa phát, trên ghế salông có một bộ chia năm xẻ bảy màu xanh sẫm thi thể.

Đường Nguyên âm thầm suy đoán: "Độc thi bị giết chết, lại không có người khác thi thể, lẽ nào nhà này từ còn có người sống sót?"

Mang theo nghi ngờ xuyên qua phòng khách, trước tiên kiểm tra một hồi bên trái hai gian tiểu phòng ngủ, như thế ngổn ngang giường lớn, quỹ môn mở ra y thụ, cái gì đều không có phát hiện.

Đường Nguyên đi tới phía bên phải chủ ngoại, đẩy ra cửa gỗ.

Khe cửa càng mở càng lớn, Đường Nguyên tầm nhìn bao quát toàn bộ phòng ngủ, đột nhiên hấn tay cứng đờ.

Trong phòng có người.

Vẫn là một trần trụi nữ nhân.

Một nữ nhân không mảnh vải, trần trụi nằm trên giường gỗ màu phàn hồng.

"Này là cái tình huống mẹ gì? Ta nên làm gì?" Đường Nguyên có chút ngổn ngang, không biết là nên thừa dịp đối phương còn chưa phát hiện chính mình, nên rời đi trước tốt, vẫn là cùng với nàng chào hỏi một chút tình huống.

Trong lòng do dự, nhưng trong lúc vô tình nhìn thấy hình kết hôn treo ở đầu giường, trong hình nữ nhân chừng hai mươi tuổi, ăn mặc trắng nõn áo cưới một mặt hạnh phúc tựa ở cao lớn đẹp trai tân lang trong lòng ngực.

Nhìn trong hình nữ nhân hạnh phúc nụ cười thỏa mãn, Đường Nguyên lui ra gian phòng, nhẹ nhàng đem cửa phòng đóng lại, trong lòng thở dài "Không biết có bao nhiêu người vĩnh viễn mất đi nụ cười như thế."

"Soạt soạt. Soạt soạt "

Đường Nguyên cũng không hề rời đi, mà là gõ lên cửa. Hấn không muốn gây nên hiểu lầm gì đó, cũng không muốn liền như thế rời đi, ít nhất phải tuân hỏi một chút trên giường nữ nhân, làm rõ tình huống bây giờ.

"Soạt soạt. Soạt soạt "

Thêm một chút sức lần thứ hai gõ lên, bên trong vẫn cứ không có động tĩnh gì. Đường Nguyên trong lòng căng thẳng, này quá không bình thường.

Hít sâu một hơi, Đường Nguyên cố ý mở cửa phòng, tiến lên vài bước quay về trên giường nữ nhân lớn tiếng kêu lên: "Đại tỷ, này! Ngươi tỉnh lại đi nha, đại tỷ!"

Có thể là Đường Nguyên tiếng gọi nổi lên hiệu quả, nữ nhân quay lưng hấn chậm rãi ngồi dậy đến.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Sát Nhân Giả Nhân

Đại tỷ, cái này. Cái này, ngươi có thể hay không trước tiên mặc quần áo vào?" Tuy rằng Đường Nguyên cũng không phải sơ ca, nhưng ban ngày thấy trần trụi nữ nhân xa lạ vẫn làm cho hấn cảm thấy lúng túng cực kỳ.

"."

Nữ nhân cúi đầu lẳng lặng ngồi ở mép giường, tóc dài đen nhánh rối tung sau lưng bộ, bóng loáng phần lưng lóc nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy, nàng không nói một lời, cũng không gặp có bất kỳ hành động.

"Nữ nhân này có vấn đề." Tình cảnh quái dị để Đường Nguyên trong lòng cảnh linh mãnh liệt, bảo hiểm để vẫn là trước tiên lưu tuyệt vời.

"Ai nha! Thật thật không tiện, quấy rối người nghỉ ngơi, ta vậy thì rời đi." Đường Nguyên giả cười nói xong, nhưng mà vừa cất bước, người phụ nữ kia đột nhiên xoay người lại, cũng hướng về phía hân phát sinh một tiếng tiếng gào.

"A" tiếng rít chói tai như một cái cái dùi đâm thẳng vào Đường Nguyên đại não, cái kia tát nứt linh hồn giống như thống khổ để hân không nhận được ngồi chồm hổm trên mặt đất, ôm đầu kêu thảm thiết lên.

Nữ nhân có chút cứng ngắc đứng dậy, hướng về Đường Nguyên đi tới, nàng đã không ở là trong hình cái kia đầy mặt nụ cười hạnh phúc nữ nhân.

Nàng toàn bộ bộ mặt hiện màu tím đen, như phơi khô cà như thế, nhãn nhúm, một đôi quỷ dị con mắt hiện ra làm người ta sợ hãi màu xanh quang mang. Gáy trở xuống che kín máu đen quần trạng nhô ra, bụng nhô lên tức cầu một khối to, như mang thai tiểu hài tử như thế, dù cho là dưới ánh mặt trời, cả người nhìn qua vẫn cứ khủng bố cực kỳ.

"Keng! Túc Chủ gặp phải tấn công bằng tinh thần, tiến hành ngăn ngừa ý thức che đậy." Ngay ở Đường Nguyên thống hai tay vô mạnh da đầu thì, hệ thống nhắc nhở vang lên. Tiếp theo đầu đầu cảm giác cấp tốc biến mất.

"Đại nhân, nhanh, mau nhanh giết người phụ nữ kia, người chỉ có ba mươi giây thời gian. Chậm liền không kịp." Phi Phi thanh âm lo lắng vang lên, làm Đường Nguyên đang hỗn loạn thức tỉnh.

"Ba mươi giây, ba mươi giây!" Đường Nguyên hiểu được, hệ thống có thể giúp mình ngăn trở tấn công bằng tinh thần 30 giây đồng hồ, ba mươi giây bên trong không thể giết đi quái vật trước mắt, chờ đợi hân chính là tử vong.

Tử vong! Khiến người ta không rét mà run từ ngữ.

Nắm lên vừa nảy nhân đầu đón mà ném vũ khí, nắm thật chặt búa đánh lấy tay. Đường Nguyên bán ngồi chồm hổm trên mặt đất hai mắt nhìn chòng chọc vào trước mặt một sà nhà.

Theo thời gian một giây một giây đi qua, quái vật tập tễnh tới gần Đường Nguyên, ba mét, hai mét, lo lắng chờ đợi bên trong, quái vật rốt cục tiến vào Đường Nguyên tầm mắt, song phương chỉ có 1 mét khoảng cách, đây là Đường Nguyên dự đoán tốt nhất công kích khoảng cách.

"Giết!" Bắp thịt cả người căng thẳng, Đường Nguyên trong lòng gầm lên giận dữ, lò xo giống như từ trên mặt đất nhảy lên thật cao, cái trán nhân dùng sức quá độ mà gân xanh nổi lên, quái vật xấu xí bồng xuất hiện ở trước mắt. Ở bước ngoặt sinh tử, xấu xí, khủng bố đã không có chút ý nghĩa nào.

Thân thể đằng trên không trung, dùng sức xoay eo, vung lên búa đánh quay về quái vật đầu lâu nhanh như tia chớp đập tới, búa đánh xẹt qua không khí, mang theo mơ hồ tiếng xé gió hôn lên đột nhiên không kịp chuẩn bị quái vật.

"Ca "

Một tiếng vang trầm thấp, nhưng phải trách vật đầu lâu bị chùy sắt đập đến ao hồ, vỡ tan, vô số huyết dịch cùng óc tủy tán tung toé.

"Àm "

Chỉ còn dư lại nửa bên đầu quái vật tăng tăng suất ở trên sà nhà.

"Mẹ nó, nhãi nhép còn dám đánh lên ca, hiện tại biết cái gì gọi là báo ứng chứ?"

Tự nhận là báo hồng một tiếng mối thù Đường Nguyên thờ phào nhẹ nhõm, đặc ý đá chân không động dậy nửa quái vật, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý.

"Đại nhân cẩn thận! Đây là một ký sinh loại quái vật, người vẫn không có tiêu diệt nàng bản thể. Bản thể nên giấu ở nàng bụng nhô lên bên trong." Đang lúc này, Phi Phi thanh âm lo lắng vang lên, nhắc nhở đặc ý bên trong Đường Nguyên.

"Àm "

Đáng tiếc Phi Phi nhắc nhở đến có chút muộn, quái vật không hề có điểm báo trước bản người mà lên, ôm lấy Đường Nguyên hai chân đem hân ngã nhào xuống đất.

"A!"

Đường Nguyên sợ đến vong hồn đại mạo, cũng không kịp nhớ khái đến đau đón phần lưng, hai chân dùng sức co rúm không thể từ quái vật trong tay rút ra, chỉ hai tay chống đất bản gầy giữa ngồi dậy đến.

Lúc này đã không lo được buồn nôn, Đường Nguyên một cái để lại chính hướng về chân nhỏ tập hợp quái vật đầu lâu. Búa đánh quay về quái vật nứt ra miệng chính là một trận loạn tạp."Àm âm" thanh liên tục vang lên, mãi đến tận quái vật miệng, đã biến thành một làm người ta sợ hãi hổ to, mới dòi đi mục

tiêu, phối hợp đao chém chuy tập, đem hai chân giải thả ra. Sau đó một quay người quỳ ép đang quái vật phần lưng, trở tay nắm chặt đao nhỏ giờ lên thật cao.

"Xoạt "

Cấp tốc hạ xuống quyền nhận đao nhỏ từ phần lưng xương sống lưng nơi chênh lệch hướng vào phía trong xen vào, nhưng bởi vì sức mạnh không đủ, thân đao chỉ đâm vào một phần ba.

Có thể là quái vật ý nghĩ của bản thể đến nguy hiểm, nó muốn phát sinh hết giận dữ, nhưng chỉ có thể từ trong miệng phun ra một ít dòng máu thịt mạt. Nó lại nỗ lực giãy giữa thân thể, muốn đem Đường Nguyên lật tung đi, trong lúc nhất thời Đường Nguyên thân thể lúc la lúc lắc, có đến vài lần đều thiếu một chút bị điên đến trên đất.

"Hong học"

"Đang cheng"

Đường Nguyên thở hổn hển, dùng búa đánh ở đao nhỏ phần sau không ngừng hướng phía dưới đánh.

Rốt cục, thân đao toàn bộ đi vào quái vật thân thể, liền mũi đao đều từ bụng lộ ra đến rồi một đoạn nhỏ, quái vật cũng đình chỉ giãy dụa. Huyết dịch đã xem một miếng đất lớn bản nhuộm thành màu đỏ sậm.

"Keng! Giết chết biến dị loại quái vật, ký sinh thú, thu được EXP 150 điểm "

"Keng! Thu được cấp thấp lực lượng tinh thần kết tinh một viên."

Lần này rốt cục nghe được nhắc nhở Đường Nguyên lập tức mất đi khí lực toàn thân, cả người xụi lơ nằm ngửa ở trên sàn nhà, cho dù bên cạnh là một bộ toà ra quái lạ tanh tưởi thì thế, hẳn đều không có một tia muốn rời xa ý nghĩ, bởi vì hẳn quá uể oải, liền chớp mắt khí lực đều không có. Bất kể là tinh thần trên vẫn là trên thân thể hẳn đều cần nghỉ ngơi.

Ánh mặt trời càng ngày càng cực nóng, xuyên thấu qua bán mở cửa sổ rơi ra ở gian phòng các góc.

Ở nửa mê nửa tỉnh trong lúc đó bởi hồi gần một canh giờ Đường Nguyên rốt cục tỉnh táo lại.

"Hi!"

Thoảng hơi động, trên người liền truyền đến đau rất thống. Ngắm nhìn bốn phía, nhìn bên cạnh cái kia làm người ta sợ hãi phần vụn thi thể, Đường Nguyên kinh ngạc phát hiện, chính mình lại có thể bình tĩnh đứng rồi, không trách đều nói người thích ứng lực là phi thường mạnh mẽ.

Chậm rãi bò lên, kiểm tra một chút thân thể, Đường Nguyên phát hiện cùng quái vật tranh đấu thì lưu lại không ít bé nhỏ vết thương.

"Phi Phi, ta bị quái vật kia tra tấn thương, tại sao không có biến thành độc thi?" Đường Nguyên nghi ngờ hỏi.

"Trải qua hệ thống đo lường, này cũng không phải độc thi, mà là một loại biến dị ký sinh thú, chúng nó bản thân cấp bậc cùng sức chiến đấu cũng không cao, cũng sẽ không phân bố độc tố. Nhưng sẽ ký sinh ở sinh vật trong cơ thể, mạnh mẽ thu lấy sinh vật trong cơ thể năng lượng, thông qua nữa sinh vật thể tiến hành từng cường hóa tấn công bằng tinh thần."

"Tại sao hệ thống không có sớm tiến hành nguy hiểm nhắc nhở? Không phải nói năm mét bên trong gặp nguy hiểm sẽ nhắc nhở?" Hiểu được Đường Nguyên gât gù, nhưng lại nghĩ tới chính mình gặp phải con thứ nhất độc thi tình cảnh, lần thứ hai đề gặp sự cố.

"Bởi vì đại nhân không có chính thức thức tỉnh nghề nghiệp, hệ thống công năng nằm ở giai đoạn sơ cấp, dò xét công năng cũng không cường đại. Mà loại này ký sinh thú ký sinh nhân loại vẫn cứ bảo lưu nguyên lai cơ thể sống chính, vì lẽ đó hệ thống ngộ nhận là nó là nhân loại, đối với đại nhân cũng không có uy hiếp, lúc này mới cho đại nhân mang đến nguy hiểm, thực sự là xin lỗi. Có điều chỉ cần hệ thống lần thứ hai thăng cấp, thì sẽ không lại xuất hiện vấn đề thế này."

"Kỳ thực vẫn là ta tự thân vấn đề, nếu như thực lực của ta đủ mạnh, làm việc đầy đủ thận trọng cẩn thận, vừa nãy thì sẽ không bị một con ký sinh thú uy hiếp đến sinh mệnh."

Trải qua sống và chết thử thách, khiến cho hẳn nhanh chóng trưởng thành.

Đường Nguyên một mặt trầm tư, Phi Phi thì lại đang tiếp tục phổ cập tri thức cho hẳn.

"EXP thu được, chỉ tính toán quái vật đẳng cấp, này con ký sinh thú tuy rằng lợi hại, nhưng cấp bậc của nó cũng không cao, vì lẽ đó EXP cũng không nhiều."

"Giết chết cao cấp quái vật khả năng rơi xuống năng lượng kết tinh, nhân loại có thể hấp thu kết tinh bên trong năng lượng làm bản thân lớn mạnh. Kết tinh chia làm rất nhiều loại, tỷ như lực lượng tinh thần kết tinh là tăng cường tinh thần của người ta lực, sức mạnh kết tinh là tăng cường người sức mạnh thân thể. Nhưng Phi Phi kiến nghị đại nhân tạm thời không muốn sử dụng không phải lực lượng tinh thần kết tinh."

Hắn kỳ quái hỏi, "Tại sao ta không thể dùng? Lẽ nào loại này tăng cao thực lực phương pháp còn có cái gì tai hại?"

"Nhân là người bình thường đối với năng lượng kết tinh hấp thu suất sẽ rất thấp, tỷ như kết tinh tổng sản lượng có 100, người bình thường chỉ có thể hấp thu 40 đến 50, hơn nữa hấp thu suất sẽ từng bước hạ thấp, hấp thu có thêm chính là lãng phí. Đại nhân hiện tại vẫn còn có thể ứng phó trước mặt giai đoạn nguy hiểm, vì lẽ đó Phi Phi cũng không đề nghị hiện tại liền khiến cho dùng."

Cũng không đề nghị hiện đang sử dụng, ý tại ngôn ngoại chính là tương lai có thể sử dụng, hẳn một mặt cấp thiết hỏi tới: "Cái kia muốn lúc nào mới có thể hấp thu cái khác năng lượng kết tinh? Lực lượng tinh thần kết tinh lại có cái gì không giống?"

"Lên tới cấp mười, đại thân thể người tiềm năng kích phát, hấp thu suất sẽ tăng cao đến 80% trở lên, đôi này : chuyện này đối với sau đó thực lực tăng lên có tác dụng rất lớn. Còn lực lượng tinh thần kết tinh, là bởi vì đại nhân có hệ thống trợ giúp, mới có thể không cần như người khác như thể kiêng kỵ hấp thu suất vấn đề."

Phi Phi có chút đắc ý nói xong, tiếp tục nói: "Bởi vì tình huống đặc thù, vừa nãy được lực lượng tinh thần kết tinh đặt ở hệ thống trong không gian, đại nhân muốn sử dụng có thể tìm ta."

"Tự mang không gian? Chính là trong game loại kia không gian ba lô?" Đường Nguyên nghe đến đó lập tức hưng phấn, vật này ở thế giới hiện thực bên trong vậy cũng là Thần khí bên trong Thần khí nha.

"Không kém bao nhiêu đâu, nhưng sử dụng lên tới vẫn là có không ít hạn chế, hơn nữa đến chờ đại nhân thức tỉnh nghề nghiệp sau mới có thể sử dụng, còn rơi xuống item, Phi Phi có thể giúp đại nhân trước tiên thu."

"Lực lượng tinh thần kết tinh tìm cái thời gian lại dùng, đẳng cấp bây giờ mới là vương đạo." Không thêm đề ý gạt gù, Đường Nguyên hiện tại ghi nhớ lên không gian ba lô, trong miệng không ngừng nhắc tới: "Đăng cấp! Đăng cấp! Ta muốn thăng cấp."

"Ừ ừ ừ ừ"

Lý tưởng là rất phong phú, hiện thực nhưng là rất thâm! Cái bụng lại bắt đầu kháng nghị, liền Đường Nguyên ở loại tâm tình này phần khởi, thân thể ưỡn oải kỳ quái trạng thái, bắt đầu rồi đại càn quét. Cuối cùng tìm tới một chuỗi đồ dự bị chia khoá cùng một bình nước suối.

Mở ra lầu hai cửa phòng, kiểm tra một chút phát hiện bên trong không có ai cũng không có độc thi, lúc này mới tiến vào nhà bếp.

Trong phòng bếp có bình gas, tủ lạnh đã đình chỉ công tác, bên trong có không ít rau dưa, cùng với bán ngăn kéo trứng gà.

Một người sinh hoạt nhiều năm như vậy, lược làm com món ăn là nhất định phải sẽ, lược một đại bát điện, rán ba cái trứng gà, liền một chút đồ ăn thừa, đem cái bụng giải quyết vấn đề sau, Đường Nguyên một bên uống điện thang, vừa suy nghĩ đón lấy nên làm gì.

Giang minh thành phố do tứ đại khu tạo thành, lão thành khu, tân nội thành, khu công nghiệp nội thành, phía đối diện Hà Đông khu. Đường Nguyên vui mừng chính mình ở tại lão thành khu biên giới, bởi vì nơi này là cả thị người bên trong lưu lượng ít nhất địa phương.

Về phòng cho thuê không ý nghĩa gì, theo đường cái hướng về nội thành đi cũng là không sáng suốt, chính mình vũ lực trị quá thấp, việc cấp bách là muốn tăng lên cấp bậc của chính mình. Dọc theo đường cái hướng về trên mãi đến tận Thanh Giang khẩu, nhân khẩu đều rất ít, một đường thanh lý quá khứ, kinh nghiệm tuyệt đối sẽ không ít, đến thời điểm nghề nghiệp thức tỉnh, chính mình liền nắm giữ lực tự bảo vệ.

Cái gọi là bình mã chưa động, lương thảo đi đâu, tạm thời đem nhà này nhà lầu cho rằng chính mình oa, trong phòng bếp thùng nhựa, oa bát biểu bồn toàn bộ chứa đầy nước, lại đem hai cái rửa rau ao dọn dẹp sạch sẽ, đem thủy đồ đầy. Từ trong tủ lạnh lấy hai hộp sữa bò, một túi hồng trắng chứa ở túi công cụ bên trong, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Thăng cấp

Đường Nguyên hiện tại bức thiết muốn tăng lên sức chiến đấu của mình, nhớ tới lúc trước giết chết quái vật được 150 Điểm Kinh Nghiệm, hẳn kiểm tra một hồi bảng skills, phát hiện lại có thêm 50 Điểm Kinh Nghiệm liền có thể thăng cấp.

Muốn thăng cấp liền phải tiếp tục giết độc thi, giết độc thi cũng không thể tay không đi tới chém giết a.

Đạo nhỏ ở trong thân thể quái vật, hẳn nhất định phải tìm một cái vũ khí mới. Ở dưới lầu một trận tìm kiếm, rốt cuộc tìm được một cái dao bầu trần đầy mỡ.

Dao bầu hẳn là của người gia chủ nhà này dùng tấm thép tự chế, dài chừng 40 cm, rộng hai ngón tay, lấy băng dính quấn đầy tay, vết dao vẫn tính sắc bén, khuyết điểm duy nhất chính là không có mũi dao, cứ như vậy cũng chỉ có thể chém, không thể đâm cũng không thể thọt. Thử vung vẩy hai lần, cảm giác rất là thuận lợi, tự nói: "Vật này uy lực tuyệt đối không phải thanh đã chết trần dao gọt hoa quả kia có thể so."

Cầm vũ khí, công lấy túi công cụ, bao trên còn mang theo một vòng dây ni lông, đem cửa cuốn kéo xuống đóng kỹ, Đường Nguyên theo đường cái bên trái đi đến.

Đi qua đường cái chỗ ngoặt, trước hết đập vào mi mắt chính là đường cái bên trái một toà nhà lầu, nhà lầu phía sau là rừng cây, rừng cây phía sau là bị thép chữ L giá vây quanh kiến trúc công trường.

Công trường khoảng cách đường cái có hai, ba trăm mét, thi công trường vây mở miệng ở Bắc Phương, nếu như Đường Nguyên nhìn thấy tình cảnh bên trong nhất định sẽ dọa giật mình, bởi vì trên công trường lít nhá lít nhít độc thi đang lảng vảng, có ít nhất hai, ba trăm cái...

Chọn lựa cái thứ nhất mục tiêu công kích, là đường cái bên trái nối liền cùng nhau ba gian hai tầng nhà lầu.

Hắn trốn ở bồn hoa phía sau, từ quan sát kỹ, trước mỗi nhà đều có một con độc thi, tầng hai tòa nhà trên ban công cũng có một con độc thi. Cũng còn tốt chính là mỗi chỉ độc thi khoảng cách đều ở năm mét có hơn, bằng không ba con độc thi tụ tập cùng một chỗ, hẳn là tuyệt đối không dám lên đi, cái kia thuần túy là đang tìm cái chết.

Lắc eo, lặn xuống bên trái rừng cây, sát bên rừng cây biên giới, chậm rãi hướng về nhà lầu tới gần.

Năm mét ở ngoài, một con độc thi hai mắt tinh hồng, giương miệng lớn, lộ ra sâm bạch hàm răng, lặn vào bọt máu buồn nôn niêm dịch chảy ướt ngực, nó tập tễnh đi tới nhà lầu tới phía bên phải, không có bất kỳ phát hiện nào, lại xoay người dự định đi trở về.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Đường Nguyên ngưng tụ sức mạnh toàn thân, như báo săn ẩn núp đã lâu, quay về độc thi vọt tới.

"Keng! Xin chú ý, phát hiện sinh vật nguy hiểm."

Không để ý hệ thống, giáo huấn sáng sớm còn vững ở trong lòng, này không phải game, phân tâm mang ý nghĩa tử vong. Tốc độ của hắn không chậm, mấy mét khoảng cách chớp mắt liền qua, dao bầu trần đầy mỡ mỡ dưới ánh mặt trời mang theo một đạo huyền mục hào quang hướng về gáy độc thi vạch tới. Hắn sờ đi hướng về cái cổ múa dao, là bởi vì chém cái cổ so với chém đầu càng dùng ít sức, hơn nữa không dễ dàng thê dao.

"Răng rắc"

Độc thi đầu lâu bay lên, máu đen từ gáy gãy vỡ phun ra.

"Keng! Giết chết 1 level độc thi, EXP thêm 50."

"Keng! EXP đã đầy, Túc Chủ thăng cấp. Hiện tại đẳng cấp là 2." Gợi ý của hệ thống âm xuất hiện.

"Rốt cục thăng cấp." Đường Nguyên cảm thán, chỉ cảm thấy từ đáy lòng tuôn ra một dòng nước ấm, hướng về toàn thân tản đi, cả người khoan khoái cực kỳ, tràn ngập sức mạnh cảm giác để hắn không nhận được muốn phát tiết đi ra.

"Hóng hóng" "Hóng"

Tiếng gào như dã thú thét truyền đến, mặt khác hai con độc thi bị kinh động, chúng nó hướng về Đường Nguyên vọt tới. Làm cho người ta không nói được lời nào chính là trên ban công kia độc thi cũng bị kinh động, nó cũng theo gầm rú một tiếng, vọt tới, nhưng mà một người từ trên ban công nhảy ra bên ngoài sẽ như thế nào? Kết quả có thể tưởng tượng dc mà.

"Àm"

Một tiếng vang trầm thấp, nó từ trên ban công té xuống, tứ chi khuếch đại vặn vẹo, co quắp trên mặt đất, miệng không ngừng đóng mở, nhưng thanh âm gì cũng không có phát sinh, chỉ là bốc lên từng luồng từng luồng máu đen.

Thăng cấp Đường Nguyên không có đặc ý vinh vào, cứ việc sức mạnh, tốc độ đều có tăng cường, nhưng thay đổi không được hẳn là một chiến đấu newbie, thay đổi không được sự thực hẳn sẽ bị bệnh độc cảm hoá, bất luận cái nào sơ sẩy cũng có thể để hắn đối mặt tử vong uy hiếp, hẳn nhất định phải toàn lực ứng đối bất kỳ một con tang thi.

Trước mặt độc thi là người thiếu niên, khoảng thân cao 170cm, vóc người mập. Tính ra, này vẫn là hắn chính diện đối đầu con thứ nhất độc thi, lúc trước giết chết độc thi, hoặc là đánh lén hoặc là vật cản.

Chính diện độc thi thời khắc này, Đường Nguyên bình tĩnh lạ kỳ, đem độc thi mỗi một cái động tác đều xem rõ rõ ràng ràng, đem những động tác này phân giải hết ánh vào đầu óc.

Lắc mông, tay trái búa dùng sức đánh ở vai trái độc thi, độc thi được lực trên người nghiêng về phía trước, gây bại lộ ở trong tầm mắt, cơ hội tốt như vậy

có thể nào bỏ qua, Đường Nguyên dao bầu nhanh như tia chớp vung ra.

"Răng rắc "

Kết cục của nó cùng lúc trước con kia không khác nhau chút nào, đều là đầu một nơi thân một nẻo.

"Keng! Giết chết 1 level độc thi, EXP thêm 50 điểm."

"Không trách diện ảnh bên trong có nhiều biến thái như vậy." Đường Nguyên cười khổ, bởi vì hắn phát hiện mình có chút thích loại cảm giác bạo lực này trong nháy mắt chặt bỏ đầu.

Kỳ thực này không thể nói Đường Nguyên là biến thái, chỉ vì dĩ vãng trải qua quá mức trầm trọng, sinh hoạt quá mức ngột ngạt, chậm rãi sinh sôi ra âm u bạo ngược tâm tình thâm giấu ở đáy lòng, hiện tại thể đạo tan vỡ mất đi pháp luật ràng buộc, khiến mọi người trở nên trắng trợn không kiêng dè, hết thấy tâm tình tiêu cực sẽ bị chậm rãi thả ra ngoài, phát tiết, cũng không nhất định là chuyện xấu.

Tiếp theo không hề áp lực đem con thứ ba độc thi giết chết, đối với từ trên ban công té xuống độc thi bù cho hai đao. Đường Nguyên kiểm tra một hồi nhân vật bằng skills, phát hiện tăng lên một cấp sau, hết thấy thuộc tính đều gia tăng hai điểm. Cấp 2 thăng cấp 3 thì EXP đã biến thành 750 điểm, cũng chính là muốn giết 1 5 con độc thi mới có thể thăng cấp, tựa hồ cũng không phải rất khó.

Đóng lại bằng skills, hắn bắt đầu thanh lý độc thi bên trong lâu, trong quá trình sẽ không thiếu hung hiểm, đều dựa vào đầu óc tinh táo, thân thủ mạnh mẽ đều gắng gượng vượt qua.

Phải kể tới thanh lý đệ tam tòa nhà thì nguy hiểm nhất, một người trưởng thành độc thi, ba đứa nhỏ độc thi tụ tập ở hai cửa lâu, Đường Nguyên mới vừa đi tới cửa thang gác liền bị một con nằm rạp ở trên lan can tiêu độc thi phát hiện, bốn con độc thi đồng thời dừng lại đây, tiểu độc thi từ trên thang lầu bị chen rơi xuống, "Ầm" một tiếng ngã tại Đường Nguyên phía sau, đem hắn sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, thiếu một chút nha, liền kém một chút, độc thi liền hàng không ở trên đầu hắn.

Cuối cùng Đường Nguyên lui ra cửa phòng, lợi dụng ba con độc thi tốc độ kém, trước đem chạy ở phía trước nhất đại độc thi giết chết, lại đem mặt khác hai con nhỏ giết chết.

Thanh lý xong 3 tòa nhà, tổng cộng tiêu diệt 10 con độc thi, tính cả lúc trước giết chết ba con, còn kém hai con liền thăng cấp.

Lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, vẫn không có tín hiệu, đã sắp đến sáu giờ.

Mùa hạ, trời tối muộn, bình thường 7h30 mới tối, Đường Nguyên quyết định chủ ý thăng cấp liền trở về, dù sao trời tối làm tâm mắt người sẽ chịu ảnh hưởng, hắn không muốn mạo hiểm.

Lên tới mái nhà, bước qua che kín vô số bé nhỏ hoa văn mặt sàn xi măng, hắn đi tới phía sau, cảnh vật chung quanh thu hết đáy mắt, trước hết nhìn thấy chính là một đám lớn Đường Nguyên không gọi ra tên gọi rừng cây, trong đó rải rác linh tinh ốc xá, độc thi bước đặc hữu đứng đưa bước tiến, ở chung quanh du đãng.

Trong rừng cây người tầm mắt sẽ phải chịu rất lớn hạn chế, quả đoán từ bỏ này một mặt.

Đường cái đối diện đây? Là một gian nhà trệt, hơn nữa đại cửa đóng chặt. Phòng sau là một khu vực, lại sau này là một gò núi nhỏ. Nhà trệt bên trái nhưng là một cái xíng đường nhỏ, phần cuối là một đồng bị hồng gạch tường vì lên nhà lầu, cửa lớn mở hé, trong sân đặt một chiếc xe nhỏ.

"Liền đi nơi đó." Đường Nguyên "Bạch bạch bạch" chạy xuống lầu, trước đem ba gian cửa phòng đóng lại, lại đem mỗi chiếc chìa khóa đều dùng bạch băng dính viết đến ký tự làm tốt đánh dấu, sau đó trang ở một cái trong hộp nhỏ đặt ở cạnh cửa, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Bóng tà chiếu trên mặt đất, Đường Nguyên vừa đi vừa gặm quả táo, nguyên bản xệp xệp túi công cụ cũng phòng lên, bên trong chứa vận phẩm tìm được, bật lửa, ngọn nến, đèn pin cầm tay, một bình nhỏ xăng, hai quả táo.

Mười phút không tới, quả táo gặm xong, cửa lớn cũng xuất hiện ở trước mắt.

Hắn dựa lưng tường vây hướng phía trong đánh giá, trong sân cũng không có người, chỉ có một chiếc nhật hệ xe đẩy đặt ở khép hờ trước cửa.

Rón rén đi tới trước cửa, hai mắt híp lại nhìn phía bên trong phòng. Đây là một đồng phục thức lâu, có thể thấy chủ nhân gia rất có tiền, nhà trang trí rất xa hoa, trong phòng gia cụ thiết bị điện cũng đều là dùng cao đương hóa.

Trong phòng rải rác nhân loại phá nát tứ chi, nguyên bản xanh đen sắc trên sàn nhà che kín vết máu đỏ sẫm.

"Lại là một gặp bất hạnh gia đình." Hắn nhẹ giọng thở dài, bước vào phòng khách.

Huyền không trên thang lầu quay chung quanh màu nâu thực mộc lan can, Đường Nguyên dựa lưng trắng như tuyết bóng loáng vách tường, hai mắt nhìn chăm chăm đối diện cầu thang, nơi đó có hai con độc thi, đối diện đóng chặt màu trắng cửa phòng lại trào lại nạo, Đường Nguyên nhanh chóng hướng phía trong di động, hướng về phòng khách tả trên gác nhà bếp tiếp cận.

"Keng! Xin chú ý, năm mét bên trong phát hiện sinh vật nguy hiểm." Vừa mới tới gần nhà bếp, hệ thống tiếng nhắc nhở liền xuất hiện.

Nhà bếp là đẩy kéo thức cửa kính, xuyên thấu qua khe cửa nhìn lại, một con độc thi chính ngòi chồm hồm trên mặt đất, cắn xé một con gà, kẻ mao rải rác đầu đầu cũng có, liền nó ngoài miệng cũng trên mặt cũng kẻ cận rất nhiều kẻ mao.

Khe cửa quá hẹp, không có cách nào lên lút tiến vào, chỉ có thể xông vào.

Hít sâu một hơi, tay trái nắm chặt cạnh cửa duyên, đột nhiên lôi kéo, Đường Nguyên hai mắt hàn quang lấp lánh, hết tốc lực đánh về phía độc thi.

"Xoạt "

Cửa kính di động âm thanh đã kinh động chính đang ăn uống độc thi.

Nó muốn chuyển động đầu, kiểm tra xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ xoay chuyển một nửa liền im bật đi. Bởi vì một con dao bầu đã chặt chẽ vững vàng phách lún vào gáy của hắn.

"Hống hống hống" trên lầu liên tục truyền đến vài con tang thi gầm rú, đều là bị vừa nãy độc thi tiếng hô kinh động.

Đường Nguyên hai tay khiến đao, đem dao bầu rút ra, cấp tốc lùi tới nhà bếp ở ngoài, trốn ở cửa thang gác.

Hắn đã có kinh nghiệm, chỉ cần không bị độc thi đồ ở trong phòng liền không cần sợ hãi, không đánh được ta còn có thể chạy mà, tang thi có thể không chạy nổi hắn.

Độc thi ở huyền không trên thang lầu qua lại tán loạn, làm thế nào cũng không tìm được Đường Nguyên.

Mà Đường Nguyên cũng đang suy tư làm sao mới có thể tiêu diệt tang những này tang thi, một lúc lâu, hắn sáng mắt lên, dùng sức lay động một cái trên thang lầu song lan can, phát hiện rất rắn chắc.

"Có hi vọng." Lòng mày phong vẩy một cái, tuần dật bàng né qua vẻ vui mừng.

Đem dây ni lông giải đi, dùng đao chặt mấy khúc cây dài khoảng 1 trượng. Đem hai đầu vững vàng thắt ở trên lan can, cao khoảng đầu gối người, chỗ rẽ cầu thang thêm một cái, trên thang lầu đoạn một cái.

Quyết định sau, Đường Nguyên có chút nham hiểm "Khà khà" cười một tiếng nói: "Đến đây đi độc thi môn, đại gia mời các người ăn lẫn thê diện." Hắn vừa nói vừa lùi tới chỗ rẽ nền tảng nơi, dùng búa đánh gõ nổi lên lan can.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Trầm trọng sinh mệnh

"Tùng tùng tùng "

Thanh âm vang lên, độc thi đang trầm tĩnh lại trong nháy mắt như hít thuốc lắc, gầm rú theo tiếng mà tới.

"Con thứ nhất." Đường Nguyên yên lặng nhìn một con độc thi xuất hiện ở cửa thang gác, hướng về hắn đập tới, bán ở trên sợi dây, như hồ lô như thế lăn đi, hắn không chút do dự cất bước, múa đao, làm liền một mạch đưa nó giải quyết đi.

Con hai cùng con thứ ba đồng thời đến, hai con đồng thời bị vấp ngã, dao bầu lần thứ hai xuất kích.

"Mẹ nó. . .chết đi" tay phải dùng sức một rút, lần thứ hai kiến công dao bầu kẹt ở độc thi bên trong xương sọ, dùng sức rút, nó vẫn không nhúc nhích.

"Keng! Giết chết 1 level độc thi, EXP thêm 50."

"Keng! EXP đã đầy, Túc Chủ thăng cấp. Trước mặt đăng cấp cấp 3." Gọi ý của hệ thống âm xuất hiện.

Không có thời gian hưởng thụ cảm giác thoải mái thăng cấp, bởi vì bên trong con kia độc thi ngẩng cao đầu, một tay chống đất, một cái tay khác hướng về hắn chộp tới.

Quyết định lùi về sau, búa bên tay trái vung hướng về tay độc thi đập tới.

Lần thứ hai thắng cấp sau, sức mạnh của hắn, tốc độ phản ứng lần thứ hai tăng cao, búa đập chuẩn xác kích trúng độc thi móng vuốt.

"Ca "

Xương cổ tay vang lên tiếng gãy vỡ, móng vuốt vô lực buông xuống, loáng một cái chỉ còn một lớp da thịt.

Đường Nguyên đang định thừa thắng truy kích, rồi lại có một con độc thi bị vấp ngã, lăn đi.

Bất đắc dĩ hắn từ bỏ thừa thắng xông lên dự định, thừa dịp hai con độc thi chạm vào nhau, búa đánh quay về dao bầu gỗ đi, "Cheng" một hồi, búa đánh đánh vào dao bầu phần sau, đem dao bầu từ bên trong xương sọ gỗ xuống.

Một tay tóm lấy lạc ở trước người dao bầu, Đường Nguyên hai bước bính xuống thang lầu, lần thứ hai trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Dây thừng đem từ chi địa ý đồ bỏ hướng về Đường Nguyên độc thi bán thành lăn qua hồ lô, lại cũng khó có thể chạy trốn đầu một nơi thân một nẻo kết cục.

Con thứ bốn

Con thứ năm

Không thể không nói lần này Đường Nguyên mô phỏng theo bán mã tác án lệ rất là thành công, hết thấy độc thi không ngoại lệ đều bị chém đầu.

Dỡ xuống dây thừng, đem độc thi dời đi, để trống lên lầu con đường, Đường Nguyên kiểm tra nổi lên bảng skills. Thắng cấp như cũ là hết thấy thuộc tính điểm thêm hai. Cấp 3 thăng lên cấp 4 kinh nghiệm cần càng hơn nhiều. Muốn 1300 Điểm Kinh Nghiệm, mà lên tới cấp ba sau giết độc thi chỉ có 45 Điểm Kinh Nghiệm, chuyện này ý nghĩa là ít nhất phải giết 29 con độc thi mới có thể thăng cấp.

"Trọng trách thì nặng mà đường thì xa nhà!" Thon dài thân hình sải bước hàng hiên, phát sinh nhẹ giọng thở dài.

Lần lượt từng cái gian phòng lục soát một lần, màn ảnh lớn LED TV, cao bố trí Computer, tinh mỹ đồ trang sức, xa hoa gia cụ, những này ngày xưa câu người nhân cầu đồ vật, đã không đáng Đường Nguyên lại đi quan tâm.

Không có thu hoạch gì, chỉ còn bên trái nhất hai gian phòng. Cửa một gian phòng là khoá lên, cũng chính là mới vừa vào cửa thì cái kia hai con độc thi đánh đập cho cái kia phòng. Một gian khác nhưng là cửa lớn mở rộng.

Đi vào cửa lớn đã mở ra, giảm mềm mại thăm, Đường Nguyên hướng phía trong vừa nhìn đi.

Gian phòng không lớn, nhưng bố trí rất là ấm áp, vô số màu sắc rực rỡ khí cầu bông bông ở đỉnh, bên trái là một loạt cửa sổ sát đất, cứ việc nhặt đã lặn về tây, trong phòng tia sáng vẫn cứ sung túc. Trên đất tán loạn bày ra các loại món đồ chơi.

Phân hồng trên vách tường có rất nhiều khung ảnh, bên trong tất cả đều là trẻ con bức ảnh. Tiểu tử chỉ có mấy tháng lớn, khuôn mặt nhỏ phiê đô đô, béo mập nộn, có một đôi đẹp đẽ mắt to như nước trong veo.

Bức ảnh bên trong hắn mỉm cười, gào khóc, con mắt híp lại, duyên mập vù vù đầu ngón út ngủ say như chết.

Quá đáng yêu! Đường Nguyên lộ ra một mỉm cười thân thiện.

Nhìn hắn, bất kể là cha mẹ người vẫn là người xa lạ đều sẽ trong lòng yêu thích hắn thương yêu hắn.

Ánh mắt tự nhiên dưới di, nhưng mà một giây sau, Đường Nguyên mỉm cười cứng ở trên mặt, bắp thịt cả người trong nháy mắt căng thẳng.

Hắn nhìn thấy gì? Ngay giữa phòng, là một màu lam nhạt thực mộc giường trẻ nít.

Bức ảnh bên trong xán lạn mỉm cười cùng lộn một vòng giường trẻ nít hình thành mảnh liệt tương phản.

Nhìn che kín giường trẻ nít màu đỏ sậm vết máu, Đường Nguyên có loại sắp cảm giác nghẹn thở, khóe mắt nháy lên kịch liệt, rốt cục không nhịn được xoay người lui ra gian phòng.

"Mẹ kiếp ông trời!" Hắn tướng môn tăng tăng đóng lại, mạnh mẽ chửi bới, tay trái búa đánh dùng sức đâm vào môn lấy tay.

"Ca" "Đùng"

Mấy chuy xuống, môn lấy tay từ đóng cửa trên bóc ra, rơi xuống trên sàn nhà.

"Này trong phòng tràn đầy chứa một tân sinh mệnh hạnh phúc, liền để người vĩnh viễn ở lại bên trong đi." Trong lòng đọc thầm, hắn xoay người lầu một.

Trong lòng hình như có một đoàn ngọn lửa đang cháy hừng hực, Đường Nguyên sâu sắc liếc mắt một cái trở nên bầu trời xám xịt, cất bước tiến lên.

"Sẽ có một ngày, ta ở trên thân hạ bao la này tạo ra một nơi cực lạc." .

Đêm tối từ bốn phương tám hướng tụ lại, toàn bộ thiên địa đen kịt một màu như mực.

Trở lại nơi ở, Đường Nguyên trước tiên đi phòng tắm xông hơi tắm rửa, đôi sáng sớm từ thuê phòng mang ra đến sạch sẽ y phục, cả người đều thả lỏng ra.

Bữa tối là đơn giản cấp tốc lại tinh tức giận cả chưa rán trứng điện, hưởng thụ hoàn mỹ vị bữa tối. Liền sáng tối chấp chôn ánh nến, Đường Nguyên đem túi công cụ thu dọn được, đem buổi chiều sưu tập đến item lấy ra phân loại phóng tới trên bàn. Thổi tắt ngọn nến, híp lại hai mắt nằm trên ghế sa lông, cả người rơi vào trong bóng tối.

Ngày hôm nay phát sinh quá nhiều không thể tưởng tượng nổi sự tình, một lắng xuống, trong đầu đầy rẫy các loại hỗn loạn tâm tư.

Nỗ lực vứt bỏ tạp niệm, khiến chính mình bình tĩnh lại, Đường Nguyên tâm thần chìm vào đầu óc, nghiên cứu nổi lên thần chi hệ thống phụ trợ.

Thăng cấp sau rõ ràng nhất cảm giác chính là tổ chất thân thể biến được rồi, làm mấy năm kỹ thuật trạch, muốn nói thân thể không tật xấu là không thể, hiện tại cảm giác cả người thu được tân sinh, thân thể các bộ phận đều ở trạng thái tốt nhất.

Thứ yếu chính là khí lực lớn lên, nói thí dụ như trước đây có thể di chuyển 100 cân vật thể, vậy bây giờ chỉ ít có thể di chuyển 200 cân, tốc độ biến nhanh, thân thể trở nên càng thêm linh hoạt, lực bộc phát trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Lực lượng tinh thần tuy rằng không có hiển hiện, nhưng cũng có thể rõ ràng cảm giác được đầu óc trở nên càng thêm thanh minh, liền ngay cả thị lực cũng biến thành càng tốt hơn, coi như nơi ở trong bóng tối cũng có thể nhìn thấy đại khái.

Thứ yếu chính là mong đợi nhất nghề nghiệp thức tỉnh, nên chính là (thần thoại thế giới) trong game nghề nghiệp lựa chọn, lựa chọn nghề nghiệp sau liền có thể nắm giữ uy lực mạnh mẽ skill, liền có thể sử dụng trang bị, liền có thể sử dụng không gian ba lô, liền có thể.

Chậm rãi Đường Nguyên hô hấp trở nên bằng phẳng mà dài lâu.

Đường Nguyên làm một giấc, hân mớ thấy gia gia còn sống sót, chính mình trở lại thôn nhỏ, cưới cái mỹ lệ ôn nhu người vợ, sinh cái đáng yêu tiểu bánh bao thịt, gia gia đứng ở trong sân thót đá lớn bên, yêu thương đùa ôm vào trong ngực tiểu bánh bao thịt.

"Chạm" "Rầm rầm" Rung động dữ dội truyền đến, toàn bộ phòng ốc đều ở "Khoanh tròn khuông" rung động.

"Móa, địa chấn?" Ngủ say bên trong Đường Nguyên bị thức tỉnh, đột nhiên vươn mình ngồi dậy, mở ra thả ở bên người đèn pin cầm tay, hướng về cửa phóng đi.

Một cái kéo cửa phòng ra vọt tới cầu thang cửa sổ hộ hướng ra phía ngoài nhìn tới, bình tĩnh dạ sôi trào, xa xa, từng trận trầm thấp tiếng nổ mạnh truyền đến, trùng thiên ánh lửa ánh đỏ nửa bầu trời.

"Cũng còn tốt, không phải địa chấn. Đó là một trạm xăng dầu đi. Kỳ quái, làm sao sẽ nổ tung." Đường Nguyên thở phào nhẹ nhõm.

Ở cái thành phố này ở đến mấy năm, đối với khắp cả thành thị tới nói vẫn tính hiểu khá rõ, nổi lửa địa phương ở vào tân nội thành bên trái nhất, nơi đó có cái nhà ga lớn, bình thường lượng người đi rất nhiều, hai bên thẳng tắp khoảng cách cũng không quá xa, từ nơi này xuất phát, tiến lên xuyên qua hai con đường đạo, là một mảnh hoang đi xuống khu, sẽ đi qua là một tiểu khu, nhà ga ngay ở tiểu khu phía bên phải.

"Gào..." Đột nhiên một đạo đăm người màng tai kêu gào thanh xa xa vang lên, tỉnh lại hơi có chút thất thần Đường Nguyên.

Hỏa thế dâng lên, một cái cả người là hỏa to lớn thân hình từ trong ánh lửa thoát ra, ngang trời nhảy một cái mấy chục mét, hướng về trong màn đêm đầu đi, còn lại một chuỗi xuyên nhảy lên đóm lửa.

"Đó là cái gì?" Đường Nguyên hỏi Phi Phi, hân dám khẳng định chính mình chưa từng gặp có thể so với ô tô đại cả người bốc lửa quái vật.

"Bước đầu phán đoán là đến từ dị không gian động vật." Phi Phi hỏi đáp.

"Động vật? Trên địa cầu một ít sinh vật có thể hay không cũng biến thành không lồ như vậy?"

"Phần lớn sinh vật đều sẽ bắt đầu biến dị, hơn nữa cũng không chỉ là thể hình to nhỏ sẽ thay đổi, tỷ như lực công kích, sức phòng ngự, sinh hoạt tập tính cũng có thể phát sinh biến hóa."

"Điều này cũng có thể chính là báo ứng! Xem ra động vật đương gia làm chủ đem ca xưởng thời đại sắp đến rồi. Bùn môi... Tiếp tục ngủ đi." Đường Nguyên về thân kinh vung vẩy trong tay đèn pin giống như là muốn đem vừa nãy quái vật kia thân ảnh không lồ từ trong đầu đuổi ra tự, mang theo ba phần trào phúng ba phần trêu tức khẩu khí nói rằng.

Đặt ở tận thế trước, thành thị trong phạm vi trạm xăng dầu nổ tung, "Ồ rồi, ô rồi" tiểu phòng xa tuyệt đối sẽ hưởng một buổi tối, trường thương đoàn pháo, to nhỏ lãnh đạo cũng tuyệt đối sẽ đến hiện trường quá một cái chỉ trích mới tuân án.

Hiện tại đây? Hấp dẫn đến cùng chỉ có khán giả tự du đang ở bốn phía độc thi môn, cùng với rải rác ở trong thành phố người may mắn còn sống sót môn sợ hãi ánh mắt.

Nằm trên ghế sa lông, tròng mắt hai mắt nhưng làm thế nào cũng ngủ không được, không khỏi nhớ tới vừa nãy mộng, nhớ tới từ trần người thân, nhớ tới chính mình mấy năm qua sinh hoạt.

Đường Nguyên gia ở nông thôn, từ nhỏ phụ mẫu đều mất, là gia gia nhọc nhằn khổ sở đem hán lôi kéo đại. Lão gia tử là cái thợ đá, kiếm lời điểm nhi tiền rất không dễ dàng, người nghèo hài tử sớm đương gia, hán hiểu chuyện sớm thường thường giúp đỡ làm việc nhà, học tập cũng rất nỗ lực.

Đáng tiếc, lão gia tử số tuổi lớn, hơn nửa nhiều năm đánh thạch, hút vào quá nhiều bụi, ở hán đọc lớp 9 thì đạt được bệnh phổi mất. Nhận hết sinh hoạt đau khổ hán lau khô nước mắt, dựa vào gia gia lưu lại một điểm tiền chống đỡ xong lớp 9, rồi đi cái kia để hán đau lòng cực kỳ thôn trang nhỏ, đi tới giang minh thị chạy sinh hoạt.

Giang minh thị là Hoa quốc vùng phía tây một trung đẳng thành thị, công nghiệp cũng không phát đạt, mười sáu tuổi hán từng làm rất nhiều công tác, nhà hàng củi, khách sạn người phục vụ, một tháng năm, sáu trăm khối gần đủ sinh hoạt, ngờ ngờ ngác ngác quá hai năm, Đường Nguyên ở một nhà ống tuýp xưởng làm nổi lên củi, một tháng một ngàn hai tiền lương, còn có hai ngày kỳ nghỉ.

Mấy tháng sau, nhà máy tiến hành thiết bị thăng cấp, tiến cử càng thêm tự động hóa thiết bị, lần này nhân viên quá thừa, liền Đường Nguyên lần thứ hai thất nghiệp.

Bị cắt đi Hậu Đường nguyên tìm khắp nơi công tác, cuối cùng kinh bằng hữu giới thiệu đến công ty máy tính làm học đồ, hán một bên công tác một bên học tập, đến hiện tại, đã hai mươi một tuổi, làm việc kỹ lưỡng, lại chịu đề tâm nghiên cứu, kỹ thuật liên tiếp tăng lên, ở Computer trong thành có không nhỏ tiếng tăm, công ty lão đại tăng lên hán làm tiểu tổ trưởng, một tháng tiền lương thêm tiền thưởng trích phần trăm ở ba ngàn khối khoảng chừng : trái phải, công tác lại nhẹ nhàng tự do.

Sáng sớm ngày thứ hai

Đơn giản rửa mặt qua đi, ăn xong điểm tâm, Đường Nguyên tinh thần chán hưng bỏ lên lầu chớp, bốn phía kiểm tra một hồi, tình huống không phải rất tốt, trạm xăng dầu nơi đó hỏa đã tắt, chỉ còn lại dưới lượn lò khói đen phiêu trên Vân Thiên.

Trước phòng sau nhà nguyên bản chỗ an toàn, xuất hiện độc thi bóng người, hơn nửa số lượng còn không hề ít, tám năm tùm ba ở rải rác ở bốn phía, nghĩ đến là bị tới hôm qua tiếng nổ mạnh hấp dẫn, di chuyển tới được.

Lấy Đường Nguyên hiện tại siêu cao tốc độ, một đôi một, độc thi chỉ có chịu đòn phần, duy nhất khiếm khuyết chính là một cái vừa tay vũ khí. Dao bầu tầm tạm còn có thể sử dụng, búa đánh lại ngăn lại khinh, đã triệt để không dùng được : không cần, ở phía sau viện tìm đem lưỡi búa làm như thay thế.

Cẩn thận quan sát xong địch tình, Đường Nguyên trong lòng có đơn giản kế hoạch.

Hậu viện

Đường Nguyên nhẹ nhàng bỏ lên trên anh đào thụ, hướng bốn phía đánh giá, bên trái tường vây nơi khúc quanh có một con độc thi, phía trước một con cụt một tay độc thi tựa ở cây nhỏ trên.

Cẩn thận từng li từng tí một đem một sợi dây thừng thắt ở thụ xoa trên, Đường Nguyên nhẹ nhàng trượt xuống dưới, chân đạp ở tron bóng bùn đất trên hào không một tiếng động. Mục tiêu thứ nhất tự nhiên là nơi khúc quanh độc thi, bởi vì một con khác độc thi đầu tựa ở trên cây khô, để Đường Nguyên khó có thể ra tay.

Đường Nguyên hướng về độc thi vọt tới. Người bình thường trăm mét tốc độ ở 14 giây khoảng chừng, thăng cấp sau Đường Nguyên nhưng có thể chạy ra 9 giây khoảng chừng tốc độ, một giây loại khoảng mười mét có thể tưởng tượng được nhanh bao nhiêu. Cũng chính là trong nháy mắt, độc thi liền bị Đường Nguyên chém với dưới đao.

"Keng! Giết chết 1 level độc thi, thu được EXP 45 điểm."

Đường Nguyên không có rút đao, vì tranh thủ thời gian, hán trực tiếp khí đao, xoay người phát lực hướng về một con khác độc thi phóng đi.

Độc thi ngã xuống đất tiếng vang gây nên sự chú ý của nó, chậm rãi xoay người lại muốn vừa nhìn đến tốt cùng, đáng tiếc hành động của nó quá chậm, Đường Nguyên đã gần thì chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Độc thi cũng thăng cấp

"Ca" lười búa trực tiếp lún vào độc thi đại nửa cái đầu.

Chậm rãi nắm chặt lưỡi búa đem độc thi phóng tới trên đất, một cước đạp ở độc thi ngực, hai tay dùng sức, đem lưỡi búa rút ra, lại trở về đem dao bầu thu hồi.

Đường Nguyên chọn một cây nhỏ, đem chém đứt, đem cành lá loại bỏ, phần sau chặt đứt, lưu lại dài hơn một trượng đem một con vót nhọn. Đường Nguyên mang theo một cây phân dây thừng trở về trong phòng.

Tìm một khối lá sắt, dùng kéo cắt thành nửa cung tròn, móng ở đầu nhọn trên, lại dùng đinh sắt đem sắt lá chăm chú đóng ở trên gậy, một cái giản dị một thương liền thành, Đường Nguyên thử một chút, mũi thương tuy rằng không được, phối hợp Đường Nguyên lực liền không toàn vấn đề gì.

Đường Nguyên lần thứ hai trở lại hậu viện, đem sấm lớp xe dọc theo tường vây một lần nữa bố trí kỹ càng, mỗi cách khoảng một mét chính là một loa sấm lớp xe.

Bò lên trên tường vây, Đường Nguyên trong tay có thêm một sắt lá chấu.

"Coong coong, coong..."

Một cước đạp ở đầu tường, một cước đạp ở sấm lớp xe trên, Đường Nguyên không chế gắng sức đạo chiếu bốn bề chính là một trận gõ.

"Hồng" "Hồng a" "Hồng "

Bốn phía độc thi tiếng gào nổi lên bốn phía, hướng về Đường Nguyên nơi tụ lại đây.

Nhìn thấy hấp dẫn vài chỉ độc thi, Đường Nguyên không dám lại gần, hấn sợ dẫn có thêm toàn chen ở tường dưới, vạn nhất đem tường vây chen đổ liền bị kịch.

Con thứ nhất độc thi ngược đầu tiến vào phạm vi công kích, đem thiết bốn đặt ở sấm lớp xe trên, Đường Nguyên hít sâu một cái, hai tay cũng nắm một thương, lực quán hai tay, nhắm ngay dưới đáy nhe răng khoe miệng, cao cao vung vẩy hai tay độc thi mạnh mẽ cắm xuống.

"Phốc" trường thương từ độc thi mắt phải vào xen vào, từ sau gây xuyên ra.

"Keng! Giết chết 1 level độc thi, thu được EXP 45 điểm."

Lại có độc thi đến trước mặt, Đường Nguyên rút về trường thương, lần thứ hai xuất kích, lần này oai đánh chính, vốn là nhắm vào chính là con mắt, nhưng là xuyên trúng độc thi miệng.

Trong lúc nhất thời, độc thi tụ tập ở Đường Nguyên dưới chân, chen làm một đoàn.

"Keng! ..."

Theo tiếng nhắc nhở không ngừng vang lên, độc thi đang chậm chậm giảm thiểu, Đường Nguyên từng nhóm dẫn quái, mỗi giết vài con liền chuyển sang nơi khác, để tránh khỏi thi thể chồng chất, cho độc thi thừa cơ lợi dụng. Một canh giờ không tới 30 con độc thi bị Đường Nguyên thanh lý xong, trung gian Đường Nguyên cũng lên tới cấp 4, vốn cho là ngày hôm nay đến bận bịu sống một ngày mới có thể thăng cấp, không nghĩ tới như thế dễ dàng liền thăng cấp, xem như là niềm vui bất ngờ.

Tương ứng, thăng cấp sau thu được kinh nghiệm lần thứ hai giảm đi, chỉ có 40 điểm, cấp 4 thăng level 5, cần kinh nghiệm 2000 điểm, nói cách khác muốn giết 50 con độc thi mới có thể thăng cấp, bảng trên hiện tại kinh nghiệm là 400 điểm, còn kém 1600 Điểm Kinh Nghiệm, lại giết 40 con độc thi là được.

"Ha ha, mới hơn 11h thôi, xế chiều hôm nay liền có thể thăng cấp đến level 5."

Tâm tình thật tốt Đường Nguyên cười thả lỏng căng thẳng thần kinh, ung dung quá độ dùng sức mà căng thẳng bắp thịt.

Trở lại mái nhà, bốn phía kiểm tra một hồi, không còn phát hiện độc thi tung tích, mới thoả mãn trở lại trong phòng, làm đống ăn ngon khao khao chính mình...

"Một con, hai con, ba con."

Không trung đại náo nhiệt cầu tùy ý tùy ý nhiệt lượng, quay nướng rãnh rồi khí đều muốn sôi trào lên.

Thanh Giang khẩu nhân cách đó không xa có một dòng sông nhỏ chảy vào Thanh Giang mà được gọi tên, kỳ thực Thanh Giang là một chữ T hình giao lộ, xoay ngang phần sau chính là Đường Nguyên vị trí hoàn thành đường, xoay ngang đầu đi về Dương gia bình, dựng đứng nhưng là đi về trong thành

phố cùng lão Thạch kiều.

Nơi này phát sinh nghiêm trọng tai nạn xe cộ, mười mấy chiếc xe va làm một đoàn, gọi ra nổ tung cùng đại hỏa, đem bên trái mấy cửa hàng phá hủy hơn nửa. Một đám độc thi vây quanh ở sập xuống cửa hàng trước. Trên đất che kín vết máu, cũng không có thiếu bị tát nát thịt mỡ, găm hết sạch xương.

Một tay cầm trường thương nam tử, ngồi xổm ở một chiếc lao ra đường cái ô tô một bên, hồn nhiên không giữ thể diện trên bốc lên giọt lớn giọt lớn mồ hôi, yên lặng tính toán phía trước độc thi số lượng.

"Quá hơn nhiều, mười bốn con tụ tập cùng một chỗ, rất khó đem bọn họ tách ra."

Nam tử tự nhiên là Đường Nguyên, buổi trưa 12h liền ra ngoài, bỏ ra hơn bốn giờ, mới giết 23 con độc thi, còn kém 17 con mới có thể thăng cấp. Cũng không phải hắn hiệu suất thấp, mà là bởi vì phần lớn độc thi bị tới hôm qua tiếng nổ mạnh hấp dẫn hướng về trong thành di chuyển. Vì lẽ đó cùng nhau đi tới, cẩn thận từng li từng tí một tìm tòi xong một đồng phòng ốc, thường thường sẽ đụng phải một con độc thi đều chưa từng xuất hiện tình huống.

"Không có cách nào, chỉ có từ bỏ. Sẵn thời gian còn sớm, đi những địa phương khác săn giết độc thi đi."

Suy nghĩ một lúc lâu, vẫn cứ không nghĩ ra biện pháp tốt Đường Nguyên, không thể không lựa chọn từ bỏ. Mang theo một tia không cam lòng, cong người chậm rãi lui về phía sau.

Công hai bên đường đã bị thanh lý quá, Đường Nguyên xuyên qua xanh hoá bình, hướng về nội thành phương hướng thâm nhập.

Này một khối đường phố tới gần lão thành khu nhà ga, phần lớn là kiểu cũ ba, bốn tầng ải lâu. Trên đường phố ngôn ngữ cực kỳ, tùy ý có thể gặp nhân loại chân tay cụt, vô số độc thi ở mạn không mục đích du đãng.

Đường Nguyên dựa vào ký ức, tìm tới một cái hẻm nhỏ, hẻm nhỏ lối ra : mở miệng ở thị bệnh viện không xa kim sức nhai, sở dĩ biết nơi này, là bởi vì, hẻm nhỏ trung gian có một nhà quán Internet, hắn cùng quán Internet ông chủ có chút giao tình, đã tới mấy lần.

"Vẫn đúng là đến đúng rồi,."

Mới vừa đi chưa được mấy bước, phía trước liền xuất hiện độc thi bóng người.

Ánh mặt trời bị hai bên kiến trúc che kín, trong hẻm nhỏ có vẻ âm lãnh tối tăm.

"Xoạt "

Độc thi liền phát ra tiếng cơ hội đều không có, miệng liền bị trường thương xuyên qua.

"Còn kém 16 con."

Run tay một cái, trường thương "Xoạt" rút ra, Đường Nguyên đối với tân luyện này một chiêu thương pháp rất là thoải mái.

"Còn kém 15 con."

"Hồng" "Tùng tùng tùng "

Lần thứ hai giết chết một con lạc đàn độc thi. Phía trước truyền đến độc thi tiếng hô, tiếp theo là trầm trọng đạp địa thanh.

"Tê... Đây là thăng cấp độc thi."

Đã sớm biết độc thi cũng sẽ thăng cấp, đột nhiên gặp phải vẫn là dọa Đường Nguyên giật mình, thăng cấp sau độc thi, có ít nhất hai mét thân cao, tứ chi, thân thể đều trưởng lớn hơn một vòng, đầu trái lại thu nhỏ lại một nửa, hai con mắt hồng toả sáng, gào thét thì lộ ra hai con sắc nhọn răng nanh. Trên đầu một tia bộ lông cũng không, trên thân thể nhưng bao trùm một tầng màu xanh lục ngạnh mao.

Nhìn chăm chăm trực xông thẳng lại độc thi, nắm thật chặt súng trong tay cái, Đường Nguyên quay người hướng về lối ra chạy đi.

"Độc thi tốc độ so với ta chênh lệch một đường, sức mạnh nên mạnh hơn ta, thể hình lớn như vậy, độ linh hoạt nên không cao, chỉ cần cẩn thận liền không phải là không có cơ hội, nhưng đầu tiên là muốn đem nó dẫn tới trống trải địa phương đi, trong ngõ hẻm quá hẹp." Chạy trốn bên trong, Đường Nguyên đại não toàn lực vận chuyển, trong lòng có tính toán.

Một trước một sau, hai bóng người như mũi tên rời cung.

Một lát sau, Đường Nguyên trước tiên đi tới trên đường cái, trường thương trụ địa, ổn định thân hình, đem túi công cụ cùng dao bầu ném qua một bên, xoay người đối mặt độc thi, thân thể hơi cung, khúc đuôi phải, đem trọng tâm hạ thấp.

Độc thi như phát điên trâu đực bước nhanh chân đuổi theo, hướng về Đường Nguyên đánh tới, trong chớp mắt liền đến Đường Nguyên trước mặt.

Đường Nguyên toàn thân bắp thịt căng thẳng, hơi khom búi, hai mắt tròn xoe, hết sức chăm chú đem độc thi động tác thu vào trong đầu. Ba mét, hai mét, càng gần hơn.

"Chính là hiện tại." Đường Nguyên trong lòng điên cuồng hét lên, chân trái vi lệch, đùi phải đột nhiên đập địa, toàn thân như căng thẳng cung cứng bỗng nhiên bắn lên.

Thiên quân thời điểm nguy kịch, Đường Nguyên chỉ cảm thấy bên tai vèo một tiếng, độc thi vượt phải ở nhĩ tích hiểm hiểm xẹt qua, tiếp theo né qua chính là cặp kia tinh hồng con mắt.

Trường thương trong tay như rắn độc một như đâm ra, thế dường như sét đánh, nhanh như chớp giật.

"Hồng" tiến lên bên trong độc thi cảm giác được nguy hiểm, nhưng vọt tới trước tư thế chưa kiệt, khó có thể né tránh, chỉ có thể gào thét quay đầu muốn tránh thoát khỏi đi.

"Loạt xoạt "

Mũi thương đâm trúng độc thi mắt trái, đáng tiếc độc thi sớm quay đầu, trường thương không thể thâm nhập mà là theo mắt trái tìm đi ra ngoài cũng mang đi một mảnh da thịt, mắt trái bị đâm mù đau đớn để độc thi không nhận được điên cuồng gầm thán thiết lên.

"Gào..." Độc thi lao ra sáu, bảy mét, rốt cục ổn định thân hình, quay đầu nhìn Đường Nguyên phát sinh tràn ngập sự thù hận tiếng kêu gào.

Độc thi cũng ý thức được trước mắt kẻ nhân loại này cũng khó đối phó, còn lại mắt phải nhìn chằm chằm Đường Nguyên, bước nhanh chân, vung vẩy quạt hương bồ đại bàn tay, quay về Đường Nguyên ném tới.

Đường Nguyên cẩn thận né tránh giáng trả, trường thương công kích chính diện đều bị độc thi cản lại. Mấy lần công kích hạ xuống, Đường Nguyên rốt cục ý thức được son trại trường thương khuyết điểm, mũi thương không đủ sắc bén, công kích tạo thành thương tổn mắt giả rất nhiều, tỷ như mũi thương bắn trúng độc thi cánh tay, không cần toàn lực căn bản không đâm vào được, hơn nữa độc thi cũng sẽ không ngốc trạm cái kia để người khiến lực.

Còn có chính là thân thương co dãn không đủ, rất dễ dàng bị bẻ gãy.

Có người hỏi chơi game thì, một người ở dã ngoại, tình cờ gặp BOSS làm sao bây giờ? Đường Nguyên trả lời là, "Nó giết không được ta, chính là ta mài chết nó".

Nghị lực vật này, Đường Nguyên xưa nay không thiếu.

Độc thi thắng cấp sau nắm giữ trí khôn nhất định, nhưng phần lớn hành vi vẫn bị bản năng điều động, lúc trước bị tập kích sau rất lưu ý đối với não bộ bảo vệ, chặn lại rồi Đường Nguyên đối đầu bộ công kích, hiện tại thật lâu không thể thủ thắng, chậm rãi nó xao động lên, công kích trở nên càng thêm cuồng bạo.

Nắm nắm thỉnh thoảng tạt trên mặt đất, cát đá tung toé, có đánh vào Đường Nguyên trên mặt, hỏa thiêu nóng bỏng thông.

"Hô, hô" thời gian dài cường độ cao chiến đấu, để Đường Nguyên toàn thân hãn thấp, thở hổn hển như trâu. Không ngừng bước di động, thay đổi vị trí của chính mình.

"Oành. Oành "

Độc thi phảng phất không biết mệt mỏi, nắm nắm lần thứ hai đánh rơi không, xoay người lần thứ hai kéo tới, Đường Nguyên dưới chân một sai, nghiêng thân thể, đột nhiên dưới tòn đem trường thương vẩy một cái, dùng một hồi đánh ở độc thi chân loan, đột nhiên không kịp chuẩn bị độc thi một lão đảo.

"Cơ hội tốt." Đường Nguyên bỗng cảm thấy phản chấn, đột nhiên cất bước cao cao nhảy lên, quay về độc thi phản lưng chính là một đầu gối va.

"Đùng."

Không thể không nói thắng cấp sau độc thi thể thể quá mức cường tráng, liên tiếp đá kích vẫn cứ không có để nó ngã xuống đất, chỉ là để nó tứ chi địa, như chỉ màu xanh lục cầu hùng nỗ gào thét muốn đứng lên.

Trở xuống mặt đất Đường Nguyên, cảm giác thời gian phảng phất lập tức biến chậm, tay phải vung một cái, tha trên đất trường thương trong nháy mắt bắn lên, hai tay nắm chặt trường thương trung bộ, đột nhiên nhắm ngay độc thi chọc tới.

"Gào nha."

Độc thi phát sinh kinh thiên động địa tiếng hét thán, bởi vì Đường Nguyên thắng cược, độc thi không chỉ đầu là hãn nhược điểm, cục ~~~ hoa cũng không tu luyện tới đao thương bất nhập mức độ.

Thô to thân thương dài hơn một trượng, gần nửa xen vào độc thi cục ~~~ hoa, độc thi đã đau đến đã quên gãy dựa, chỉ có thể quỳ trên mặt đất hét thán.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tu thành chính quả

Bị bạo cúc độc thi rất là thâm, nhưng không đáng nửa phần đồng tình, Đường Nguyên "Răng rắc" hai đao chặt bỏ đầu của nó.

"Keng! Giết chết cấp 2 độc thi, thu được EXP 280 điểm."

"Keng! Thu được cấp thấp sức mạnh kết tinh một viên."

"Không uống công ta khổ cực một hồi, cuối cùng cũng coi như có chút thu hoạch." Nghe xong gợi ý của hệ thống âm, Đường Nguyên lúc này mới gắng gượng uể oải thân thể rời khỏi nơi này.

... ..

Nếu là có người hỏi giang minh thị tòa kiến trúc cao nhất là cái gì? Được đáp án tuyệt đối sẽ không là 25 tầng Giang Phong nhà lớn, mà là xây ở Phụng Hoàng Sơn đỉnh 18 tầng phụng ảnh lâu. Phụng Hoàng Sơn ở vào trung tâm thành phố ngã về tây, là một toà hình bán cầu phiến nam thạch sơn, bị ông chủ lớn nhận thầu sau tỉ mỉ khai phá, trở thành giang minh thị nghỉ phép thắng địa.

Lúc này, phụng ảnh mái nhà tầng xa hoa bên trong gian phòng.

To lớn cửa sổ sát đất trước, một cô gái xinh đẹp quần áo mát mẻ vóc người cao gầy để ống dòm xuống nói rằng: "Tiểu muội, người đàn ông kia thật là lợi hại, lại không dùng súng liền đem đại quái vật lông xanh giết chết, nếu như có thể tới cứu chúng ta là tốt rồi."

Lời còn chưa dứt nàng đã xoay người lại, ánh mặt trời thấu vào cho nàng phủ thêm một tầng hào quang chói mắt, khuôn mặt tinh xảo không tỳ vết, kết hợp vóc người, da thịt vô cùng mịn màng dường như thiên sứ mỹ lệ.

Bộ ngực mềm mại lộ ra ở trong không khí, hai vú ngạo nghễ dựng thẳng, màu mỡ phong mông cực kỳ đẹp mắt, thon dài đùi đẹp tron bóng như ngọc, chạm ngọc tự tú chân đạp một đôi Thủy Tinh cao cùng giày xăng-đan, làm cho nàng đủ cang cao quý xinh đẹp tuyệt trần.

"Đừng nằm mơ, chúng ta lại không quen biết hần, hơn nữa coi như hần đến rồi thì thế nào, người cho rằng hần là lỗi lầm mạn vẫn là hồ lô oa nha. Lại nói, lâu này bên trong lâu ở ngoài, làm sao cũng có mấy trăm con tang thi đi, hần đến rồi cũng là chịu chết." Một nữ tử đồng dạng đáng người uyển chuyển nằm ngửa ở trên ghế, hai tay ôm đầu ngơ ngác nói.

"Người cái nha đầu chết tiệt kia, thì sẽ không muốn điểm nhi tốt đẹp."

"Ta nói đại tỷ, bây giờ còn có cái gì tốt có thể tưởng tượng? Chính phủ không còn, quân đội cũng không còn, thù hạ không còn, còn có thể hi vọng có cái gì tốt. Người vẫn là ngấm lại nấy ngày nữa, hết nước hết lương sau chúng ta nên làm sao bây giờ." Nữ tử đập vỗ trán, uể oải nói xong, nghiêng người đem mặt vui vào ôm gối bỏ tới trên ghế mây.

"Dừng! Đến thời điểm ta liền ăn người." Nữ nhân lườm một cái, đi tới hướng về cái mông đang vênh lên tát 1 cái, làm cho đối phương tiếng thét chói tai bên trong "Khanh khách" cười chạy đi.

... ..

Không thể không nói Đường Nguyên hiện tại sức khôi phục rất mạnh mẽ, ăn một chút đồ vật, lại nằm nửa giờ, hần lần thứ hai trở nên sinh long hoạt hổ.

Xem xem thời gian đã sáu giờ, thời gian này điểm ở mùa hè đến nói, cũng không tính là muộn.

Vừa nghĩ tới lại có thêm 320 điểm EXP liền có thể thăng cấp, Đường Nguyên liền lòng ngửa ngáy khó nhin, quyết định lần thứ hai xuất kích, kiên quyết vào hôm nay hoàn thành vĩ đại thăng cấp nhiệm vụ.

Cẩn thận từng li từng tí một xuyên qua rừng cây, Đường Nguyên phát hiện tiệm bán báo bên kia độc thi tụ tập đến càng hơn nhiều, từ xa nhìn lại tối om om một mảnh, hần nhú mày thâm nói: "Nhiều như vậy độc thi tụ tập ở đây, cách trụ sở tạm thời lại như thế gần, thực sự là quá không an toàn."

Nhưng mà nghĩ đến nhiều hơn nữa cũng không hề có một chút tác dụng, không có thực lực hết thảy đều là nói suông.

Xuyên qua tối tăm lối vào, Đường Nguyên rón rén bò lên trên năm tầng, mở ra rỉ sét loang lỗ cửa sắt chui vào.

Đường Nguyên đối với cái khác tầng trật các gia đình tình huống cũng không thể nào rõ ràng, sở dĩ lựa chọn từ năm tầng bắt đầu đi xuống thanh lý, là bởi

vì từ trên đi xuống thanh lý có thể coi những tầng lầu khác tình huống.

Lắc mình trốn đến sau cửa sắt một bên, Đường Nguyên theo cao bằng nửa người xin xắn rào chắn về phía trước tiềm hành, thuê phòng địa hình đơn giản cực kỳ, hệ thống trình trắc công năng cử đi tác dụng lớn. Nhưng mà quay một vòng sau khi mới phiên muộn phát hiện năm tầng lại một con độc thi đều không có.

"Không có độc thi cũng được, phòng chừng tất cả đều chạy ra ngoài." Thay cái góc độ vừa nghĩ Đường Nguyên tâm tình tốt rất nhiều, liền đứng rào chắn nơi, từ quan sát kỹ lên phía dưới tình huống.

Mỗi một tầng lầu độc thi số lượng, cái nào cửa phòng là mở ra, hẳn từng cái ký ở đáy lòng, này tài tin tâm tràn đầy đi xuống đi.

"Vài con tiểu tạp ngư, xem ca làm sao thu thập các người."

Đường Nguyên cũng không có trực tiếp đi lầu ba, mà là trước đem lầu hai lầu môn dùng khoá sắt khoá lại sau mới trở về lầu ba.

Đẩy ra lầu môn, Đường Nguyên cấp tốc vọt tới, tầng tầng hai Đạo Tướng dựa vào đến gần nhất con kia tang thi chém chết.

Lúc này, con thứ hai tang thi cũng gào thét vọt lên, Đường Nguyên một thấp người vượt đến nó mặt bên, toàn lực một cước đưa nó từ từ rào chắn trên đá ra.

Rất nhanh "Ầm" một tiếng vang trầm thấp sau, lần thứ hai truyền đến thu được EXP nhắc nhở.

Đường Nguyên kiểm tra gian nhà, mới tiếp tục hướng về tầng tiếp theo.

Sau đó hành động rất thuận lợi, hiện tại Đường Nguyên đã không còn là ngày hôm qua con kia newbie, đối đầu một hai con độc thi hoàn toàn không có áp lực...

Sau một tiếng

"Ta thảo, vua hổ nha! Lại còn kém một con." Đường Nguyên đứng trên đường cái vắng, bảng trên EXP là 1960/2000, còn kém một con độc thi kinh nghiệm liền thăng cấp, không khỏi ai thần chính mình vận may thực sự không tốt.

Tiệm bán báo bên kia là tuyệt đối đừng đùa, vậy thì là cái thùng thuốc súng một đám liền bạo. Vô đầu suy nghĩ một chút vẫn là quyết định theo trong rừng cây đường nhỏ đi vào trong, tuy rằng không đi qua, cũng có thể đoán được đường nhỏ là dẫn tới trước Phong lão nhai.

Vì không có thời gian, Đường Nguyên một đường xuyên qua rừng cây.

Xuyên qua rừng cây, trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, trước người là chồng tàn gạch nát ngói đất hoang, đất hoang đối diện là bị xe cộ ép tới loang loang lỗ lỗ đường xi măng, mặt đường trên mấy cái linh tinh bóng người thỉnh thoảng lay động.

"1, 2, 3, 4, tổng cộng bốn con độc thi, này có thể đều là kinh nghiệm nha." Đường Nguyên trong lòng mừng lớn.

Trực tiếp xuyên qua đất hoang, chờ tới gần một ít sau, Đường Nguyên mới cung đứng dậy từ, toàn lực hướng về gần nhất con kia độc thi phóng đi.

"Hồng a "

Một con độc thi phát hiện cái này nhân loại, mau mau hô bằng hoá hữu đến hưởng thụ này đưa tới cửa bữa tối.

"Răng rắc" "Răng rắc" "Răng rắc "

Mặt khác ba con độc thi đang chậm chậm hướng về hân vây tới, Đường Nguyên nhưng trấn định tự nhiên, thân hình không ngừng lấp lóe dao bầu liên tiếp vung ra, rất nhanh sẽ đem này bốn con độc thi từng cái đẩy ngã.

"Keng! Giết chết 1 level độc thi, thu được EXP 40 "

"Keng! EXP đã đầy, Túc Chủ thăng cấp. Trước mặt đẳng cấp level 5."

"Keng! Túc Chủ đạt đến cấp năm, có hay không tiến hành nghề nghiệp thức tỉnh?" Phi Phi thanh lịch thanh âm vang lên.

"Trước tiên trở về rồi hãy nói." Đường Nguyên hưng phấn cực kỳ nói xong, cấp tốc theo : đề đường cũ trở về.

Rửa ráy ăn cơm, kiểm tra cửa phòng, tất cả công tác sau khi làm xong, Đường Nguyên ăn mặc đại quần lót nằm đến trên ghế salông, tâm thần chìm vào đầu óc một mặt chờ mong: "Phi Phi tiểu mỹ nữ, giúp ta thức tỉnh nghề nghiệp."

"Vâng, đại nhân."

"Túc Chủ Đường Nguyên thức tỉnh nghề nghiệp, dự tính thời gian sử dụng 5 giờ, hệ thống thăng cấp thời gian sử dụng 1 giờ, 3. 2. 1. Bắt đầu."

"Oanh "

Đường Nguyên chỉ cảm thấy trong đầu một tiếng vang thật lớn, ý thức như là tiến vào một mảnh hư vô, chính mình hóa thành một cái thuyền nhỏ ở bên trong tự do ngao du, đã quên thế gian, cũng quên thời gian.

... ..

Đường Nguyên "Suốt" một hồi ngồi dậy, mới phát hiện vẫn cứ là ở buổi tối, trên bàn ngón nến cũng mới đốt một nửa.

Thôi tắt ánh nến, đang định tiếp tục nằm xuống Đường Nguyên cả người chấn động, không dám tin tưởng trừng mắt mắt, vọng hướng bốn phía.

"Lại có thể nhìn ban đêm, này quá hữu dụng!" Rõ ràng đã thổi ngọn nến, nhưng mình vẫn cứ có thể xem rõ rõ ràng ràng. Đường Nguyên vô cùng kích động, nhìn ban đêm tác dụng quá to lớn, bất kể là ban đêm hành động, ban đêm chiến đấu, vẫn là ban đêm xem mèo mèo của mỹ nữ đều dùng được, này thật là có thể xưng tụng thần kỳ nha. Đây tuyệt đối là niềm vui bất ngờ.

"Phi Phi chào đại nhân."

Đột nhiên, một đạo thanh lịch thanh âm vang lên, Đường Nguyên sáng mắt lên, đột nhiên xuất hiện một thiếu nữ xinh đẹp nho nhỏ, thiếu nữ chỉ có to bằng bàn tay, tinh xảo bàn phát, hoàn mỹ ngũ quan, tròn bóng thủy nộn da dẻ, kiều tiểu nhưng Linh Lung phù lồi vóc người, một thân hồng nhạt công chúa quần, để trần chân ngọc, chính mở to một đôi Thủy Nhuận mắt to ngược nhìn hắn.

"Phi Phi? Đây là người thẳng cấp sau thân thể?" Đường Nguyên kinh ngạc há to miệng.

"Không phải, Phi Phi không có thân thể. Đây là hệ thống thẳng cấp sau, Phi Phi nắm giữ năng lực, có thể trực tiếp đem hình ảnh tiếp vào người ý thức, đây là Phi Phi giả lập thân thể." Nói đến không có thân thể, Phi Phi ánh mắt trong suốt bên trong không khỏi toát ra từng tia một âm u.

"Phi Phi không muốn đau lòng, thân thể của ta chính là người... A không đúng, ta là nói, người có thể cảm giác được ta cảm giác tất cả, không cũng tương đương với nắm giữ thân thể." Nhìn Phi Phi thương tâm biểu hiện, Đường Nguyên trong lòng không tên đau xót, vội vàng an ủi.

"Ủm! Phi Phi không thương tâm, đại nhân cùng Phi Phi là một thể, Phi Phi nên cao hứng." Cảm nhận được Đường Nguyên rõ ràng quan ái, Phi Phi tăng tăng gật đầu, lộ ra nụ cười vui vẻ, hai cái nhọt nhọt lê oa hiện lên, rất là làm người thương yêu yêu.

Nhìn Phi Phi sung sướng nụ cười, Đường Nguyên cảm thấy một loại kỳ dị thỏa mãn, trong lòng âm thầm làm quyết định: "Ồ trên thế giới này cô độc sinh hoạt nhiều năm như vậy, chính mình cũng nên làm ra thay đổi, bắt đầu từ bây giờ Phi Phi chính là ta một người thân."

"Phi Phi, bắt đầu từ bây giờ, người liền gọi ca ca ta đi." Đường Nguyên trù mến nói rằng.

"Không cần đại nhân, này không phụ hợp hệ thống quy định. Kỳ thực chỉ cần đại nhân yêu thích Phi Phi, Phi Phi liền rất cao hứng, không cần để ý cái khác."

"... Vậy cũng tốt, theo người xưng hô như thế nào. Ta trước tiên coi dưới nghề nghiệp sau khi thức tỉnh có biến hóa gì đó."

"Được rồi." Phi Phi xinh đẹp nở nụ cười, nhẹ nhàng trong nháy mắt.

Đường Nguyên trước mắt xuất hiện một tân giới, cùng (thần thoại thế giới) giới có chút tương tự.

Họ tên: Đường Nguyên (thần hiệp giả)

Đăng cấp: 5

Sức mạnh: 30

Thể chất: 30

Nhanh nhẹn: 30

Lực lượng tinh thần: 30

HP: 300/300

Công kích: 300

Phòng ngự: 90

Tốc độ: 60

EXP:105/5000

Thần hiệp giả: (thần thoại thể giới) bên trong Thần tộc Chí Cường giả huyết mạch người truyền thừa, ừng có không gì sánh nổi thân thể cường hãn, thần bí khó lường năng lực.

Skill: Sơ cấp vũ khí tinh thông (bị động kỹ * có thể thăng cấp 3): Để người từ một vị vũ khí ngớ ngẩn biến thành không phải newbie, hết thầy vũ khí độ thuần thực thêm 30%.

Thần hiệp giả vinh quang (bị động kỹ * có thể thăng cấp 2): Hết thầy uy lực công kích tăng lên 15%.

Tụ lực một đòn (chủ động kỹ * có thể thăng cấp 4): Ngưng tụ sức mạnh toàn thân một đòn, công kích tăng gấp đôi, cũng có 10% xác suất tạo thành kéo dài tính thương tổn 5 giây.

Phân ảnh kiếm (chủ động kỹ * có thể thăng cấp 4): Đối với kẻ địch ở chung quanh tiến hành nhanh chóng công kích, trước mặt đẳng cấp nhiều nhất nhưng đồng thời công kích năm cái mục tiêu, lấy cơ sở lực công kích 75%.

U tâm thứ (chủ động kỹ * có thể thăng cấp 4): 50% xác suất bỏ qua mục tiêu phòng ngự, cường chế tính tạo thành hai lần thương tổn, lấy cơ sở lực công kích 80%.

Điểm học skill (1 điểm)

Trang bị lan bị đơn giản hoá đến 9 cái vị trí, chủ tay, trợ thủ, áo giáp, dây chuyền, giày, một đôi nhẫn, một đôi thủ trạc.

Không gian ba lô thì lại chia làm hai tầng, tầng thứ nhất 32 cách, hiện ở bên trong lê loi nằm hai viên viên cấp thấp năng lượng kết tinh. Trong túi đeo lưng không thể gửi vật còn sống, không thể gửi vượt qua nhất định thể tích vật thể, item có thể chôn cất đến 100. Tầng thứ hai là 40 cách vật liệu hòm.

Sau đó mỗi thăng cấp một sẽ từng người giải phong hai cách không gian, gửi hạn chế cũng sẽ giảm nhỏ.

Một hơi xem xong, Đường Nguyên cảm giác trước chính mình quả thực nhục bại, cố nén kích động nói rằng: "Hệ thống cũng quá lười, đưa hết cho ba mươi điểm thuộc tính, còn có cái kia điểm học skill là có ý gì?"

"Hiện thực tổng cùng game không giống, trọng điểm điểm toàn bằng đại nhân ý nguyện, hệ thống thăng cấp sau mở ra hồi đoái không gian, đại nhân có thể hồi đoái một ít vật liệu, item hoặc sách skill, điểm học skill chính là để cho đại nhân học tập sách skill, skill là có thể thay đổi, skill không dùng được, có thể trực tiếp học tập cái khác sách skill, đem lúc trước skill trực tiếp bao trùm đi." Phi Phi tỉ mỉ giải thích, đồng thời lần thứ hai biến ảo ra một giới.

"Hồi đoái không gian "

"Này thì tương đương với game thương thành đi." Nhìn bốn cái màu vàng đại tự, còn có một loạt bài thương phẩm, Đường Nguyên bạo hãn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Ngược thì

"Hi hi, coi như thế đi, những này vốn là căn cứ cái kia game lập ra, vì là chính là để đại nhân không cảm thấy xa lạ."

"Cái kia lấy cái gì hồi đoái? Tiền, hoàng kim?"

Đại thể lật xem một lượt, chủ yếu có thể hồi đoái 3 loại vật phẩm, chiến đấu đồ dùng, vật liệu, sách kỹ năng. . .

"Sử dụng EXP, năng lượng kết tinh, hoàng kim loại hình kim loại hiếm, hệ thống sẽ tự động đổi thành điểm tích phân, sau đó sử dụng điểm hồi đoái."

"Hồi đoái tỉ lệ phân biệt là bao nhiêu?"

"10 điểm EXP đổi một điểm tích phân, kết tinh cũng có tốt xấu phân chia, bình thường cấp thấp năng lượng kết tinh có thể lấy hồi đoái 100 đến 120 cái điểm. Kim loại hiếm nhất định phải coi phẩm chất mà định."

Đường Nguyên gạt gù vẫn tính thoả mãn, trong không gian vật phẩm giá cả cũng không mắc, một trăm điểm có thể đổi không ít đồ vật.

"Những kỹ năng kia tại sao không có thời gian hồi cùng điểm tính lực tiêu hao khi thi triển?"

"Này cần nhờ đại nhân chính mình đi lĩnh hội, hệ thống quy định không cho nói." Phi Phi đuổi ra tay nhỏ che miệng nhỏ, mắt to vụt sáng vụt sáng, một bức ta thật sự không biết đẹp cỡ nào.

". . . Ta hận này bán manh thế giới." Nhìn manh phiến Phi Phi, Đường Nguyên không nói gì bên trong.

Ở Đường Nguyên lại nhai hỏi dò dưới, rốt cục mở ra phần lớn nghi vấn.

Nói thí dụ như, nguy hiểm dò xét công năng đã đóng, thay vào đó chính là đơn giản ký kết công năng, làm Đường Nguyên ánh mắt khóa chặt một sinh vật thí, sẽ có đơn giản gợi ý của hệ thống.

Có trang bị lan dĩ nhiên là nên có trang bị, trang bị nhất định phải do Đường Nguyên sử dụng chế tạo thuật chính mình chế tác, trong thực tế một ít vật liệu, trong không gian hồi đoái vật liệu, quái vật rơi xuống vật liệu cũng có thể dùng để chế. Hơn nữa chế tạo thuật hệ thống cũng sẽ không tặng không, nhất định phải hoa 300 điểm ở trong không gian đổi.

Chế tạo thuật làm được đồ vật cũng không thể tính tới trang bị như thế, chỉ có thể cùng trên thực tế đao kiếm như thế sử dụng, cũng không cái khác chỗ đặc thù, tỷ như làm một cây đao nằm ở trên tay cũng cũng không thể ở số liệu trên tăng cường lực công kích cùng cái khác thuộc tính. Muốn đem những thứ đồ này biến thành trong game trang bị như vậy nắm giữ thuộc tính đặc biệt hoặc là số liệu bổ trợ, nhất định phải thông qua cái khác thủ đoạn, cụ thể là phương pháp gì Phi Phi nhưng không có báo cho.

". . ."

.....

Trước đây xem tiểu thuyết thường thường có thể nhìn thấy một câu nói như vậy, giết người như cắt rau gọt dưa, ngày hôm nay, Đường Nguyên rốt cục tự thể nghiệm một cái.

"Đây thật sự là tự mình làm?"

Đứng sụp xuống siêu thị trước, Đường Nguyên vẫn cứ nằm ở trong khiếp sợ, ngày hôm qua chính mình còn tránh không kịp mười mấy con độc thi, hiện tại đã toàn bộ nằm ở dưới chân, hơn nữa không có một con là có lưu lại toàn thân, hoặc là chặt đầu, hoặc là bị chém ngang, hoặc là bị tà chém thành hai khúc.

Hơn 700 cân cự lực thôi thúc dưới, cũng không thể nào sắc bén dao bầu, hóa làm Tử Thần câu liêm, nắm liêm người hóa thân làm cấp tốc Tử Thần. Tốc độ nhanh như tia chớp, siêu cao Thần Cấp tốc độ phản ứng, sức mạnh khổng lồ, để độc thi ốc sên giống như công kích đã biến thành chuyện cười, chúng nó biến làm một lại một phá bố oa oa ở tới tập chung trong lúc đó toàn bộ bị tiêu diệt.

"Đây chính là cảm giác Thập Bộ Sát Nhất Nhân, ngàn dặm không lưu hành."

Mạnh mẽ! Mạnh mẽ! Mạnh mẽ!

Đây chính là sinh tồn với tận thế tư bản!

Đường Nguyên con mắt càng ngày càng sáng, thời khắc này, hắn rốt cục chân chính hiểu ra hai chữ này. Hắn rõ ràng hiện tại sức mạnh của bản thân cũng không tính là gì, hai con loại kia màu xanh lục đại độc thi liền có thể uy hiếp đến chính mình. Nhưng hắn đồng dạng tin tưởng, chỉ cần nỗ lực, chỉ phải kiên trì, hắn chung có một ngày sẽ bề nghề tang thi, bề nghề tận thế, bề nghề tất cả những thứ này tất cả.

Lúc này Thái Dương vừa mới mới vừa lộ đầu, từng trận hà gió thổi tới, lương vèo vèo rất là thoải mái.

Nhìn một chút trên y phục chút ít vết máu, cùng hai ngày trước giết chết độc thi sau như cùng ở tại thịt nát bên trong lẫn quá quá thực là khác biệt một trời một vực, phục hồi tinh thần lại Đường Nguyên lúc này mới xoay người dọc theo bờ sông đi về phía trước.

Phía trước là một loại nhỏ Tu Nhân quảng trường, kiến thiết rất nhiều công cộng phương tiện, xanh hoá làm chính là không sai, mỗi ngày chạng vạng đều sẽ có thật nhiều hộ gia đình ở nơi đó khiêu vũ tản bộ. Bờ bên kia nhưng là thị kịch trường gia chúc lâu, còn có cái lấy xe van làm chủ doanh nhà ga nhỏ, bình thường lượng người đi rất là không ít, đề cao ra một tới gần cầu đá, chủ yếu lấy đồ ăn làm chủ chợ nhỏ.

"Không có ô tô vung lên bụi mù, không có tiếng xe ồn ào, nếu như ngay cả này buồn nôn độc thi cũng không có, thế giới liền thật sự hoàn mỹ." Làm Đường Nguyên khái than thở nhiều hơn một chiếc báo hồng xe van, mười mấy mét ở ngoài, một gian tiểu hóa oa điểm trước cửa có một con cao to lông xanh độc thi xuất hiện ở tầm nhìn ở trong.

"Cấp 2 độc thi (tiên hóa độc thi, sức mạnh lớn, tốc độ bình thường)." Hệ thống tiếng nhắc nhở vang lên, Đường Nguyên trước mắt xuất hiện một Tiểu Hồng cái, hắn là lông xanh huyết điều.

Tiến hóa sau độc thi đã có lãnh địa ý thức, lông xanh phụ cận một con phổ thông độc thi đều không có, đương nhiên cũng có cao cấp độc thi yêu hồn đang bình thường độc thi bên trong.

"Hắc! To con, sắp tới trong bát đến." Đường Nguyên cao giọng trêu đùa, lông xanh chợt xoay người, phát hiện đứng dưới bóng cây Đường Nguyên.

Hồng!

Nó ngửa đầu một tiếng rống to, tròng mắt tinh hồng hai mắt, "Tùng tùng tùng tùng" nhắm phía Đường Nguyên.

Hai mắt đột nhiên nhắm lại, sự chú ý độ cao tập trung, trong mắt lông xanh trở nên càng ngày càng chậm, lại như ở làm động tác chậm như thế. Đường Nguyên đột nhiên trước thoán, tự ra huyền mũi tên nhọn.

Trong nháy mắt Đường Nguyên đón nhận lông xanh, trong tay dao bầu vung lên, trên không trung xẹt qua một đường vòng cung.

Hai người trong nháy mắt đan xen mà qua, dao bầu tăng tăng đánh vào chưa phản ứng lại lông xanh vai, "Răng rắc" một tiếng, cánh tay trái của nó bị sóng vai bổ xuống.

Gào ~!

Lông xanh kêu thảm thiết lao ra thật xa mới ổn định thân thể.

Đường Nguyên nhú mày nhìn hết thăm lông xanh, cảm giác mình xác thực quá thức ăn, vừa nãy một đòn, chỉ cần mình đang công kích trước hơi nhảy lên, điều chỉnh một chút góc độ, liền có thể đem lông xanh đầu tước thành hai nửa.

Hồng hồng ~!

Bốn phía độc thi cũng phát hiện Đường Nguyên, găm rú xông tới.

Răng rắc ~!

Tiền tay một dao giết chết phía trước nhất con kia độc thi, cũng không thèm nhìn tới phóng lên trời đầu lâu, Đường Nguyên lần thứ hai quay về lông xanh vọt tới.

Lông xanh lòi một đôi con mắt màu đỏ ngòm, giơ lên to bằng cái bát nắm đấm, hướng về Đường Nguyên ném tới.

Đường Nguyên bình tĩnh tính toán liền góc độ, cách nó ba bước khoảng chừng, tả quyền nhanh như tia chớp đánh ra, mang theo từng trận phong tiếng khốc đánh vào độc thi chỗ cổ tay.

Răng rắc!

Xương cốt gãy vỡ thanh vang lên theo.

Tiểu mà trắng nõn nắm đấm cùng lông xanh thô to thủ đoạn hình thành mảnh liệt tương phản, nhưng kết quả lại làm cho người khiếp sợ, quả đấm nhỏ không hề có một chút sự, lông xanh xương tay cũng đã bẻ gãy, bàn tay mềm mại thủy nơi cổ tay rõ ràng Tiểu Vu tám mươi độ giác.

Cùng lúc đó, Đường Nguyên tay phải vung lên, dao bầu mang theo một đạo hắc quang, chênh chếch cắt qua lông xanh đầu.

"Keng! Giết chết cấp 2 độc thi. Thu được EXP 200 điểm"

"Keng! Người thu được răng nọc hai viên."

Hệ thống thăng cấp sau, độc thi kinh nghiệm giảm thiểu thật nhiều, cấp hai độc thi cũng còn tốt, giết một con phổ thông độc thi chỉ có hai mươi Điểm Kinh Nghiệm, mà răng nọc sau đó sinh hoạt loại skill sẽ dùng tới.

Hồng hồng hồng ~!

Lúc này độc thi quần lần thứ hai vây quanh.

"Phi Phi, cho ta đổi một bình chất giải độc." Nhìn này một đám chỉ ít bốn mươi con độc thi, Đường Nguyên trong đầu ra lệnh.

"Hồi đoái trung cấp chất giải độc một bình, khấu trừ điểm 15 điểm, hoan nghênh đại nhân lần sau quang lâm." Phi Phi cười hi hi nói xong, đem một nhánh màu lam đậm bình thủy tinh nhỏ thả thả Đường Nguyên trong túi đeo lưng.

Kỳ thực lấy Đường Nguyên hiện tại thể chất cùng truyền thừa huyết thống mạnh mẽ, coi như là trúng rồi thi độc cũng chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày, liền sẽ tự động rõ ràng độc tố, thể nhưng mấy ngày nay Đường Nguyên da dẻ liền sẽ biến thành cùng độc thi như thể màu xanh sẫm, ngấm lại cũng làm cho người không chịu nhận, vì lẽ đó hãn tình nguyện hoa điểm tích phân đổi chất giải độc.

Đường Nguyên phá tan hai con độc thi, nhanh như tia chớp xông ra vòng vây, một bên thân hướng về tới phía bên phải độc thi giết tới, lúc này sơ cấp vũ khí tinh thông uy lực hiển lộ ra, dao bầu tựa hồ nắm giữ sinh mệnh giống như theo Đường Nguyên đầu đá lung tung khoảng chừng bay lượn, mà mỗi một lần chém vào cắt gọt đều sẽ có huyết nhục tung toé.

Ánh mặt trời xuyên qua tầng mây lam đến đại địa bên trên, trong suốt nước sông vui vẻ vui cười hướng phía dưới chạy đi.

Hà thạch xây thành đê trên, vô số dọa người màu xanh sẫm quái vật răng dài vũ trảo làm thành một đồng, một đạo như gió bóng người ở tại khe hở bông bênh, bên cạnh hần quần quanh một đạo màu đen điện quang, nó mỗi một lần biến ảo lấp lóe, liền có một con màu xanh sẫm quái vật ngả xuống đất.

Chậm rãi, đứng thẳng độc thi càng ngày càng ít, càng ngày càng ít, mãi đến tận cuối cùng, chỉ còn lại cái kẻ tiếp đã không thấy rõ khuôn mặt người thẳng tắp đứng đầy đất độc thi trung gian.

Một lúc lâu, gấp gấp đập trùng lồng ngực chậm rãi bình nằm sấp xuống đến, Đường Nguyên đập lên thi thể đi vào oa điểm.

Bách mét vuông cũng chưa tới trong cửa hàng lộn xộn, bàn ghế đồng cũng tây ngổ, Đường Nguyên trực tiếp xuyên qua đại sảnh tiến vào nhà bếp, một luồng dày đặc mùi thối xông vào mũi, bên trong đầu đầu cũng có hủ bại đồ ăn, buồn nôn trình độ không thấp hơn bên ngoài độc thi.

Đường Nguyên cố nén không khỏe đi tới cái ao trước mở khóa vòi nước, đem rách nát T-shirt cùng quần còi ra ném xuống đất, đơn giản thanh tắm một cái thân thể, lại từ không gian trong túi đeo lưng lấy ra một bộ sạch sẽ y vật đổi, rốt cục cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái điểm.

Đổi xong y vật Đường Nguyên lập tức lấy ra chất giải độc ăn vào, hần cũng không muốn biến thành độc thi cái kia quỷ đáng về.

"Keng! Giải độc thành công, trong vòng ba ngày, người đem sẽ không đang bị cảm hoá."

"Ồ, còn có thể dự phòng ba ngày, không sai, quá đáng giá." Lúc trước chiến đấu hần vẫn cứ bị độc thi thương tổn được, may là Đường Nguyên hiện tại phòng ngự tăng lên không ít, da dễ cùng bắp thịt trở nên càng thêm dẻo dai kiên cố, vì lẽ đó những này phổ có thể độc thi chỉ tạo thành một chút bé nhỏ vết thương.

Tìm một chút hoa quả khô Hậu Đường nguyên trở lại đại sảnh, đem ngã trên mặt đất bình gas từ nâng dậy, chọn năm, sáu cái miễn bình thu vào ba lô, lúc này mới thoả mãn rồi đi.

...

Hà Tây là giang minh thị người đối với thành Bắc Hà lưu lấy tây gọi chung, nơi này son rất liên miên trùng điệp, nhìn không thấy đầu, chỉ có một cái tỉnh cấp đường cái xuyên qua ở giữa.

Lúc này, Hà Tây một đoạn trên đường cái dừng tam chiếc xe hơi, phía trước nhất chính là một chiếc cát phở, trung gian là một chiếc bên trong ba, cuối cùng là một chiếc xe van, bên trong ba trên xe có một chấp tới lão nhân, một cùng đầu gối cao bé gái, trên xe liền còn lại một tài xế.

"Mau mau nhanh! Lái xe, lái xe."

Đột nhiên, đường cái bên trái xuất hiện một trẻ tuổi nam nhân quay về mấy chiếc xe la lớn.

Rầm rầm rầm ~!

Ba cái tài xế không hẹn mà cùng đem xe khởi động, cấp tốc gia tốc về phía trước mở ra.

Trên đường cái đầu đầu cũng có vết máu đỏ sẫm, nhân loại chân tay cụt, hai bên khe lát pha lát phát lật nghiêng các thức xe cộ. Chuyển qua một đạo đại loan, một bộ đi trạm thu lệ phí xuất hiện ở tài xế trước mắt, đối diện thì lại đặt một chiếc màu nâu tân Pieca, sân ga một bên càng là tụ tập mười mấy cái trẻ tuổi nam nữ.

Nơi này phát sinh tai nạn xe cộ, xe hải đem đường ngăn chặn, đám này người may mắn còn sống sót từ chiều hôm qua bắt đầu thanh lý, vẫn bận đến hiện tại, cuối cùng cũng coi như dọn dẹp ra một xe công thức một nói.

Chi ~!

Chó tai tiếng thẳng xe bên trong, xe cộ chậm rãi ngừng lại.

Lúc này một cái người đàn ông trung niên từ trên xe thò đầu ra nhìn mặt sau mười mấy người tranh nhau chen lấn chen lên xe, lúc này mới mệnh lệnh đoàn xe lần thứ hai khởi hành.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tiếng súng

Keng! Thu được EXP 20 điểm."

Lặng lặng nghe tiếng nhắc nhở, Đường Nguyên nhẹ nhàng đẩy ra quán Internet cửa kính.

Một màu lam nhạt phi thường có thể vui mừng từ lạnh lập ở bên trong cửa, quỹ môn mở ra, bên trong rỗng tuếch. Trong phòng LCD vút đến đâu đâu cũng có, mấy cỗ độc thi bị giết chết bên phải chéch cửa thang gác.

"Độc thi thể trên có vài loại vết thương, nên không chỉ một hai người, không biết còn sống sót không có." Đường Nguyên dùng chân rút làm độc thi thân thể, kiểm tra một hồi, hơi có chút hưng phấn nói.

Người là quần cư động vật, chung quy không thể thoát ly xã hội. Liên với mấy ngày không có cùng người giao lưu, nói không khát vọng nhìn thấy nhân loại tuyệt đối là giả.

Lầu hai là quán Internet phòng riêng, mấy gian phòng mở ra sau, dùng tầng bản đơn giản ngăn thành từng gian bọc nhỏ xí, có một người phòng riêng, tình nhân phòng riêng.

Tầng bản đem tầm mắt hoàn toàn chặn lại rồi. Có một con độc thi bị vây ở trong phòng, cái khác ba con ở bên trái nhất.

Hai ba lần quyết định, 8 điểm tích phân ung dung tới tay.

"A! ... Âm âm âm."

Bỗng nhiên, xa xa truyền đến một trận tiếng vang âm âm, đang chuẩn bị tiếp tục lên lầu Đường Nguyên đột nhiên ngăn ra, cấp tốc xoay người chạy xuống lầu dưới.

"Tuyệt đối... Tuyệt đối là nhân loại tiếng kêu thảm thiết, còn có tiếng súng."

Nhanh chóng lao ra quán Internet, chỉ thấy trong ngõ hẻm độc thi đều bị tiếng súng hấp dẫn, hướng về trên đường dâng tới.

Đường Nguyên hết tốc lực nhắm phía đầu hẻm, dọc theo đường đi trong tay dao bầu liên tục vung vẩy, đem vẫn còn phản ứng không kịp nữa độc thi giết chết.

Tiếng súng làm nổ toàn bộ đường phố, vô số độc thi bạo di chuyển, gào thét hướng về cùng một phương hướng tuôn tới.

Lao ra đầu hẻm, Đường Nguyên phảng phất đặt mình trong ở độc thi bên trong đại dương, bốn phương tám hướng tất cả đều là độc thi.

"Tại sao có thể có nhiều như vậy độc thi." Đáy lòng tức giận mắng không ngớt, một khác cũng không dám ở lâu thêm, dùng sức phá tan chặn ở mặt trước hai con độc thi, vẩy vẩy dao bầu hướng về phía bên phải từ lâu phóng đi.

Hình tròn bồn hoa, đem đường cái phân cách thành ba khối, bồn hoa bên trái đi về giang minh thị khách sạn, trên bồn hoa một bên con đường kia đi về kiến dân đường, sẽ đi qua chính là Đường Nguyên sáng sớm đi qua bờ sông khối đó, bồn hoa bên phải, cũng chính là Đường Nguyên hiện tại vị trí thuộc về phú Khang đường.

Một đám người may mắn còn sống sót ở trạm xe buýt cách đó không xa hướng về bồn hoa di động.

"Thảo, đường bị phá hỏng, nhanh, nhanh, trước tiên vọt tới hương y nữ nhân đi tránh một chút." Một thân hình gầy gò nam nhân tay trái cầm cây súng lục, tay phải cầm búa phòng tai nhìn xông tới mặt thi quần gấp giọng nói rằng.

"Răng rắc "

Một người tóc tai rối bù, ăn mặc cảnh phục nữ nhân một cảnh còn đem bên người một con độc thi đánh đổ ở thùng rác trên, thân thể hơi nghiêng, tay trái chủ thủ hướng về trước đưa tới trực tiếp từ độc thi tả nhĩ nơi đâm vào, sâu sắc đi vào đầu óc của nó bên trong.

"Không được, hương y nữ nhân không ngăn được tang thi tiến công, đi phía trước một điểm nhà ở lầu." Nữ cảnh sát lớn tiếng phủ định nam nhân đề nghị, nhanh nhẹn né qua nằm trên đất tang thi, trước tiên xông về phía trước.

"Lão đại, chúng ta cũng theo đi?" Một Tiểu Hoàng Mao công lấy cái ba lô, một mặt hoảng loạn hỏi.

"Nàng so với chúng ta quen thuộc địa hình." Nam nhân trầm mặt cũng không quay đầu lại đáp.

"Nhanh, nhanh!" Chừng mười cá nhân về mặt sanh hoàng liễu mạng chạy về phía trước, thực sự là hận không thể bao dài ra hai cái chân đến.

Người đàn ông trung niên là thứ hai đến cửa thang gác, trực tiếp liền muốn hướng về trên lầu chạy, lại bị nữ cảnh sát một cái đè lại bả vai, chỉ có thể nàng lạnh lùng nói: "Người người này làm sao làm người lão đại, chỉ mới nghĩ chính mình thoát thân, liền không để ý thủ hạ chết sống."

"Người con mẹ nó." Dương Đông không chút nghĩ ngợi liền muốn chui âm lên, lại phát hiện mấy cái tiểu đệ đều tới rồi, vì giữ gìn mặt mũi của chính mình, Dương Đông chỉ được lạnh rên một tiếng, sầm mặt lại, tránh ra hàng hiên, đứng ở nữ cảnh sát bên cạnh cùng nàng đồng thời chống đỡ tang thi.

Chạy ở cuối cùng chính là một vị bạch mập đại thúc tuổi trung niên, bị đột nhiên lao ra một con tang thi ngã nhào xuống đất, tiếp theo là con thứ hai, con thứ ba nhào tới, rất mau đem hắn nhấn chìm, địa truyền tới từ xa xa hắn khàn cả giọng tiếng kêu thảm thiết: "A... Cứu mạng nha... A "

"A, nhanh lên một chút, đi vào nhanh một chút, tang thi đuổi theo." Lạc ở phía sau mấy người dọa tim và mặt đều nứt, không được đẩy chen, giục, làm sao còn lo lắng được tới người khác.

Mỗi một giây vào đúng lúc này bị vô hạn kéo dài, mỗi quá một giây đồng hồ lại như quá một thế kỷ.

"Dư tử, mau vào." Một non nớt thiếu niên đứng cửa sắt khẩu lo lắng hô to.

"Ầm ầm ầm..."

Hai người đồng thời quay về trước người tang thi liên tiếp mấy phát súng, sau đó nhanh chóng xoay người lùi vào hàng hiên.

"Ầm" "Răng rắc "

Cửa sắt bị khoá sắt vững vàng khoá lên, vô số tang thi xông lại, đem chỗ rẽ lầu vây lại đến mức không ngừng không thông, cửa sắt càng bị tạt đến "Bang bang" vang lên.

Có chút thoát lực dư thừa vô lực dựa vào ở trên vách tường, hòa hoãn cao tốc nhảy lên trái tim. Trên lầu thỉnh thoảng truyền đến bỗng cơn đánh thanh cùng tang thi gào thét, nghĩ đến là ngộ lên lầu bên trong tang thi.

"Hồng, gào." Mấy con lông xanh phát hiện cách đó không xa xung phong Đường Nguyên, hưng phấn gầm rú hướng về hắn vọt tới, chặn đường độc thi dồn dập bị đánh bay.

Đường Nguyên cũng phát hiện này vài con lông xanh, lập tức toàn lực ứng phó, vọt tới càng cuồng lên, rốt cục ở lông xanh đuổi theo trước, lao ra vòng vây. Tiếp theo hắn không dám có bất kỳ chần chừ, trực tiếp dùng tay bảo vệ đầu, mãnh đến va về phía bên phải.

"Ầm, dừng "

Nổ vang, cửa hàng pha lê tủ kính vỡ vụn, sáng lấp lánh pha lê tra phủ kín một chỗ.

Bên trong là một quán rượu phòng khách, trang trí rất có phẩm vị, đáng tiếc lúc này Đường Nguyên nhưng không lòng dạ nào thưởng thức, một cơn gió tự kéo dài cửa phòng khách xông ra ngoài.

"Thùng thùng "

Lông xanh gấp gáp chạy trốn thanh thỉnh thoảng truyền vào trong tai của hắn, Đường Nguyên có thể rõ ràng cảm nhận được trái tim càng nhảy càng nhanh, đều muốn từ cuồng hống nhi bên trong nhảy ra.

Tung lầu lộ ra đến mức rất là ngổn ngang, một ít ăn mặc sùn xám cùng màu đỏ áo ngắn độc thi phân tán ở các nơi, quá nửa là tửu lâu người phục vụ.

Xuyên qua đại sảnh, quầy bar, bày ra thảm đỏ cầu thang xuất hiện ở trước mắt, Đường Nguyên một đường như gặt lúa mạch, đem chặn đường vài con độc thi giết chết, tốc độ không giảm xông lên lầu hai.

Lầu hai bắt mắt nhất phải kể tới những kia đại tiền li xi trụ, nhìn qua rất là vui mừng, phía bên phải một loạt pha lê vại cá, bên trong ngư đã phiến cái bụng, thứ yếu là lát pha lát phát bàn ăn.

Phóng tầm mắt nhìn, đem lầu hai hoàn cảnh thu hết đáy mắt, Đường Nguyên nhíu mày nói: "Ồ. Lại không đường?"

Lập tức trong lòng hơi động, bước nhanh chạy đến bên cửa sổ, thò người ra đánh giá.

Dưới lầu tụ tập tới om om một mảnh độc thi, trong đó không thiếu thể hình cao to lông xanh.

Phía dưới là không đi được, nghiêng đầu, một đại đèn lồng màu đỏ đập vào mi mắt, lại phía trước là một góc cương hàn chế tác bảng quảng cáo. Nhìn kỹ một chút, Đường Nguyên lúc này mới trong lòng có bài bản, hắn cấp tốc từ trong túi đeo lưng lấy ra một sợi dây thừng, đánh cái tục ngữ, quay về thép chữ L trên móc ra một tiết ném đi.

"Xoạt" "Xoạt "

Nhưng không nghĩ dây thừng liền với hai lần đều không có bộ bên trong.

"Tùng tùng tùng. Gào gừ "

Hai con cao to lông xanh xuất hiện ở cửa thang gác.

"Đại nhân, người có thể hồi đoái skill: Phóng." Lúc khẩn cấp quan trọng Phi Phi đột nhiên nhắc nhở.

"Lập tức hồi đoái." Sợ sệt bị lông xanh quần lấy Đường Nguyên cũng không phí lời.

"Keng! Hồi đoái phóng skill, khẩu trừ mười điểm tích phân." Phi Phi trực tiếp hồi đoái cũng đem sử dụng.

"Ngài học được skill: Phóng, thiên phú cực cao người, đều là có biện pháp trong số mệnh mục tiêu."

Theo nhắc nhở tiếng vang lên, Đường Nguyên chỉ cảm thấy trong tay dây thừng sống lại, lại như trở thành hắc sinh thể một phần, tùy ý ném đi, dây thừng chênh chếch bay ra, vững vàng chụp lại thép chữ L.

"Hồng hồng" "Àm, âm"

Nhưng vào lúc này lông xanh xúc phi cái bàn, vọt tới trước người của hắn.

Đường Nguyên đối với lông xanh đến ngoảnh mặt làm ngơ, trong lòng bình tĩnh khí, phần eo dùng sức uốn một cái, tay phải đẩy một cái bệ cửa sổ, lấy chút xú chi kém né qua lông xanh móng vuốt, nhảy ra ngoài cửa sổ.

"Đi ăn cút đi." Thân trên không trung Đường Nguyên trào phúng quay về lông xanh nở nụ cười, tiếp theo thân thể rung động, hướng về phía trước đi vòng quanh.

"Hồng hồng"

Lông xanh bắt đầu đi, bạo tảo nện bệ cửa sổ, có thể hắn đang suy nghĩ tại sao mình không thể phi đây.

"Àm"

Đường Nguyên một cước đạp trụ trên tường điều hòa, nỗ lực giữ vững thân thể, theo dây thừng bò lên.

Run rẩy đứng quảng cáo giá trên, cẩn thận leo lên đỉnh, hai chân cảm thụ mặt sàn xi măng kiên cố, mới rút cục thờ phào nhẹ nhõm.

"Vẫn là làm đến nơi đến chốn hay lắm"

Vừa lúc đó, một trận "Àm âm" tiếng súng truyền đến, Đường Nguyên theo tiếng kêu nhìn lại, nhưng chỉ nhìn thấy cuối cùng lùi vào hàng hiên hai cái bóng lưng.

Đường Nguyên rõ ràng, có lông xanh ở, này quần người may mắn còn sống sót là kiên trì không được bao lâu.

Theo mái nhà chạy tới, phát hiện bên trái là một sườn dốc, không trung có một cái hạn chạy vượt rào cái, nơi này độc thi mật độ muốn nhỏ rất nhiều, ở nhà lầu mặt trái độc thi càng ít, Đường Nguyên đem dây thừng thắt ở đỉnh kết nước giá trên, từ nhà lầu mặt trái theo vách tường trượt xuống dưới.

Không nguyên bản đi ra lộ mặt Thái Dương chẳng biết lúc nào lại rụt trở về, khí trời âm trầm mà oi bức.

Lầu ba, lầu hai, lầu một, Đường Nguyên rất nhanh bị phía dưới độc thi phát hiện. Mười mấy con độc thi ở dưới lầu, giơ lên cao hai tay, chờ đợi Đường Nguyên tự chui đầu vào lưới.

Đường Nguyên lại há có thể như chúng nó mong muốn, hai chân giẫm một cái dưới chân hộ song, chênh chếch đăng mờ ra, buông tay, khúc thân, mấy cái động tác làm liền một mạch, cuối cùng vững vàng rơi trên mặt đất.

Gọi ra trong túi đeo lưng dao bầu, hướng về tới được độc thi xông lên trên.

Dao bầu múa âm âm, hắn phải nhanh một chút giải quyết những người này.

"Keng! Thu được EXP 20 điểm".

"Đại nhân, lại có thêm 20 điểm tích phân là có thể hồi đoái chế tác thuật." Phi Phi nhắc nhở đúng lúc vang lên.

"Nhanh như vậy?" Đường Nguyên kinh ngạc.

"Àn. Sức mạnh kết tinh thay đổi 110 phân, thêm vào đại nhân EXP. Chỉ cần đại nhân lại săn giết mười con độc thi, liền được rồi. Đại nhân muốn muốn cứu người, có thể trước tiên học tập chế tác thuật, chế ra vũ khí, phi trào sau sẽ dễ dàng rất nhiều." Phi Phi giải thích.

Đường Nguyên lúc này mới gật đầu nói: "Tốt lắm, ta vậy thì đi."

Này trên đường cái gì đều ít, độc thi nhưng không ít.

Dễ như ăn cháo săn giết hơn mười chỉ độc thi sau, Đường Nguyên cầm lấy dây thừng lần thứ hai bò lên lầu chóp, mặt trên muốn an toàn chút.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Chỉ Có Một Đường

"Hồi đoái chế tạo thuật thành công, lập tức sử dụng."

Ngồi dưới đất Đường Nguyên chỉ cảm thấy "Oanh" một hồi, trong đầu có thêm rất nhiều thứ, cả người có vẻ hơi đại ra, sau mười mấy phút mới khôi phục như cũ.

Tỉnh lại, Đường Nguyên nhắm mắt lại trầm tư, hắn đang suy nghĩ chế cái vũ khí gì.

Một lát, Đường Nguyên quyết định chủ ý, tìm Phi Phi hồi đoái hai thỏi cấp thấp tinh thiết, không phải là không muốn dùng càng tốt hơn vật liệu, mà là hắn điểm không đủ, tạm thời chỉ có thể sử dụng cấp thấp tinh thiết. Sau đó ở trong đầu kiến mô, đề Phi Phi chỉnh lý, tăng thêm chi tiết nhỏ.

"Chế tạo thuật "

Thoả mãn nhìn phù hiện ra ở trước mắt thực vật hiệu quả đồ, Đường Nguyên trong lòng đọc thầm

Đường Nguyên cảm giác trong đầu có lực lượng tinh thần bị hút ra, đồng thời trước mắt hiệu quả đồ, từ mũi đao bắt đầu, cũng ở từng điểm từng điểm biến mất.

"Keng! Chế tạo thành công. Có hay không đặt tên." Rốt cục hiệu quả đồ hoàn toàn hiệu mất đồng thời gợi ý của hệ thống âm truyền đến.

"Liên gọi Mặc Lân "

Hơi suy nghĩ, mặc lân xuất hiện ở Đường Nguyên trên tay. Xoa xoa thân đao, lạnh lẽo cảm giác khiến người ta cảm thấy cực kỳ khoan khoái, Đường Nguyên tinh tế đánh giá, màu nâu đen trắng tập thân đao, mơ hồ có lân văn thoáng hiện, tới gần chuôi đao nơi có khắc hai cái chữ triện, ngó ngó nhận ra là mặc lân hai chữ. Mặc lân xem ra như Đường đao, kì thực không phải, mặc lân thân đao yếu lược rộng một điểm, nhận khu vì là thân đao một phần ba, toàn đao dài 100CM, nhận trường 80, chuôi kiếm trường 20.

Thường thức xong chính mình đặc ý tác phẩm, Đường Nguyên nhanh chóng chế tác một phi trao, cũng hồi đoái ra tương ứng an toàn thăng buộc lên.

Đường Nguyên lần thứ hai xuống lầu, hướng về bên trái xe gắn máy chuyên bán điểm chạy đi.

Mặc lân so với trước đao bầu dài ra còn nhiều gấp đôi, Đường Nguyên sử dụng đến cực kỳ thuận lợi, tăng lớn tăng lớn độc thi ngã vào dưới đao.

Vọt tới cửa tiệm trước, Đường Nguyên run tay một cái đem phi trao văng ra ngoài.

Phi trao vững vàng kẹt ở mái nhà, Đường Nguyên tay chân phát lực, nhanh chóng leo lên.

"Dư tử, Dư tử, không tốt." Máu me đầy mặt thiếu niên thở hồng hộc chạy lên lầu, quay về chính đang thanh lý tang thi thi thể dư mẫn hồ.

"Làm sao, A Minh?" Dư mẫn ném trong tay thi thể, quay đầu hỏi.

"Bên ngoài đến rồi mấy cái mọc ra lông xanh đại cái tang thi, Vương ca để cho ta tới thông báo người, cửa sắt khả năng không chịu nổi." Lý Minh thở hổn hển nói rằng.

"Đi, chúng ta đi xuống xem một chút." Dư mẫn trong đầu không tự chỉ phù hiện ra xa xa từng thấy cái kia cao to màu xanh lục thân hình, trong lòng lo lắng, vội vã xuống lầu.

Cách đó không xa tìm tới tang thi Dương Đông do dự lại cũng theo xuống lầu.

Dư Mẫn đi tới trước cửa sắt phát hiện Vương ca không biết từ đâu nhí tìm đến vật liệu gỗ, chính đang cho cửa sắt gia cố.

Bên ngoài chật ních tang thi, cách đó không xa vài con dị thường dễ thấy cao to lông xanh tang thi chính đang chậm chậm hướng về bên này tới gần.

Khoảng cách gần nhìn cái kia cao hơn hai mét, bắp thịt cả người tang thi, dư mẫn tâm trạng sinh ra thấy lạnh cả người, biết cửa sắt là không thủ được,

nhất định phải phải nghĩ biện pháp rời đi.

"Vương ca, Lý Minh, các người tận lực nghĩ biện pháp gia cố thiết môn, sau đó đến trên lầu cùng chúng ta hội hợp, tăng nhanh tốc độ đem tầng thứ ba tầng thứ tư hàng hiên dọn dẹp ra đến, chúng ta nghĩ biện pháp từ mái nhà rời đi."

"Đương Đông, người phải người tìm một hồi có hay không dây thừng, chờ một lúc khả năng muốn dùng đến." Dư Mẫn một mặt bình tĩnh phân phó nói.

"Được." "Ta vậy thì đi gọi người." Ba người phân biệt đáp.

Dư Mẫn nhanh chóng lên lầu, đi giục mọi người gia tốc hành động.

"Cho, Vương ca, đây là ta ở một gian nhà bếp tìm tới."

"Dao mổ lợn?" Vương ca quay đầu nhìn lại, nhưng là Lý Minh đưa tới một cái dao mổ lợn, không khỏi trong mắt sáng ngời, hấn hiện tại còn dùng ống tủy đây, nhưng lập tức từ chối nói: "Vẫn là người dùng đi."

"Ta có đưa hấu đao, không cần cái này, người dùng cái này khá là thuận lợi chút." Lý Minh lần thứ hai đem đao hướng về trước một đệ, cười giải thích.

"Tốt lắm, cảm tạ người." Vương ca cũng không lại chối, thoải mái tiếp tới.

"Đi thôi, cũng chỉ có thể như vậy, chúng ta đi lên lầu cùng với các nàng hội hợp." Nhìn lướt qua sử dụng các loại côn bồng chặn lại cửa sắt, Vương ca ánh chừng một chút trong tay đao nói rằng.

"Ừm." Lý Minh gạt gù đi ở phía trước hỏi: "Vương ca, người trước đây là làm cái gì?"

"Kỹ thuật công" Vương ca có vẻ hơi trầm thấp. "Ở nhà máy điện đi làm, mấy ngày trước không ngày không đêm cần thiết kế, ở lại trong xưởng bỏ thêm mấy ngày ban, thật vất vả làm xong, muốn về nhà nghỉ ngơi hai ngày, ai biết sẽ gặp được loại này đồ phá hoại sự, lập tức cái gì đều không có, cha mẹ, thế tử, con gái." Nói rằng cuối cùng đã là ngữ mang ghen ngào.

Lý Minh trầm mặc, lúc này bất kỳ ngôn ngữ đều có vẻ như vậy trắng xám vô lực.

"Gào, ầm." Đột nhiên, dưới lầu truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Hai người cả kinh, rất có hiểu ngầm liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng chạy lên.

Ở trên lầu Dư Mẫn cũng nghe được này tiếng nổ, nàng đồng dạng rõ ràng đây là đại tang thi bắt đầu công kích cửa sắt.

"Nhanh, nhanh, nhanh" Dư Mẫn không ngừng giục, nhưng nơi nào nhanh đến mức lên, cầu thang vốn là không rộng, trên dưới đều đầy áp người, vì mạng sống, mọi người ăn nử chính là sức lực đều xuất ra, vẫn cứ nhanh không tới chỗ nào đi.

Tầng thứ tư tang thi đặc biệt nhiều, phòng chừng toàn tập bên trong đến cửa thang gác, không giống cái khác tầng, có không ít bị tóa ở trong phòng không ra được.

"Ầm ầm ầm" bất đắc dĩ, Dư Mẫn sử dụng còn lại không nhiều viên đạn.

Dư Mẫn súng pháp là công nhận cảnh đội số một, khoảng cách lại như thế gần, mỗi một súng trong số mệnh tang thi đầu. Mọi người thừa cơ tiến lên, đem tang thi bức trở về hàng hiên.

Một đám người có thể ở thành thị sinh tồn đến hiện tại, bao nhiêu đều có chút can đảm, nỗ lực cùng tang thi tranh đấu.

Lúc này Lý Minh cùng Vương ca cũng thở hắt hắt gia nhập vào.

Đừng xem Vương ca một mặt nhả nhặn, giết lên tang thi đến cũng rất là hung ác, không lâu sau nhi liền giết chết hai con tang thi.

"Oanh" tiếng đập cửa vẫn còn đang kéo dài, cửa sắt dĩ nhiên thay đổi hình, đóng cửa cùng ổ trục cũng đã buông lỏng.

"Ầm"

Một súng đem mái nhà tóa đánh gãy, Dương Đông cùng một ôm dây thừng nam nhân trước tiên lên lầu đỉnh.

Mọi người nối đuôi nhau mà lên, dồn dập chạy đến bốn phía muốn tìm một cái lối thoát.

"Đâu đâu cũng có tang thi."

"Nơi này cũng vậy."

"Nơi này cũng vậy."

Mọi người tâm đều nguội nửa đoạn.

"Đều là nguoi cái này xú nữ nhân, muốn tới nơi này, lần này hại chết lão tử." Tiểu Hoàng Mao cuống lên hẳn không muốn chết nha, không khỏi mờ lờ kiêu ngạo.

"Nguoi dựa vào cái gì mắng Dư tử, Dư tử nhưng là đã cứu chúng ta mệnh. Ai cũng không cầu nguoi theo tới." Lý Minh tay trái nắm mẫu thân, lớn tiếng trách mắng, người khác cũng sắc mặt không quen trông mắt Tiểu Hoàng Mao.

"Nguoi cái nhóc con tử..." Tiểu Hoàng Mao thấy một chưa dứt sữa mao hài tử cũng dám cùng chính mình tỉ thí, nhất thời mao.

"Câm miệng." Dương Đông nộ quát một tiếng, ngăn cản Tiểu Hoàng Mao, trong lòng hẳn cùng gương sáng tự. Chính mình có thể không bán linh đem người tử trung tâm thành phố mang tới nơi này, hơn nữa nếu không là sáng sớm chính mình nhất thời bất cẩn, cũng sẽ không nổ súng đưa tới nhiều như vậy tang thi vậy công.

"Muốn mắng nguoi, có cái gì nghĩ không ra, chính các nguoi ở lại chỗ này từ từ suy nghĩ. A Minh, Trần tử, đi theo ta."

Dư Mẫn mặt sưng lạnh, ngữ khí không dao động.

Dư Mẫn đoạt lấy dây thừng, đi tới tới phía bên phải, không ngừng mà ở lâu một bên lay động.

"Dư Mẫn, làm sao bây giờ?" Trần tử hỏi.

Dư Mẫn lại dùng mắt trắc một hồi góc độ, nhìn tất cả mọi người xông tới, mới nói nói: "Lui về lâu bên trong là không thể, có đại tang thi ở, chúng ta cần bản không thù được, duyên mái nhà lui, càng không cần nghĩ, bên kia trạm xe buýt cùng vì dây tang thi, hai bên trái phải cũng không qua được, trên đường tất cả đều là tang thi, hiện tại chỉ có một con đường, đến chỗ ấy đi. Nói chỉ tay bên cạnh cái kia tòa nhà, hai tòa nhà cách nhau không xa, cũng là gần hai cái chỗ trong xe, khoảng sáu mét, dư mẫn chỉ chính là đối diện cái kia tòa nhà bộ cửa sổ nơi.

Nói xong cũng chỉ huy đại gia đem mấy sợi dây thừng tiếp được, nhiều phòng nhỏ một tuần lễ sau buộc chặt.

Dư Mẫn đi tới trên gác, dùng chân đập đập nói rằng: "Các nguoi tới nơi này đứng, nắm lấy dây thừng, không nên để cho dây thừng lộn xộn, ta trước tiên đăng đến đối diện cửa sổ đi, nghĩ biện pháp vào nhà đem dây thừng buộc chặt, thông báo tiếp các nguoi quá khứ. Ta trước tiên cho các nguoi giảng một hồi dùng như thế nào dây thừng lướt qua đi, hiện tại cái gì công cụ đều không có, chuyện này sẽ rất khó khăn, toàn dựa vào chính các nguoi, đầu tiên tìm bố ở trên bàn tay triển hai lần, không muốn triển quá dày, cũng không muốn quá gấp, muốn bảo đảm có thể nắm chặt dây thừng, sau đó súc đứng dậy tử, dùng chân cầm dây trói câu trụ, khống chế tốc độ hướng phía dưới chậm rãi lướt qua đi, tốc độ nhất định phải khống chế xong, không muốn quá nhanh cũng không muốn quá chậm, trên đường không muốn nhìn xuống phía dưới, con mắt nhìn mình chăm chăm trên tay dây thừng."

Nói xong đem dây thừng thắt ở trên eo, hai tay cầm lấy dây thừng, búi xoay nguoi, rung động rung động hướng phía dưới nhảy xuống.

Còn lại nguoi, tự giác đứng lên hai hàng chăm chú cầm lấy dây thừng, ngăn cản nó lay động.

Rất nhanh, Dư Mẫn đã xuống tới tiếp cận lầu một vị trí, nơi này nên khá là thích hợp, điểm chân đứng đột xuất lều tránh mưa trên, ổn ổn thân thể, thay phiên lòng ra nắm đến trở nên cứng tay sau, bắt đầu phát lực lên.

Một lần, hai lần, ba lần... Mỗi nhiều vang vọng một lần, Dư Mẫn liền càng tới gần mục tiêu một điểm.

Làm như vậy, đang không có chuyên nghiệp công cụ dưới sự giúp đỡ, là vô cùng nguy hiểm, nhưng Dư Mẫn đã không có đường lui, nàng chính là đang liều mạng, cược bản thân, cược tang thi, cược thiên địa.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Cứu người

Thân thể theo dây thừng trước bãi, Dư Mẫn nỗ lực điều chỉnh thân thể, quyết định vận mệnh thời khắc liền muốn đến.

"Hô "

Thân thể bị dây thừng mang theo càng bay càng cao, Dư Mẫn chăm chú nhìn chăm chăm càng ngày càng gần bộ cửa sổ, lẳng lặng chịu đựng bay lên

không đối với thân thể mang đến áp lực, tới gần điểm cao nhất, nằng nhẹ nhàng buông tay ra, thân thể cùng dây thừng chia lìa, tùy ý quán tính mang theo chính mình nhằm phía đi vào.

Bàn tay đột nhiên đánh ra ở bệ cửa sổ, "Đùng" một tiếng gây nên vô số tro bụi, hai tay bấp thịt căng thẳng, khiến xuất toàn lực muốn kháng ở lại rơi sức mạnh.

Trên lầu mọi người chen ở góc, từng cái từng cái duỗi dài cái cổ, đại trùng mắt hai mắt nhìn Dur Mẫn, không dám thờ mạnh, chỉ lo không cẩn thận ảnh hưởng đến nàng.

Song chương vừa mới chạm đến bệ cửa sổ, Dur Mẫn liền biết mình xong, tuyệt đối không kháng nổi đi. Nếu như là bình thường thể lực sung túc tình huống còn có một tia khả năng, nhưng liên tục mấy ngày không ngừng nghỉ lưu vong, chiến đấu, cả người tiêu tụy, thể lực cực lớn giảm xuống, có thể chống được hiện tại đã đúng là không dễ, chính mình chung quy là tận lực.

Mang theo một tia không cam lòng, một tia đối với giải thoát hướng về vọng, nàng cảm thấy thân thể tại hạ trầm, do chậm mà nhanh, từng mảng từng mảng màu trắng gạch men sứ ở trước mắt bay qua, nằng phảng phất từ mặt trên nhìn thấy từng cái từng cái từ trần người thân.

"Nàng thất bại" trên lầu mọi người kinh ngạc đến nhếch to miệng, trướng đỏ mặt, muốn gọi lại phát hiện làm sao cũng kêu không được, toàn bộ ngơ ngác nhìn giảm xuống bóng người.

Đường Nguyên phàn lên lầu chớp, cất bước toàn lực hướng về phía trước nỗ lực, liên tục vang lên tiếng súng để hấn đẩy lòng phát lên một luồng nóng vội.

Vượt qua mấy tòa cao thấp bất nhất mái nhà, Đường Nguyên rốt cục có phát hiện, một đám người cầm lấy dây thừng, đứng mái nhà một góc, biểu hiện chăm chú nhìn dưới lầu, liền hấn đến đều không có phát hiện.

Đường Nguyên bước nhanh chạy tới, đi tới lầu trước thò người ra nhìn xuống dưới, không khỏi kinh hãi, một chút liền nhận ra phía dưới leo lên bệ cửa sổ thất bại người là lúc trước cái kia ở dưới lầu đoạn hậu nữ cảnh sát. Từ nhỏ trải qua để hấn đối với loại này nắm giữ chính năng lượng người, vẫn rất có hảo cảm, không chút nghĩ ngợi dưới chân phát lực đột nhiên nhảy xuống, đồng thời đem trong túi đeo lưng phi trào lần thứ hai ném ra.

Dur Mẫn tâm tích tư thế bị nằng ở bệ cửa sổ một ngăn trở, Đường Nguyên lại hết sức bỏ thêm sức mạnh, rốt cục ở nằng muốn chạm vào lầu hai hộ song lan cái kia trong nháy mắt liền chạy tới bên cạnh nằng, đưa tay đem nắm ở, tay phải thân lực kéo lại an toàn thẳng, an toàn thẳng "Bá" một tiếng banh thẳng tắp.

Bất kể là Dur Mẫn vẫn là trên lầu mọi người cũng không nghĩ tới nơi này còn có thể có người may mắn còn sống sót xuất hiện, hơn nữa còn là lấy loại này chỉ ở điện ảnh bên trong nhìn thấy phương thức xuất hiện, trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều ngây người.

"Này? Tỉnh lại đi, đừng đồ ra." Thấy trong lòng nữ nhân vào lúc này khởi xướng ngốc, Đường Nguyên không khỏi nhắc nhở.

Giật mình tỉnh lại Dur Mẫn trừng mắt trắng đen rõ ràng con mắt mờ mịt nhìn Đường Nguyên, cùng với ánh mắt hiền hòa chạm nhau, đột nhiên giật mình tỉnh lại, chính mình cũng chưa chết, chính mình được cứu trợ, không chỉ có bật thốt lên hỏi: "Là người cứu ta?", nói xong mới phát hiện chính mình Tiểu Bạch một hồi.

." Một sát na, Đường Nguyên không nói gì.

"Ôm chặt ta, ta mang bọn người đi tới." Nhìn hồi phục Thanh Minh nữ nhân, Đường Nguyên phân phó nói.

"Ừm" Khinh Nhu lời nói nương theo thân thể đối phương truyền đến nóng rực khí tức, Dur Mẫn cảm thấy mấy ngày thống khổ mang đến tiêu tụy đã không ở. Duỗi ra hai tay ôm chặt lấy đối phương, trong lòng bỗng dưng hoàn toàn yên tĩnh.

Đường Nguyên kéo lên tốc độ cực nhanh, trong chớp lát liền đến mái nhà.

"Trước tiên đưa người đi tới." Lần thứ hai nắm ở Dur Mẫn, làm cho nằng đành ra song tay nắm lấy mái nhà biên giới, bàn tay lớn dưới di, nằng nằng kiều cánh tay, đưa nằng đưa đi tới, mình mới theo leo lên.

"Ta đi cầm dây trời chặt." Dur Mẫn không đợi Đường Nguyên đứng lại, cúi đầu nhanh chóng nói một câu chuyển thanh cũng như chạy trốn đi hệ dây thừng, nằng cảm giác gò má nhanh thiêu đốt, lớn như vậy còn chưa từng có cùng nam nhân như thể thân mật quá.

"Há, hiếm thấy tình cờ gặp tốt như vậy tâm người." Không rõ vì sao Đường nguyên tưởng rằng Dur Mẫn là bởi vì nóng ruột người đối diện mới như thế hoang mang sốt ruột, không khỏi cực kỳ cảm thán nữ nhân này thật tâm địa tốt, nếu là cho hấn biết chân tướng, không biết sẽ là cái gì tâm tình.

Dur Mẫn động tác rất nhanh nhẹn, rất nhanh buộc chặt dây thừng, ra hiệu người đối diện có thể lại đây.

"Ai đi đầu?"

Phần lớn người đều có chút chần chờ, Vương ca thoáng nhìn nóng lòng muốn thử Lý Minh, cướp trước một bước tiến lên, vừa nói rằng: "Lý Minh ta đi tới, người cái kế tiếp đến." Hấn là sợ Lý Minh cái thứ nhất đi tới, vạn nhất xảy ra vấn đề gì, sợ dĩ nói ra là biến tướng nói cho những người khác, các người cũng không dám làm cái thứ nhất, để ta làm, cái kia thứ hai liền không phần của các người.

Vương ca trước đây ở nhà máy điện từng có làm việc trên cao kinh nghiệm, vì lẽ đó động tác rất nhanh nhẹn, tốc độ cũng không chậm.

"Cảm ơn người cứu ta, ta tên Dư Mẫn, người tên là gì?" Dư Mẫn thành khẩn nói rằng.

"Gọi ta Đường Nguyên đi. Cái này thế đạo, nhân loại chúng ta không nỡ nếu trợ giúp lẫn nhau, khả năng liền thật sự muốn tiêu diệt vong." Đường Nguyên khẽ mỉm cười nói rằng.

Vương ca thuận lợi bò qua đến rồi, Đường Nguyên nắm lấy hai tay của hắn, đem hắn đề tới.

"Cám ơn huynh đệ, ta tên Vương Phong." Vương ca đứng vững sau lập tức nói cảm ơn.

Gật gật đầu nói: "Gọi ta Đường Nguyên đi."

Sau đó chính là Lý Minh, Dương Đông, Lý Minh muội muội Trần Ngọc lan, trong đó Trần Ngọc lan là nhất mạo hiểm, bò đến hai phần ba nơi thì, thiếu một chút thất thủ trượt xuống dưới, có thể là đối với Lý Minh chấp niệm chiến thắng năng, làm cho nàng nỗ lực một lần nữa nắm lấy dây thừng bò trở lại, mẹ con hai tay ở một bên ôm nhau khóc ròng.

Thời gian chậm rãi qua đi.

"Thùng thùng"

Một trận thanh âm quen thuộc từ đối diện truyền đến, Đường Nguyên biến sắc mặt, là lông xanh xông lên lầu. Lúc này dây thừng trên người đã bò một nửa, đối diện còn có 5 người.

Đường Nguyên chéch vọt hai bước, đem phi trào đầu đi ra ngoài, "Ca" một tiếng giam ở lầu đối diện phòng biên giới, một tháp người hướng về đối diện dâng đi.

"A" "A, cứu mạng nha..." Lông xanh xông lên lầu đỉnh, tiếng kêu sợ hãi liên tiếp.

Có lẽ đối với trên phổ thông tang thi, các nàng còn có thể nhắc lên dũng khí phản kháng, như vậy quay về lông xanh như vậy quái vật, còn lại chỉ có thể là kinh thanh rít gào, đương nhiên cũng có người ngoại lệ, tỷ như Tiểu Hoàng Mao, vốn là vừa nảy lên đến phiến hấn quá khứ, đáng tiếc có chút khủng cao hấn chần chờ một lúc, để một năm cũ thanh cướp trước một bước, mà bước đi này rất khả năng chính là Thiên đường cùng Địa Ngục khác biệt. Đối mặt tang thi uy hiếp, khủng cao chút vấn đề nhỏ này tính là gì, lập tức trắng bệch khuôn mặt nhỏ, bước nhanh xông lên trước, đẩy ra đứng dây thừng bên cạnh người, cảm lấy dây thừng luống cuống tay chân bò lên.

"Đường Nguyên. Người đi làm cái gì, mau trở lại." Kinh hoàng qua đi Dư Mẫn nhìn thấy đã tới đối diện vách tường, đứng ở giữa không trung bò lên phía trên Đường Nguyên, gấp đến độ la lớn, nàng không cho là Đường Nguyên một thân một mình quá khứ có thể lên tác dụng gì.

Đường Nguyên lúc này không có không trả lời nàng, hai tay không ngừng mà động tác.

Bốn con lông xanh nối đuôi nhau trèo lên lầu chớp, vung vẩy hai tay quay về mấy người vọt tới, một con lông xanh nắm lấy một né tránh không kịp nữ nhân, ở tiếng thét chói tai của nàng bên trong, một cái xả đứt đoạn mắt cánh tay của nàng, mở ra miệng lớn ở trên người nàng tùy ý cắn xé lên.

"A..." Nữ nhân gần chết thê tiếng kêu thảm thiết đâm thủng mọi người màng tai, cũng đâm thủng mọi người trái tim.

Dư Mẫn nhớ tới nữ nhân này, bệnh độc bạo phát không lâu liền tình cờ gặp nàng, vẫn mang theo nàng lưu vong, không nghĩ tới vẫn là chết thảm ở nơi này.

Nàng hồng mắt đoạt lấy Dương Đông cầm súng lục, hai tay bình đoan liếc con kia lông xanh, "Àm" chính là một súng, lại bị lông xanh trong lúc vô tình khoát tay chặn lại rồi, viên đạn bắn vào cánh tay của hắn, lại chụp cò súng, nhưng chỉ là phát sinh "Kèn kẹt" không hưởng, thương bên trong đã không có viên đạn, hai tay cụt hững hờ xuống, nàng nghiêng đầu đi, không đành lòng ở xem.

Đường Nguyên nắm lấy nhà lầu biên giới, bỗng nhiên phát lực, bay lên không nhảy lên, trên không trung liền gọi ra mặc lân, sau khi hạ xuống không ngừng bước, vọt tới trước hai bước, quay về một con lông xanh chính là một cái "Tụ lực một đòn", mặc lân xẹt qua một đường vòng cung, thẳng tắp đâm vào lông xanh đầu, hoàn mỹ thuận sát.

"Keng. Thu được EXP 200, thu được cấp thấp sức mạnh kết tinh một trượng."

Nghe tiếng nhắc nhở, vốn nên cao hứng hấn nhưng không cao hứng nổi, bởi vì lại có hai người bị lông xanh giết chết.

Không ngừng bước, nhanh như tia chớp quay về một con khác lông xanh phóng đi, thời khắc này hấn cần phát tiết, này vẫn là hấn lần thứ nhất tận mắt nhìn một con người sống sờ sờ, bị lông xanh cắn chết, xé rách, đẩy lông trận chiến.

Chương 12: Ra khỏi thành

Đồng bạn tử vong gây nên cái khác lông xanh chú ý, làm ánh đao nhấp nháy, lông xanh xoay người muốn tách ra, đáng tiếc nó không đủ nhanh, Mặc Lâm xẹt qua nó trước ngực, lưu lại một cái dư vết thương.

Đau đớn để hần kêu thảm thiết suy nghĩ muốn lui lại, nổi giận Đường Nguyên há có thể nó như nguyên, lưỡi đao xoay một cái, điên cuồng quay về lông xanh trên người liên tục đâm ra, cuối cùng càng là trong lòng đọc thầm "U Tâm Thứ", thân đao rung động, Mặc Lâm "Tranh" một tiếng, phát tác vô số màu đen quang ảnh, đem lông xanh trên người bao phủ ở bên trong.

"Xoạt xoạt" không ngừng có Trường Dao vào thịt thanh âm vang lên, quang ảnh tản đi, lông xanh lảng lảng đứng ở tại chỗ, cũng đã là chết đến mức không thể chết thêm, chỉ thấy nó ngực, phần gáy, trên đầu tất cả đều là vết thương.

"Thật là lợi hại skill." Đường Nguyên trong lòng cảm thán, chỉ riêng lực công kích mà nói, chiêu này cũng không cao, nhưng không chịu nổi tốc độ nhanh, còn có thể không nhìn người phòng ngự, càng biến thái chính là cái kia cường chế hai lần thương tổn, người phòng ngự cao, ta cho người tạo thành thương tổn, người có thể không nhìn, nhưng hai lần cường chế tính thương tổn, người nhưng lo là không được, lại như này con lông xanh, chính là chết ở lần thứ ba phân gáy bên trong đao, skill tạo thành cường chế tính thương tổn bên dưới.

"Keng! Thu được EXP 200, thu được độc thi hàm răng hai trượng."

Ngắm nhìn bốn phía, còn sót lại hai con lông xanh, một con lông xanh đuổi theo một người tuổi trẻ chạy hướng về phía bên trái, một con khác lông xanh cầm lấy nửa đoạn nữ thi, mặt bị nhuộm thành màu đỏ tươi, trong miệng không được nhai : nghiền ngẫm, từng tia từng sợi chất lỏng màu đỏ liên tục chảy ra. Nó vẫn cứ không có thỏa mãn, chính đem một áo lam đại thúc đẩy vào góc.

Roi vào tuyệt cảnh đại thúc một mặt về tuyệt vọng, run rẩy cảm trong tay ống tuýp giờ lên hướng về lông xanh đánh tới.

Lông xanh tỉnh hồng con người một cô, không nhìn cái kia không đến nơi đến chốn công kích, một tay giờ lên cao nửa đoạn nữ thi, một tay mở ra, hướng về đại thúc vỗ tới.

Lùi về sau không đường, đi tới không cửa, chỉ có một con đường chết. Che kín ngạnh mao bàn tay lớn nhanh chóng di động, đại thúc đã cảm giác được vung lên thì tạo thành âm phong, trong lòng bất đắc dĩ: "Này phải chết sao?" Bỗng dưng, hần trọn to mắt, mang theo một tia đối nhau khát vọng, một mặt không dám tin tưởng.

Hần nhìn thấy cái gì? Một đạo hắc quang né qua, lông xanh sau lưng nhiều hơn một người, một cao cao nhảy lên, hai tay cầm đao nam nhân.

"Răng rắc "

Trường Dao cùng thi chưởng so với nhưng là đi sau mà đến trước, Trường Dao không trở ngại chút nào từ lông xanh trên đầu đánh xuống, theo Đường Nguyên tâm tích tư thế, đem lông xanh chia ra làm hai.

Đại thúc một mặt khiếp đảm nhìn lông xanh thi thể, vượt qua thi thể muốn tìm Đường Nguyên nói cảm ơn, lại phát hiện Đường Nguyên đã hướng về phía cuối cùng một con lông xanh chạy đi. . .

Người sinh tồn dục vọng là mạnh mẽ, Tiểu Hoàng Mao chính là cái ví dụ rất tốt, ở đồng bạn trong tiếng kêu thảm, hần dụng cả tay chân nỗ lực vịn dây thừng tiến lên, lại nhanh muốn đuổi tới phía trước người kia.

"Nhanh lên một chút tiểu Triệu", "Mau mau, Triệu ca" Vương Phong, Lý Minh mấy người không ngừng giục người tuổi trẻ , còn Tiểu Hoàng Mao, lại không người quản hần, xem ra hần thật sự rất không được lòng người.

Hai người đồng thời leo lên, dây thừng lay động càng là lợi hại, tiểu Triệu một mặt nhả nhận, hiển nhiên thần kinh vận động cũng không phát đạt, một mặt mồ hôi lạnh nỗ lực di động thân thể, rốt cục, tiểu Triệu nhìn thấy Vương Phong bọn họ thân đến tay, đang lúc này, đột nhiên dây thừng một trận lay động kịch liệt.

"A." "A." Hai người không hẹn mà cùng kêu sợ hãi, gắt gao muốn phải bắt được dây thừng.

"Lại đây một điểm, nhanh." Vương Phong quát, hần cùng một tên tráng hán, hai bên trái phải quỳ gối dây thừng trước, bán khuynh thân thể, đưa tay bắt cứ lúc nào chuẩn bị cứu viện tiểu Triệu.

"Ta không thể chết được, ta phải sống sót." Tiểu Triệu nghe được Vương Phong gầm rú, cắn chặt hàm răng, chăm chú dùng cá gầy trụ dây thừng, liều mạng di chuyển nhanh chóng hai lần.

"Nhanh, tay cho ta."

Khoảng cách đã trọn đủ, tiểu Triệu đưa tay ra, bị Vương Phong một phát bắt được, khác một tên trắng hán cũng tập hợp quá đến giúp đỡ.

Cùng lúc đó, dây thừng đột nhiên loáng một cái, ở chính giữa khổ sở kiên trì Tiểu Hoàng Mao cuối cùng đem nắm không được, kêu thảm thiết rơi xuống, khuyên khắc thời gian truyền đến "Chạm" rơi xuống đất thanh, dẫn tới dưới lầu tường thì rối loạn tung bùng. Tiểu Triệu hai chân cũng bị bỏ rơi, may mắn chính là hắn bị Vương Phong bọn họ kéo.

"Ầm" thân thể một cái đánh vào trên tường, hắn nhưng nở nụ cười, cười đến rất là xán lạn, thống thì thế nào, chỉ ít hắn còn sống sót.

Đường Nguyên xoay người lại hướng về con thứ bốn lông xanh phóng đi thì, phát hiện đã chậm. Lông xanh chính cầm lấy thi thể ở lầu một bên găm nhâm, mà mái nhà lần thứ hai xông tới từng bầy từng bầy phổ thông độc thi, không ít độc thi cất bước thì trong lúc vô tình đá trúng dây thừng, tạo thành Tiểu Hoàng Mao từ vong.

Đường Nguyên lần này không có tác dụng đao, cực tốc xông lên, quay về lông xanh chính là một cước, đột nhiên không kịp chuẩn bị lông xanh bị này vừa nhanh vừa mạnh một cước đá bay ra lầu ở ngoài.

"Keng! Thu được EXP 200." Có thể có thể tử vong khoảng cách quá xa, ngoại trừ kinh nghiệm cái gì đều không có được, hơn nữa năng lượng kết tinh ở tang thi chết rồi nửa giờ sẽ biến mất, Đường Nguyên thăm nghĩ, thực sự là đáng tiếc.

Đường Nguyên lần thứ hai trở về thì phát hiện, đại thúc chính căng thẳng nắm ống tuýp nhìn chậm rãi tới gần tang thi. Nắm lên trên mặt đất dây thừng, Đường Nguyên một đao cắt đứt, đưa cho áo lam đại thúc.

"Cảm ơn người cứu ta." Đại thúc chừng bốn mươi tuổi, một mặt hàm hậu, không được đạo tạ.

"Hãy đi trước nói sau đi." Đường Nguyên vung vung tay cầm dây trời đưa cho hắn.

"Đem nó quấn ở trên eo, dây dưa nữa vài vòng, dùng tay nắm chặt, học Dur Mẫn như vậy, lay động qua đi, bọn họ tự nhiên sẽ kéo người đi tới. Ta trước tiên chống đối dưới." Nói xong xoay người giết hướng về chu vi độc thi, trường đao trong tay múa, thủ hạ không ai đỡ nổi một hiệp.

Đại thúc dựa theo Đường Nguyên nói tới phương pháp, thuận lợi đến đối diện, Đường Nguyên mới theo trở về.

"Đường đại ca, người thật là lợi hại, người nhất định sẽ võ công chứ?" Lý Minh một mặt sùng bái ngẩng lên tính trẻ con chưa thoát khuôn mặt nhỏ, ước ao nói rằng.

Những người khác cũng mắt mang kính nể nhìn hắn, bởi vì Đường Nguyên biểu hiện quá mạnh mẽ, phi thân cứu người, giết tang thi như cắt rau gọt dưa. Cường giả vốn là nên chịu đến mọi người tôn kính, càng không cần phải nói Đường Nguyên mới vừa rồi còn cứu các nàng tính mạng.

Lần đầu hưởng thụ loại đãi ngộ này Đường Nguyên trong lòng mừng thầm, nhưng cũng có chút nghi không biết làm sao, chỉ được sờ sờ Lý Minh đầu, ra hiệu mọi người nên rời đi trước.

Mọi người vừa đi vừa giới thiệu một chút. Áo lam đại thúc gọi Lưu Phú, nhà nhân thanh niên gọi Triệu Hưng Vinh, còn có cái đi theo Dương Đông bên người áo trắng thanh niên Thi Hồ.

Dur Mẫn cùng Trần Ngọc Lan gia là hàng xóm, trần trọng phu, Lý Hữu Sinh cùng Dur Mẫn là đồng sự, ngày tận thế tới thì, hai người vừa vận cùng đi ra căn, hai người chạy về nhà bên trong, chỉ kịp cứu đi Trần Ngọc lan mẹ con, Dur Mẫn cha mẹ, cùng Lý Hữu Sinh phụ thân toàn đã biến thành tang thi, Lý Hữu Sinh vì để cho các nàng có thể chạy đi, chủ động dụ dỗ tang thi thì bị cắn, mang theo một đám tang thi rất xa rồi đi.

Những người khác đều là gần như tình hình, Dur Mẫn nói, lúc đó tai nạn phát sinh quá đột nhiên, cảnh sát cùng quân đội cùng bản chưa kịp phản ứng, căn cứ thời khắc cuối cùng được tin tức xem, tai nạn là thế giới tính, chính phủ loại hình hành chính cơ cấu đã thành quả khứ thức.

Đường Nguyên yên lặng hấp thu đối thoại bên trong tin tức, mang theo mọi người nhiều về hắn khi đến đường.

Hữu kinh vô hiểm trở lại đường cái, đoàn người đứng dưới bóng cây, nhìn trống rỗng đường cái, không nhìn được lệ nóng doanh tròng. Ba ngày qua đầy mắt đều là tang thi, rốt cục đến chỗ an toàn, ai có thể không kích động.

Dur Mẫn thu thập lên tâm tình kích động, đi tới một mặt thanh thoi Đường Nguyên trước mặt nhẹ giọng nói rằng: "Cảm ơn người."

"Các người đã cảm ơn." Đường Nguyên mỉm cười.

Nhìn nàng tám kia đã tang đến không nhìn ra bản sắc mặt, Đường Nguyên một mặt thành khẩn nói: "Các nàng nên cảm tạ người, người có thể mang theo các nàng đi xa như vậy, không dễ dàng." Một nữ nhân bình thường có thể làm được mức độ này, quả thật làm cho người ta bội phục.

Dur Mẫn lãnh lạnh con mắt, dần dần ảm đạm xuống, nàng nhớ tới chết đi cha mẹ, Lý đại ca, còn có trên đường đồng bạn, mang theo tiếng rung nói rằng: "Lợi hại sao? Mới bắt đầu chúng ta có hơn 20 người, tới đây nhưng chỉ còn dư lại mấy người chúng ta."

Nhìn nàng khổ sở đáng vẽ, Đường Nguyên cũng không nhìn được trong lòng một bức, vội vàng nói tránh đi: "Đón lấy các người định đi nơi đâu?"

Quả nhiên câu nói này dẫn ra Dư Mẫn tâm tư.

"Đúng nha, hiện tại nên đi nơi nào đây? Ở trong thành phố một lòng nghĩ đi ra ngoài liền an toàn, thật là an toàn à? Phía trên thế giới này còn có chỗ an toàn à? Nhân loại đã biến thành tang thi, miêu trở nên so với cầu còn lớn hơn, ở nông thôn? Núi rừng? Ai có thể bảo đảm, cái khác động vật không có phát sinh biến dị?" Dư Mẫn hai mắt mê man đứng ở nơi đó.

"Người có thể đi cùng với các nàng thương lượng một chút." Nhìn nàng đáng vẻ, Đường Nguyên cái nào còn không biết các nàng căn bản không có chỗ cần đến, chỉ được nói nhắc nhở, sau đó xoay người tựa ở trên một cái cây, lấy ra một điều thuốc, nằm ngang ở mũi phía dưới, nhẹ nhàng nghe.

Đường Nguyên nguyên bản cũng không hút thuốc lá, nhưng công tác cần, rồi lại không thể không mỗi ngày mang theo yên, đến hiện tại hần vẫn cứ không thích hút thuốc, nhưng dần dần thích ngửi làn khói mùi vị.

"Mọi người vì sinh tồn, tụ tập cùng một chỗ, ba ngày qua chúng ta trải qua quá nhiều, mất đi bằng hữu người thân, hiện tại rốt cục vọt ra, như vậy đón lấy chúng ta nên làm gì? Mọi người là vẫn cứ tụ tập cùng một chỗ, hay là ai đi đường nấy? Có quyết định gì hòa hảo ý kiến mọi người nói hết ra." Dư Mẫn đem mọi người triệu tập đến đồng thời, dẫn đầu nói.

"Ta muốn cùng mọi người cùng Dư tử cùng nhau." Mọi người còn chưa nói, Lý Minh liền hai bên trái phải lôi kéo tay của hai người, một mặt kiên định nói.

"Ha ha." Mọi người bị hần một bộ đại nhân dạng chọc phát cười, trầm ngưng bầu không khí cũng đã không còn tồn tại nữa.

"Ta không có ý kiến gì, ngược lại một người cô đơn, hãy cùng các người đi." Vương Phong cười tiếp lời nói, hần đã không lo lắng, đi chỗ nào đều giống nhau.

"Ta cũng không có ý kiến gì, hãy cùng các người một đường đi." Lưu phú cũng gật đầu đáp lời nói.

"Ta dự định đi ở nông thôn ta chú gia nhìn." Dương Đông trầm mặc một chút nói rằng, lại hỏi bên người ai Hán thì hỏi: "A Hổ, người là đi theo ta vẫn là cùng dư cảnh sát bọn họ đồng thời?"

"Đương nhiên theo người, người là lão Đại ta mà." Thi Hổ không chút do dự nói.

Nhìn Thi Hổ như chặt đinh chém sắt đáng vẻ, Dương Đông cảm động vỗ Thi Hổ bả vai.

Cái cuối cùng không tỏ thái độ chính là Triệu Hưng Vinh, nhìn tất cả mọi người theo dõi hần, hần vội hỏi: "Ta cũng cùng Dư tử các người đồng thời."

"Dương Đông các người lúc nào xuất phát?"

"Mấy ngày nay luy quá chừng, chúng ta nghỉ ngơi một buổi tối, ngày mai sẽ đi."

"Tốt lắm, mọi người cũng đều mệt mỏi, chúng ta trước tiên tìm địa phương nghỉ ngơi lại nói cái khác."

Dư Mẫn tìm tới chính thích ý tựa ở thụ một bên Đường Nguyên nói rằng: "Đường Nguyên, người đối với bên này nhất định rất quen thuộc đi, có thể không có thể giúp chúng ta tìm cái điểm an toàn nghỉ ngơi?"

Lấy Đường Nguyên thăng cấp sau biến thái nhĩ lực, đã sớm đưa các nàng nói chuyện nghe được rõ ràng, cũng biết các nàng muốn lưu lại. Hần cũng không phản đối, chỉ cần các nàng có thể nghe theo chính mình sắp xếp, không xằng bậy, hần cũng rất tình nguyện có người nói với hần nói chuyện. Cô độc, mới là trên thế giới vật đáng sợ nhất.

"Không thành vấn đề, ta liền ở tại cách đó không xa, này hoàn thành đường đã bị ta thanh lý đến gần đủ rồi, nói như vậy phụ cận vẫn là rất an toàn."

Theo thói quen phải nhắm một cái, Đường Nguyên một mặt ung dung nói xong, trước tiên tiến lên, cũng ra hiệu mọi người theo hần đi.

Dư Mẫn theo ở phía sau, nhìn bóng lưng của hần trong lòng mài nói: "Một người thanh lý lớn như vậy địa phương, tuyệt hảo thân thủ, đột ngột xuất hiện vũ khí cùng phi trào, hần tuyệt đối không phải người bình thường, có thể theo hần đúng là một ý định không tồi."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Sống tiếp, đi về nhà

Đường Nguyên đem ven đường mấy tòa nhà phòng biên hào, chính mình trụ cái kia một đồng tự nhiên là số một, mới bắt đầu thanh lý cái kia tam đồng nói liền cùng nhau hai tầng tiểu lâu là số 2.

Đường Nguyên đem Dư Mẫn đoàn người mang tới số 2 lâu trước, đem số một, đệ tam phòng chia khoá cho các nàng, cảnh cáo một hồi phụ cận có cái nào nguy hiểm đoạn đường, mới yên tâm rời đi.

Thời gian đã không còn sớm, hẳn cũng phải trở về ăn một chút gì no cái bụng. . .

Hai người phụ nữ cùng Lý Minh trụ một gian, những người khác trụ một gian, mọi người trước tiên qua loa thu thập căn phòng một chút, lại thư thư phục phục hưởng thụ một hồi tắm nước lạnh.

Trần Ngọc Lan rất sớm thu thập xong, đi nhà bếp làm lên cơm.

Không có điện, không có khí than, ở trong thành thị thô táo vật này phỏng chừng đều không thể nào có thể nhìn thấy. Cũng còn tốt nơi này là ở ngoài thành, những phòng ốc này cũng nhiều năm rồi, thô táo vẫn có, chỉ là xưa nay chưa từng dùng, mắt công sức thanh tẩy đi ra. Mới phát hiện củi lửa cũng không có, may mắn chính là ở trong góc tìm tới một đồng nhỏ tấm ván gỗ liêu, mới không còn lưu lạc tới muốn đi đánh cái bàn nhóm lửa mức độ.

"Mẹ, cơm xong chưa." Một mặt trắng nõn Lý Minh bò tới bếp, sâu sắc ngửi từ trong nồi bốc hơi ra hơi nước, một mặt vội vàng hỏi đề.

"Được rồi, được rồi, ngươi đi gọi người Dư tỷ cùng thúc thúc bọn họ ăn cơm đi." Trần Ngọc Lan hai mắt ửng đỏ nhìn hẳn nói.

"Ai. Ta vậy thì đi." Lý Minh vui vẻ đáp ứng, nhanh chân liền chạy.

"A. . ." Nhìn Lý Minh nhảy lên bóng người, Trần Ngọc Lan rốt cục không nhịn được che miệng, ánh mắt buồn rầu, khóc rung rức lên.

Sát mái tóc ướt nhẹp, Dư Mẫn bước chân nhẹ nhàng đi vào nhà bếp, lại phát hiện Trần Ngọc Lan đang ngồi ở trên cái băng bụm mặt khóc thương tâm gần chết. Nàng vội vàng bước nhanh về phía trước khom lưng ôm nàng, nghe giọng hỏi: "Chị đâu, làm sao khóc."

Phu chết gia vong, không chỗ nương tựa dựa vào người, không thể quy nhà, mấy ngày gần gũi bên trong trải qua nhiều chuyện như vậy, điều này làm cho một nữ nhân bình thường làm sao có thể không khổ sở. Ở thành thị, trong lòng đau khổ, bị từ vong uy hiếp áp chế, bị đối với nhi tử thân thiết che lấp đi. Hiện tại thanh tỉnh lại, nhìn thấy nhi tử vì là một bữa cơm nóng mà nhảy nhót, cũng lại không kìm nén được trong lòng đau khổ, thấp giọng gào khóc lên.

"A nữa, cảm ơn người một đường chăm sóc." Một lát, Trần Ngọc Lan mới mặt rơi nước mắt dài ngừng đầu lên, nhìn tà mẫn chân thành nói rằng.

"Nói cái gì đó, chúng ta là người một nhà, có thể tuy hai mà một." Dư Mẫn thấy nàng im tiếng, yên lòng, quay về nàng kiên định nói rằng "Ta cùng Lý ca từ nhỏ cùng nhau lớn lên, so với anh em ruột còn thân hơn, hiện tại Lý ca đi tới, ta làm sao có thể không chăm sóc người cùng tiểu Minh? Sau đó cũng chớ nói như thế, cũng không cho một người ả núp lên lút khóc, biết chưa, tin tưởng ta, to lớn hơn nữa khám, chúng ta đều có thể chịu nổi."

Trần Ngọc Lan bị nàng kiên định lời nói đánh động, đỏ mắt lên, thấp giọng nhưng kiên định đáp ứng: "Ừm".

Không biết từ đâu tìm đến một cái bàn tròn lớn đặt ở đại sảnh trung gian, trên bàn bày đặt một đại bồn cơm tẻ, một chậu sơi khoai tây, một cái đĩa đồ chua còn có một bàn thượng vàng hạ cám cái bẹ, những thứ đồ này đặt ở trước đây tuyệt đối là khiến người ta khịt mũi con thường đồ ăn, lúc này mọi người nhưng ăn được say sưa ngon lành, phảng phất thường thức chính là sơn trân hải vị.

Trên bàn bồn bồn bát bát rất nhanh thấy đầy, mọi người mới xoa xoa trướng trướng cái bụng trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Nằm ở trên giường Dư Mẫn mắt đại mất, lăn qua lộn lại làm thế nào cũng ngủ không được, trên thân thể rõ ràng rất mệt mỏi, tinh thần trên nhưng rất phấn khởi.

Bất đắc dĩ, ép buộc chính mình nhắm mắt lại, trong lòng suy nghĩ lung tung.

Nghĩ mấy ngày nay trải qua, nghĩ đến chết đi cha mẹ, lại nghĩ đến sau đó nên làm gì, càng nghĩ càng buồn bực, đơn giản ngồi dậy đến.

Mờ mịt chung quanh, trong lúc vô tình nhìn thấy thả trên tủ đầu giường chìa khoá.

Nắm quá chìa khoá, không khỏi nghĩ đến người kia, nghĩ đến hẳn ở chính mình bất lực nhất thời điểm từ trên trời giáng xuống, cái kia đại mà ầm ập ầm ập, cường tráng khuỷu tay, tràn đầy sức mạnh nóng rực bàn tay, ánh mắt hẳn ôn nhu kia khiến người ta hăm sâu trong đó khó có thể tự kiềm chế.

Vuốt nhẹ trong tay cái chìa khoá, trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, nàng một lần nữa nằm xuống, an tâm nhắm mắt lại. . .

Trở lại nơi ở, ăn một bữa, Đường Nguyên chuyển cái ghế đi tới mái nhà.

Bầu trời càng thêm âm trầm, tầng mây dày đặc che chắn toàn bộ màn trời, rất hiển nhiên, tận thế sau trận đầu vũ sắp đến.

Thành thoi thành thoi hưởng thụ một hồi gió lạnh, Đường Nguyên nhắm mắt lại, trước tiên tinh tế tổng kết một hồi ngày hôm nay kinh nghiệm chiến đấu, đặc biệt đối với mấy cái skill vận dụng. Lại nhìn một chút kinh nghiệm, mới hơn một ngàn điểm, cách thăng cấp còn xa xa khó vơi đây, thăng thần để Phi Phi đem số lẻ toàn đổi thành điểm, hồi đoái thành cấp thấp tình thiết, luyện chế nổi lên vũ khí.

Những vũ khí này là chuẩn bị cho Dư Mẫn các nàng những người kia dùng, Hoa quốc vũ khí quân chế quá mức nghiêm ngặt, súng không cần phải nói, liền tính sát thương đao cù cũng không nhiều, điều này cũng dẫn đến người Trung Quốc ở trong tai nạn may mắn còn sống sót xác suất xa thấp hơn nhiều nước khác. Mà Dư Mẫn các nàng nếu lựa chọn lưu lại, mặc kệ sau đó là theo chính mình hỗn, vẫn là vẹn vẹn làm một người hàng xóm, cho bọn họ tăng cường sức chiến đấu là tuyệt đối sẽ không sai.

Lần này chế tác đều là chút hình thức phổ thông đao kiếm, để Phi Phi trực tiếp chuyển hệ thống bên trong thành phẩm thiết kế, Đường Nguyên phụ trách chế tạo, rất nhanh chừng mười thanh đao kiếm liền nằm ở trong túi đeo lưng.

Nguyên vốn còn muốn tiếp tục, Phi Phi nhắc nhở bên ngoài bắt đầu mưa, mở mắt ra, bỗng dưng một trận cảm giác hôn mê kéo tới, đây là lực lượng tinh thần sử dụng tới độ hiện tượng, vội vã về vào trong nhà nghỉ ngơi. . .

Hạt đậu to nhỏ giọt mưa lít nha lít nhít kéo tới, đùng đùng đùng đùng đánh vào nóc nhà, mái hiên thủy trong nháy mắt nối liền một đường.

Trong thiên địa một mảnh mờ mịt, chỉ còn lại dưới vô số độc thi không biết một môi cát bước ở lầy lội nước mưa bên trong.

Nước sông Thanh Giang chậm rãi trở nên vắng đượ, cách Tây Hà khu không xa trên đường cái, một xe đẩy đội trưởng đánh đu, ở trong mưa chậm rãi tiến lên.

Đoàn xe dẫn đầu chính là một chiếc Pieca.

Tài xế là một cái vòng tròn mặt tóc ngắn hán tử, vóc người hơi mập, bên cạnh ngồi một mặt chữ quốc người trung niên, chính một mặt trầm ngưng nhìn chăm chăm phía trước.

Mưa to che kín rồi ô tô oanh ô thanh, tương tự cũng ảnh hưởng tầm mắt của mọi người.

"Rất muội, mấy tên khốn kiếp này thu rồi nhiều như vậy qua đường phí đi hết mua thuốc ăn." Đột nhiên tài xế cảm giận mắ, nhưng là trải qua một đoạn hăng hăng oa oa mặt đường, liền cho hắn một trận khó chịu.

"Ầm, ầm" vừa dứt lời, phía trước truyền đến nổ vang, như là có cái gì loại cỡ lớn vật thể lẫn nhau va chạm.

"Đỗ xe." Người trung niên đột nhiên ngồi thẳng, quát to một tiếng.

Tài xế phản xạ tính một cước đem phanh lại đạp tới cùng, sấm lốp xe cùng mặt đường ma sát phát sinh "Chi" một tiếng.

"Tắt đèn." Người trung niên lần thứ hai mệnh lệnh, sau đó đẩy cửa ra, xuống xe.

Mặt sau xe cũng theo ngừng lại, mỗi chiếc xe đều có hạ xuống người, nghĩ đến là dự định nhìn xảy ra chuyện gì.

Nước mưa nhỏ ở trên mặt, người trung niên liềm mạng vững bước về phía trước, phía trước "Ầm ầm" tiếng va chạm không ngừng, phụ cận hắn đã cảm giác được mặt đất đều đang run rẩy.

"Hi!" Người trung niên trên mặt cũng không tiếp tục phục trầm tĩnh, kinh hãi trong lòng không lấy nhận dạng, bởi vì hắn rốt cục nhìn thấy nổ vang người chế tạo.

Hai con Tiểu Sơn tự cự đại quái vật, chính quán quýt lẫn nhau, thỉnh thoảng va chạm nhau, cắn xé. Trong đó một con tự phóng to vô số lần cá sấu, một con khác tự phóng to vô số lần sơn viên.

Ngốc nhìn chúng nó, người trung niên cảm thấy nhân loại ở trước mặt bọn họ có vẻ quá mức nhỏ bé.

Bước chân đặc thương quay đầu lại, không để ý đến đâm đầu đi tới mấy người đồng bạn hỏi dò, một mặt thần thờ ngồi trở lại bên trong xe.

"Tổng ca, làm sao?" Tài xế một mặt tò mò hỏi, mấy ngày nay hắn còn chưa từng có nhìn thấy người trung niên như vậy chán chường quá.

"Còn có hi vọng sao?" Người trung niên không trả lời mà hỏi lại, mở to hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm tài xế, tự bất giác nước mưa từ trên trán đang không ngừng nhỏ xuống.

"Hi vọng?" Tài xế bị hắn nhìn chăm chú rất là khó chịu, muốn né tránh, rồi lại tự từ trong mắt của hắn phát hiện cái gì.

Hai tay khấn cầm tay lái, miệng y giống như nói rằng: "Ta không biết cái gì hi vọng, ta chỉ muốn muốn đi gặp nàng, ta chỉ muốn còn sống, đi về nhà."

"Sống tiếp, đi về nhà. Sống tiếp, đi về nhà." Không được lặp lại câu nói này, người trung niên trong mắt hình như có đoàn hỏa diễm bị nhen lửa, càng ngày càng sáng, càng ngày càng chúc người.

"Chúng ta mệnh đã không ở thuộc về mình, mà là thuộc về đối với chúng ta còn có chờ đợi người nhà. Đi thôi, sống tiếp, đi về nhà."

Đèn xe sáng lên, tiếng mưa rơi đang chậm chậm nhỏ đi, hai con quái thú cũng đã biến mất không còn tăm tích.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tiểu đội

Tiếng mưa rơi tí tách lịch vắn kéo dài đến tối mới bắt đầu yếu dần.

Hết sức tê nhật bên dưới Đường Nguyên rất sớm nằm đến trên giường, ở Phi Phi chỉ đạo dưới đêm trong túi đeo lưng cái kia viên lực lượng tinh thần kết tinh hấp thu đi.

Hấp thu biện pháp nói đến rất đơn giản bắt tay vào làm nhưng rất không dễ dàng, đầu tiên phải đem tinh thể nắm tại lòng bàn tay, hoặc là đặt ở trên trán, tập trung sự chú ý, dùng tinh thần lực của mình đi bao vây lấy năng lượng kết tinh, sau đó cùng kết tinh bên trong tinh khiết lực lượng tinh thần tiếp xúc cũng đồng hóa bọn họ.

Đây chính là hần lần thứ nhất, dần vất hơn nửa tấc công phu mới coi như thành công.

Tuy rằng phí không ít, nhưng thu hoạch cũng là đồng dạng to lớn, tối trực quan chính là thuộc tính bản trên số liệu biểu hiện, lực lượng tinh thần trị gia tăng rồi gấp đôi đến 60 điểm.

Đường Nguyên càng là cảm giác được trong đầu có thêm từng tia một mát mẻ khí tức, đầu óc trở nên càng thêm linh hoạt, hai mắt trở nên càng thêm sáng sủa, liền con muỗi phiền si đều có thể thấy rõ ràng, toàn bộ thiên địa càng thêm chân thực hiện ra ở trước mắt của hắn.

Vận chuyển trong đầu cái kia tia mát mẻ khí tức, toàn thân da dẻ, bắp thịt, trong cơ thể xương cốt, nội tạng, hết thảy bộ phận, hần đều có thể cảm giác rõ rõ ràng ràng nhìn thấy, lại như trong truyền thuyết quan sát bên trong thân thể như thế.

Có điều lực lượng tinh thần tăng cao, cũng có một chút không tính chỗ hồng chỗ hồng, vậy thì là đối với giấc ngủ nhu cầu sẽ có hạ thấp. bằg vào chúng ta Đường đại quan người bị kịch, hần mất ngủ lẫn qua lộn lại ngủ không được, cuối cùng chỉ được nằm ở trên giường cùng Phi Phi chế tạo cung nỏ.

Cung nỏ, là trọng yếu vũ khí công kích tầm xa, không hề có một tiếng động điểm này ở tận thể bên trong ưu áp dụng.

Nguyên vốn là muốn muốn tạo cung tên, bởi vì Đường Nguyên vẫn cảm thấy giường cung trắng tròn xạ Đại Điều mới là tối phong cách đẹp trai tạo hình, nhưng cân nhắc đến cung tên đối với lực cánh tay cùng kỹ thuật yêu cầu quá cao, hơn nữa thể tích quá lớn, không dễ dàng mang theo. Chỉ có thể bỏ đi cái ý niệm này. Đàng hoàng xem ra Phi Phi sàng lọc đi ra cung nỏ tư liệu.

Cung nỏ một ít vị trí là không có cách nào luyện chế, tỷ như quang học ống nhắm, tạm thời cũng không thể từ không gian hồi đoái, Phi Phi nói ít nhất phải đội được hệ thống lên tới cao cấp, hồi đoái không gian lần thứ hai thăng cấp mới có thể hồi đoái.

Chọn lựa một khoản quân dụng M thử xem-9 quân dụng nỏ vì là nguyên hình, vẫn cứ là Phi Phi trực tiếp cung cấp mô hình, do Đường Nguyên chế tạo, cần muốn cái gì vật liệu Phi Phi có thể tự động hồi đoái, cung, nỏ cánh tay, nỏ ky, đinh tán, bản ky, mũi tên, nỏ linh kiện rất nhiều, từng cái do Đường Nguyên chế tạo ra, cuối cùng Phi Phi lắp ráp được, để vào trong túi đeo lưng.

Nửa giờ sau, theo Đường Nguyên hơi suy nghĩ, một cái loa mắt cung nỏ xuất hiện ở trong tay, lưu tuyến hình ngoại hình thiết kế, thô to dây thép, cảm xúc nỏ mãnh, tuyệt hảo cảm giác, thật là khiến người ta yêu thích không buông tay.

Nghĩ đến trong tài liệu nhắc tới một ít số liệu, không khỏi thầm hô tuyệt đối đại sát khí, chính là chi phí quý giá điểm. Hồi đoái các loại vật liệu, đi tìm hơn ba mươi điểm tích phân. Vật liệu còn còn lại một chút, để Phi Phi tính toán một chút, lại bỏ ra hai mươi mấy điểm tích phân hồi đoái vật liệu, cộng lại, làm tiếp một lấy ra. So với cung nỏ gây nên tác dụng, một cái mới hơn ba mươi điểm tích phân chi phí, kỹ thực cũng không tính quý.

Liền làm hai cái cung nỏ, Đường Nguyên rốt cục cảm giác được uể oải, lúc này mới ngủ say.

Trong giấc mộng, hần mộng thấy mình người mặc giáp vàng tay cầm cung nỏ, uy phong lẫm lẫm quay về một con Đại lão hổ bắn một mũi tên.

Phi hành bên trong cung tên lại đột nhiên tự động chuyển hướng, bắn về phía một người mặc thất lưng nữ nhân xinh đẹp, "Xoạt" một tiếng qua đi người phụ nữ kia vẫn cứ ngơ ngác đứng ở nơi đó, quần áo lại đột nhiên tuột xuống đi, nhưng là cái kia một mũi tên đem thất lưng xạ đứt đoạn mất, càng làm cho Đường Nguyên phun máu chính là, nằng lại là chân không ra trận. Hần nhìn thấy cái gì? Một đôi mắt đỏ con thỏ nhỏ, sau đó đi xuống..

Sẽ không có sau đó, đúng là sáng sớm ngày thứ hai, người nào đó hát vang không đã thương nỗi nha không đã thương nỗi tẩy nỗi lên quần lót, khỏe mạnh nam nhân không đã thương nỗi, cường tráng nam nhân càng không đã thương nỗi.

Làm Đường Nguyên mang theo vũ khí đến số 2 lầu thì, Dư Mẫn các nàng đã thu thập xong.

Dương Đông cùng thì hổ đã chuẩn bị kỹ càng đồ ăn, chính đứng chung một chỗ chờ đợi hân đến.

Đường Nguyên cũng không nói nhiều, trực tiếp đem hai cái dao bầu đệ cho bọn họ nói: "Vật này các ngươi mang tới dùng phòng thân, Thanh Giang khẩu phụ cận có mấy đồng phòng ốc, các ngươi có thể đi xem dưới, có mấy chiếc xe nên còn có thể sử dụng, so với các ngươi xe đường nhanh hơn nhiều."

Xem trường đao trong tay, cảm thụ trên chuôi đao truyền đến động vật da lông đặc hữu nhũn xúc cảm, Dương Đông không biết nên làm thế nào cho phải, hân trước đây mặc dù là lưu manh, nhưng bản chất không xấu.

Không cảm động? Cái kia làm sao có khả năng, người khác cứu hân mệnh không nói, lại tìm địa phương để hân ăn ở, lúc gần đi còn đưa hân quý giá vũ khí. Hân tâm trạng âm thầm có quyết định, nhìn Đường Nguyên nói như đinh chém sắt: "Lời thừa thãi ta Dương Đông liền không nói nhiều, nếu như có thể sống sót từ ở nông thôn trở về, ta nhất định tìm đến ngươi."

Đường Nguyên khẽ mỉm cười nói: "Vậy cũng nói xong rồi, ta chờ các ngươi."

Dương Đông tăng tăng một đầu, vác lên bao mang theo thì hổ hướng về bên ngoài đi đến.

Vẫn nhìn theo hai người rời đi, mọi người mới trở về trong phòng.

Trong phòng đã thu thập sạch sành sanh, Dư Mẫn bắt chuyện mọi người ngồi vào đồng thời, đôi mắt đẹp chung quanh ngữ điệu leng keng: "Hiện tại là đặc thù thời kì, mọi người nếu lựa chọn lưu lại, liền tuyệt không thể làm năm bè bảy mảng, mà là muốn đoàn kết lên, như vậy mới có thể tăng cường thực lực của chúng ta, mới có thể tăng lớn tồn sống tiếp xác suất, chúng ta nhất định phải có một cường lực đầu lĩnh. Ta đề nghị để Đường Nguyên dẫn dắt chúng ta, mọi người có ý kiến gì à?"

"Ta tán thành, Đường Nguyên thân thủ người tốt lại nhạy bén, còn đã cứu đại gia mệnh." "Ta cũng tán thành." "Ta vậy..." Trong lúc nhất thời tất cả mọi người biểu thị tán thành.

"Đường Nguyên, ngươi đây, ngươi có nguyện ý hay không dẫn dắt chúng ta?" Nhìn biểu hiện của mọi người Dư Mẫn lúc này mới yên lòng lại, quay đầu ước ao nhìn tọa ở bên người Đường Nguyên.

Mọi người cũng đồng dạng một mặt chờ đợi nhìn về phía Đường Nguyên.

Đường Nguyên tuy rằng cũng nghĩ đến các nàng sẽ muốn lưu lại, cũng không nghĩ tới sẽ như vậy trực tiếp để cho mình làm lão đại, không khỏi trong lòng trang điểm nói: "Xem ra ca mị lực vẫn là quá lớn, có như vậy mấy phản vương bát khí."

Không biết đây là bọn hân mấy ngày nay trải qua tạo thành, những người này biết rõ, có một cường lực người lãnh đạo là trọng yếu cỡ nào.

Đường Nguyên đứng dậy đứng nghiêm, mắt hổ sinh uy, nhìn quanh mọi người một vòng rồi mới lên tiếng: "Nếu mọi người như thế tín nhiệm ta, ta cũng sẽ không chối từ, trách nhiệm của ta là tận cổ gắng hết sức dẫn mọi người ở cái này nguy cơ tứ phía trong thế giới sống tiếp, đồng thời cũng hi vọng mọi người có thể rõ ràng trách nhiệm của chính mình, chỉ có mọi người cộng đồng nỗ lực, chúng ta mới có thể có thể sống sót..."

Không làm qua cái gì lãnh đạo, nói chuyện cái gì Đường Nguyên chân tâm sẽ không, chỉ có thể tận lực đơn giản biểu đạt ra quyết định của chính mình cùng yêu cầu. Ở việc vật trên hân xác thực không thể nào thiện trường, có điều hân lại biết Dư Mẫn rất thiện trường, cảnh đội tinh anh tuyệt không là bạch gọi ra.

Sau đó thương lượng một ít việc vật, mọi người xưng hô Đường Nguyên là đội trưởng, tỏ vẻ tôn kính. Tiếp theo giới thiệu chính mình có cái gì sở trường, tỷ như Lưu phú sẽ sửa xe, này ở trước mắt tới nói liền rất hữu dụng. Sau đó do Đường Nguyên đem tình huống xung quanh tỉ mỉ giới thiệu một chút.

Cuối cùng đơn giản phân một hồi công, bình thường Trần Ngọc Lan, Lý Minh ở lại nơi ở, chủ yếu phụ trách mọi người thức ăn, những người khác theo Đường Nguyên đi ra ngoài thanh lý tang thi, thu thập vật tư. Vì chăm sóc mọi người quen thuộc, Đường Nguyên cũng không ở gọi độc thi, theo đại lưu gọi là tang thi.

Dư Mẫn là đội phó, bình thường việc vật do nàng sắp xếp, Vương Phong quản lý vật tư, Lưu phú chủ yếu công tác chính là đem phụ cận mấy chiếc xe tập trung lên, bảo dưỡng được, nói không chừng ngày nào đó liền muốn dùng đến.

Một phen thương nghị hạ xuống, thì đã qua ngo.

Qua loa ăn chút, Đường Nguyên bắt đầu dọn nhà, hân dự định chuyển tới, cùng mọi người ở cùng một chỗ, cũng thật có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tìm lượng tiểu xe vận tải, đem trong phòng đồ vật có thể chuyển toàn dọn tới.

Mọi người thấy Đường Nguyên có ý thả ở bên ngoài vũ khí, đặc biệt cái kia hai con uy vũ thô bạo cung nỏ, con mắt đều tái rồi, như là chó sói, nam nhân ai không yêu vũ trang. Dư Mẫn là hồng trang vũ trang đều yêu.

Vũ khí khởi nguồn không có ai hỏi, có thể thấy đội trưởng là cái người có bí mật, điểm này đại gia đều rất rõ ràng, cũng không có đi tìm tòi nghiên cứu ý tứ.

Thời gian còn lại, liền để cho mọi người quen thuộc vũ khí, để Dư Mẫn chỉ đạo đại gia học tập cung nỏ cách dùng, sau đó mỗi người đều sẽ phối một cái cung nỏ, sẽ không dùng sao được. Lại học tập một ít hữu ích với chiến đấu tri thức. Trần Ngọc Lan cùng Lý Minh cũng không ngoại lệ, để mọi người thêm một phần lực tự bảo vệ đều là tốt đẹp.

So với Đường Nguyên ung dung tự tại, Hà Tây đoàn xe lúc này lại gặp gỡ phiền phức, nguyên bản lại có thêm một canh giờ lộ trình liền có thể đến thành thị, có thể càng chạy đồ ở trên đường xe cộ càng nhiều, tang thi cũng càng ngày càng nhiều, đoàn xe không thể không đi một đoạn, liền dừng lại thanh lý một đoạn, tốc độ quả thực chậm có thể.

Mất thấy sắc trời không còn sớm, nghĩ đến đường phía sau sẽ càng thêm khó đi, bắt buộc dĩ chỉ có lựa chọn khí xe, một đám người dọc theo đường cái, yên lặng quay lưng về phía mặt trời hướng về không biết con đường phía trước xuất phát.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chạy trốn tang thi

Sáng sớm, mọi người phải đến một cái tin xấu, nước bị cắt. May là tối ngày hôm qua Đường Nguyên không có quên trụ để mọi người nghĩ biện pháp nhiều trừ một chút, tạm thời không cần vì là nước phát sầu, nhưng tìm kiếm nguồn nước bắt buộc phải làm.

Ngay sau đó mọi người thu thập thỏa đáng, chuẩn bị xuất phát đi thu thập tang thi tiệm bán báo bên kia.

Lần thứ nhất tập thể nhiệm vụ, Trần Ngọc Lan, Lý Minh cũng kiên trì muốn đi, vốn là Đường Nguyên là không đáp ứng, nhưng các nàng kiên trì, đồng thời bảo đảm chỉ ở phía xa sử dụng cung nỏ công kích, cũng sẽ không đi tới, mới để Đường Nguyên đáp ứng các nàng, coi như là luyện tập xạ nỏ đi.

Tối ngày hôm qua Đường Nguyên can chế hai chi tiểu hào cung nỏ, vốn là là dự định cho các nàng lưu thủ thi dùng phòng thân, nhưng không nghĩ lập tức liền có đất dụng võ.

Vẫn như cũ là Dư Mẫn cùng Đường Nguyên dẫn đầu, Dư Mẫn đem tóc đen thui buộc thành một cái thật dài bím tóc, theo đi tới bước tiến mà lay động, tuyệt quang quanh quần da thịt, lạnh lạnh không gọn sóng con mắt lộ ra từng tia từng tia lăm lăm, sống mũi cao, hoa hồng giống như môi đỏ, mặt bên nhìn lại, no đủ to trắng, có thể doanh nắm eo thon, tròn trịa mông mẩy, một đôi tỉ lệ hoàn mỹ chân dài tạo thành Vô Song uyển chuyển đường nét, tuyền đến Đường Nguyên liền tiếp liếc mắt.

"Đáng tiếc ngày hôm trước không thể khỏe mạnh cảm thụ một chút, thực sự là đầu heo nha." Đường Nguyên trong lòng áo não không thôi, rõ ràng có như vậy một cơ hội bãi ở trước mắt, lại bị hấn không công bỏ qua.

Dư Mẫn cũng là trong lòng âm thầm đắc ý, nàng đối với vóc người của chính mình dung mạo nhưng là rất tin tưởng. Nàng có thể cảm giác được, này cùng nhau đi tới, Đường Nguyên ánh mắt đều là vô tình hay cố ý hướng về trên người nàng phiêu.

Đương nhiên, thường thức mỹ nữ cũng không thể quên chính sự, tiệm bán báo tang thi đã bắt đầu hướng về chu vi chậm rãi khuếch tán, có vài con đã đi tới Đường Nguyên số 1 lâu trước.

Rất xa, Dư Mẫn cảm ngang cung nỏ, liếc xa xa lắc lư tang thi chính là một mũi tên.

"Xèo "

Một tiếng gấp gáp mà ngắn ngủi thanh âm vang lên, căn bản không thể nhìn thấy cung tên Ánh Từ, tang thi liền đột nhiên suất rơi xuống địa.

"Tài bắn cung khá lắm." Đường Nguyên tán đến, hấn là duy nhất một nhìn rõ ràng, cung tên là thế nào bắn trúng tang thi đầu.

Đang không có ống nhắm tình huống, có thể ở bốn mươi mét có hơn bắn trúng tang thi đầu, tuyệt đối được cho là tài bắn cung khá lắm, cũng đáng giá hấn đi khen.

"Không có gì, thường thường luyện thành có chính xác. Ta trước đây ở cảnh đội thường thường sử dụng cung nỏ, đều không có người làm tấm này cung nỏ uy lực lớn." Dư Mẫn được cho là chuyên gia, ngày hôm qua vừa lên tay liền cảm nhận được này nỏ bất phàm.

"Được rồi, hai người các người cũng đừng hồ khoa, chưa quá rồi." Trần Ngọc Lan trêu ghẹo nói.

"Khắc khắc" Đường Nguyên mặt dày giả khắc hai tiếng phóng đi phía trước giải quyết còn lại vài con tang thi.

Dư Mẫn mặt đỏ hồng trắng Trần Ngọc Lan một chút.

Tiệm bán báo nơi

Vài con cao to lông xanh chen lẫn ở mấy chục con tang thi bên trong rất là dễ thấy. Tiệm bán báo đã không còn tồn tại nữa, chỉ còn dư lại một đồng sắt vụn bị, nghĩ đến là bị lông xanh hủy diệt rồi.

Mọi người miêu ở trong rừng cây nhỏ, rất xa đánh giá, trong lòng bồn chồn, nhiều như vậy tang thi, thật sự đánh thắng được à?

Đường Nguyên không nhìn thẳng mọi người thấp thòm ánh mắt thấp giọng nói rằng: "Ta nói rằng phương án, rất đơn giản, chính là lợi dụng tốc độ kém ngành giết, lông xanh cùng phổ thông tang thi rất dễ dàng tách ra, ta đem phía trước ba con lông xanh dẫn lại đây, cái khác tang thi cũng sẽ theo tới, phổ thông tang thi hành động hơi chậm, có thể không thêm đề ý tới, vấn đề xuất hiện ở mặt khác ba con lông xanh trên người, chúng ta có hai cái lựa chọn, một là thuần sát phía trước ba con lông xanh, lại đi nghênh chiến mặt khác ba con lông xanh, hai là có người ngăn cản mặt sau ba con lông xanh, để ta đem ba vị trí đầu chỉ lông xanh giết chết, lại trở lại cứu viện."

"Thứ hai không thể, chúng ta nhiều như vậy người toàn xuyên đồng thời cũng chặn không được hai con lông xanh, chỉ có thể chọn cái thứ nhất, lấy năng lực của người thuần sát một con lông xanh không có vấn đề, thứ hai, con thứ ba, chúng ta dùng cung nỏ chỉ ít có thể giải quyết một con, còn lại một con, tuyệt đối có thể ở phía sau ba con lông xanh chạy tới trước giết chết, còn có một vấn đề chính là người có thể ở mặt khác ba con lông xanh trong tay chống đỡ hạ xuống sao? Đây không phải là một chọi một, vạn nhất bị thương làm sao bây giờ." Dư Mẫn bình tĩnh phân tích, trong giọng nói lộ ra lo lắng.

Hấp thu lực lượng tinh thần kết tinh sau, Đường Nguyên hoàn toàn có lòng tin đồng thời đối đầu ba con lông xanh, nếu muốn giết chúng nó có chút khó khăn, thế nhưng cuốn lấy chúng nó nhưng là hoàn toàn không có vấn đề.

"Yên tâm đi, ta chắc chắn ngăn cản chúng nó, hơn nữa quan trọng nhất là" nói tới chỗ này một trận thấy thành công dẫn kinh động sự chú ý của mọi người, mới nói đạo "Hơn nữa ta cũng không sợ thi độc cảm hoá."

"Không sợ thi độc cảm hoá?" "Cái gì. Không sợ thi độc, đùa giỡn chứ?"

Mọi người tròn mắt ngoác mồm, câu nói này uy lực có thể so với đạn hạt nhân, nổ thành mọi người một trận không rõ.

"Đúng, hơn nữa ta bảo đảm, sau đó các người cũng sẽ không lại sợ thi độc." Đường Nguyên cười xấu xa, cảm thấy còn chưa đủ đã nghiền, lần thứ hai tung trọng lượng cấp bom.

."" Quả nhiên mọi người đã bị đả kích thương tích đầy mình.

"Người nói chính là thật sự?" Dư Mẫn gian nan nhìn Đường Nguyên dò hỏi.

"Đương nhiên, ta có thể không cần thiết lừa các người, được rồi, người dẫn các nàng sau tắt một đoạn, ta đi dẫn lông xanh lại đây, các người muốn chuẩn bị sẵn sàng. Phải biết lông xanh không chỉ có riêng là thi độc đáng sợ."

"Ồ." Dư Mẫn đánh thức nhưng có chút không rõ mọi người thối lui mai phục.

Đường Nguyên chậm rãi hướng về thi quần tới gần, lực lượng tinh thần toả ra, đem tang thi môn mọi cử động nhét vào nhận biết bên trong, đây là một loại cảm giác thật kỳ diệu, lại như đồng thời thao tác vô số cao thanh màn ảnh, đem bất luận cái nào nhỏ bé biến hóa đều thu vào đáy mắt.

Ba mươi mét, hai mươi mét, Mặc Lâm tới tay, bỗng nhiên lướt ra khỏi, hóa thành một đạo nhân nhật lam ảnh, hướng về phía ngoài xa nhất một con lông xanh phóng đi.

Một con tang thi ngờ ngạc đứng giữa đường, đột nhiên một trận phá vang lên tiếng gió, nó nghi hoặc quay đầu, nhưng chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

"Hồng" lông xanh rốt cục phát hiện chính phá tan đồng loại Đường Nguyên, nó không có đi nghi hoặc Đường Nguyên là làm sao đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, mà là phản xạ có điều kiện giống như, vẩy vẩy bàn tay lớn hướng về Đường Nguyên nhào tới.

Nhìn nhào quá tới được lông xanh, Đường Nguyên đột nhiên thay đổi chủ ý, vọt tới trước bắt biến, bỗng nhiên giẫm một cái địa, trở tay hoành cầm đao chuối, trùng trùng hai mắt, gần như lãnh khốc nhìn càng ngày càng gần bàn tay lớn màu xanh lục, 5 cm, tam centimet, hẳn đã cảm giác được bàn tay màu xanh lục mang theo ám phong.

"Chính là hiện tại." Trong lòng gào thét, trên người đột nhiên ngửa ra sau, trường đao trong tay, cũng không thêm nhìn tới quét ngang đi ra ngoài.

"Răng rắc" "Gào, hồng."

Lông xanh từ Đường Nguyên trên người bay ra ngoài, phịch một tiếng ngã xuống đất, phát ra tiếng kêu thảm thanh.

Đường Nguyên Mặc Lâm trụ địa, ngừng lại vọt tới trước tư thế, quay người phóng ra ngoài, thi quần bị đã kinh động, lúc này không chạy liền không có cơ hội.

Trường Dao bay lượn, mấy cái lên xuống liền ra vòng vây.

"Thùng thùng" thanh truyền đến, Đường Nguyên không cần quay đầu lại liền biết là lông xanh đuổi theo.

Mấy chục mét khoảng cách đối với Đường Nguyên tới nói cũng là trát mấy cái mắt quang cảnh, hắn đã thấy mai phục tại ven đường đội viên.

Hắn đứng Dư Mẫn bên trái đằng trước, xoay người nhìn chạy như bay đến lông xanh, khoe miệng mang theo từng tia một cười gần.

"Đến đây đi, hai con thì thế nào? Như thế chịu chết."

Dư Mẫn chờ người chăm chú nâng cung nỏ, gắt gao nhắm vào chạy vội bên trong lông xanh, ngoại trừ Dư Mẫn, những người khác đều là newbie, có thể không dám hứa chắc các nàng có thể hay không đem tiền nỏ bắn tới Đường Nguyên trên người, cho nên nàng đang đợi.

"Đùng" phía trước tang thi đột nhiên nhảy lên, gương nanh múa vuốt hướng về Đường Nguyên đập tới, một con khác tang thi, cũng chỉ có cách xa một bước.

"Muốn giúp công ta, nghĩ hay lắm." Đây lông xanh lại còn hiểu một chút phối hợp, Đường Nguyên tuy kỳ quái nhưng không kinh hoảng, hai chân phát lực, hướng về đằng sau phía bên trái mới triệt hồi. Trong nháy mắt đem hai con lông xanh đã biến thành một trước một sau chéch quay về Dư Mẫn các nàng.

"Phóng ra" rõ ràng đây là Đường Nguyên ở cho bọn họ chế tạo cơ hội, Dư Mẫn nơi nào sẽ buông tha, quát khẽ một tiếng, trước tiên kéo cò súng.

"Xèo" "Xèo, xèo, xèo."

Liền với mấy thanh nổ hừng, Đường Nguyên nghe được rõ rõ ràng ràng, đồng thời cũng nghe được xuong sọ vỡ vụn âm thanh.

Hắn không có đến xem kết quả, mà là Mặc Lâm vẫy một cái, thừa dịp lông xanh rơi xuống đất chưa ổn thì, nhanh như tia chớp cầm trong tay đao đưa ra.

Mặc Lâm trực tiếp đâm vào lông xanh phần gáy.

Đường Nguyên dùng sức co rúm Mặc Lâm nhưng vẫn không nhúc nhích, nhưng là lông xanh hai tay nắm chặt nhận thân, đem Mặc Lâm kẹp lại.

"U Tâm Thứ" Đường Nguyên có thể không thời gian theo chân nó nét mực, uốn một cái thân, dựa vào xoay tròn cường độ, trực tiếp sử dụng skill.

"Đùng" lông xanh phần gáy trực tiếp gãy vỡ ra, cùng một con khác đầu trúng tên tử vong lông xanh song song nằm trên đất.

Vốn đã vì là phải trải qua một phen khổ chiến, có thể tình huống so với dự đoán tốt hơn nhiều. Lần sóng thứ hai lông xanh cũng không có đồng thời đến, chỉ đến rồi hai con, vẫn là một trước một sau, cách vài mét.

Cơ hội tốt như vậy làm sao có thể buông tha đây, này có thể tất cả đều là điểm nha.

Lông xanh thân hình cao lớn, Đường Nguyên lại biết, chúng nó chi dưới là tuyệt đối phòng ngự nhược điểm, chỉ cần người có đầy đủ nhanh tốc độ, vũ khí sắc bén, nhất định sức mạnh, người liền có thể đưa nó biến thành độc chân tang thi.

Tìm tới nhược điểm, lấy Đường Nguyên tốc độ cùng Mặc Lâm trình độ sắc bén, làm sao có khả năng có không thành công đạo lý.

Không lý trên đất loạn bỏ lông xanh, trực tiếp dùng "Tụ lực một đòn" đem con thứ hai lông xanh giết chết, mới quay lại thân thương nó một đao.

Sau đó bắt chuyện mọi người hướng về vây lên đến thi quần phóng đi, Đường Nguyên xông lên trước tiến vào thi quần, hắn hiện tại cùng nha, không điểm, không kinh nghiệm, đến nỗ lực kiếm lời điểm làm trang bị.

Di ngoại trừ đối với thi độc hoảng sợ, mọi người cầm vũ khí tụ tập cùng một chỗ, quay về bị Đường Nguyên tách ra tang thi khỏi xuong công kích mãnh liệt, Dư Mẫn không ngừng mà xạ cung tên, tang thi tương đương với sẽ không di động bia ngắm, bạo đầu suất phi thường cao.

Nhiều người lực lý đại xác thực rất có đạo lý, gần trăm con tang thi bị thanh lý không còn một mống.

"Thật không thể tin được những này tang thi là chúng ta tiêu diệt." Triệu Hưng Vinh nhìn một chỗ vụn vật thi thể, toét miệng cười nói.

"Đứng nha."

."

Mọi người dồn dập phụ hợp.

Chỉ có Dư Mẫn phát hiện Đường Nguyên không có cười, trái lại cau lại lông mày.

"Làm sao?" Dư Mẫn đi lên trước hỏi.

"Con kia tang thi chạy trốn." Đường Nguyên từ lông xanh trong đầu rút ra Mắc Lân, nhẹ nhàng đá đá lông xanh nói rằng: "Đây là con thứ nhất bị ta thương tổn được lông xanh, cái khác bốn con cũng đều chết ở chúng ta trên tay, chỉ có cuối cùng một con không có hình bóng."

"Tang thi cũng biết chạy trốn?" Dư Mẫn mặt cũng chìm xuống. Nàng biết điều này có ý vị gì, mang ý nghĩa tang thi bắt đầu sản sinh trí tuệ, dù cho là cấp thấp nhất trí tuệ, cũng sẽ để tang Thi Biến đến càng ngày càng vướng tay chân.

"Khả năng là lần thứ hai tiến hóa, lập tức có cấp bậc càng cao hơn tang thi xuất hiện."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Biến Dị Thú Hiện

Lông xanh liền khó đối phó như vậy, cấp bậc hơn tang thi không biết sẽ như thế nào." Dư Mẫn lo lắng nói.

"Đi thôi, đừng nghĩ nhiều như thế, trời không tuyệt đường người."

"Ừ"

Sau đó là phân phối tìm tòi nhiệm vụ, Vương Phong, Triệu Hưng Vinh một tổ tìm tòi bên trái đệ nhất đến số thứ ba cửa hàng. Lưu phú, Dư Mẫn tìm tòi tay phải hai gian hoàn hảo cửa hàng. Trần Ngọc Lan cùng Lý Minh thì lại ở trên đường cảnh giới.

Đường Nguyên chính mình thì lại bước qua bỏ đi xe cộ đi về phía trước, hẩn dự định trình tra một chút tình huống, xem có hay không tất yếu đem xe cộ dời khỏi phục đường cái thông suốt.

Trên đường cái trống rỗng không có tang thi, hai bên là tường vây, mặt sau là đất trống. Phía trước có một chỗ ngã ba, hướng về tả tiến lên là hoang khí nhà xưởng, hướng về quẹo phải nhưng là một cái không phồn hoa đường phố, tất cả đều là một ít quán com nhỏ, phòng gọi đầu loại hình.

Chuyển qua chỗ ngoặt, rốt cục nhìn thấy du đảng tang thi, số lượng cũng không nhiều, Đường Nguyên tận lực né tránh tiến lên, hẩn không muốn gây nên phiền phức không tất yếu.

Đi thẳng đến cuối con đường, đây là một ngã tư đường, trực đi trải qua mấy nhà quán trọ là một cái đường dành riêng cho người đi bộ, bình thường người người nhón nháo, rất là náo nhiệt. Hướng về tả là trường đảng cùng mấy cái khu dân cư, hướng về hữu nhưng là một đoạn đường dốc, ven đường là một ít trung đẳng quy mô quán com.

Đường dành riêng cho người đi bộ là không dám đi, bên phải quán com nên có một ít vật tư gửi, chò sau này mang theo các đội viên cùng đi. Như vậy cũng chỉ còn sót lại hướng về tả một con đường.

Bên trái giao lộ mấy cái thùng rác bị đánh đổ, rác rưởi rải rác đâu đâu cũng có.

Bên trái là một nhà đại môn khóa chặt ngân hàng, đang chuẩn bị đi ngang qua Đường Nguyên ngần ngại, bởi vì hẩn đột nhiên nhớ tới trong ngân hàng nhưng là có hoàng kim, mà hoàng kim có thể hối đoái thành điểm, hẩn hiện tại có thể khuyết điểm, xem ra là đến tìm cái thời gian trở lại một chuyến.

Trở lại chuẩn bị một ít công cụ, ngân hàng không phải là tốt như vậy tiến vào, còn có những kia cửa hàng châu báu loại hình, bên trong cũng nhất định có hoàng kim tồn kho, có cơ hội phải đến cướp đoạt một hồi.

Đi thẳng mấy phút, lại một con tang thi đều không có phát hiện, Đường Nguyên nhướng mày. Này rõ ràng không bình thường, Đường Nguyên lông mày càng truu càng chặt, quay đầu lại nhìn một chút, từ thấp tự khẩu bắt đầu, bên trái con đường này sẽ không có tang thi dám tới gần, rất hiển nhiên, phụ cận có để tang thi cảm thấy sợ hãi tồn tại.

"Có thể làm cho tang thi thứ sợ, nhất định rất mạnh mẽ, là tiến hay là lùi?"

Do dự lại, Đường Nguyên vẫn là quyết định tiếp tục kiểm tra, hẩn không hy vọng bên người rõ ràng có một có thể uy hiếp đến tính mạng hẩn tồn tại, hẩn nhưng đối với hẩn không biết gì cả.

Trường đảng cửa lớn lẳng lẳng mở rộng, đi vào cửa trường, không có cây ngã khắp nơi cảnh tượng, cũng không có trách vật hoành hành, chỉ có trên đất vết máu đỏ sậm, chứng minh nơi này đã xảy ra một ít chuyện quái dị.

Cẩn thận từng li từng tí một vòng quanh trường đang kiểm tra hai vòng, nhưng cái gì đều không có phát hiện.

Hắn cũng định rời đi, đột nhiên phía sau truyền đến âm một tiếng nổ vang.

Đường Nguyên xoay người nhìn tới, một cái trâu nghé tự Đại Cầu đang đứng ở thao giữa sân, miệng rộng bên trong ngậm một con lông xanh, thăm thẳm thâm hàn ánh mắt nhìn Đường Nguyên, đem lông xanh phóng tới trên đất.

Nó bắt đầu gặm nhấm lông xanh thi thể, con người nhìn chòng chọc vào Đường Nguyên, nó ở phòng bị hẳn.

Động vật đều có hộ thực quen thuộc, Đường Nguyên rất thức thời đứng tại chỗ bất động.

"Cột kẹt, cột kẹt" Đại Cầu ăn uống rất nhanh, cuối cùng liền lông xanh xương đều nhai nát, nuốt xuống.

"Thực sự là thật tuổi nha, cái tên này." Đường Nguyên âm thầm nhếch miệng.

Tiến vào xong thực Đại Cầu chậm rãi hướng về Đường Nguyên đi tới, Đường Nguyên nhìn cái tên này to lớn miệng, cái kia sắc nhọn hàm răng, hiện ra ánh kim loại da dẻ. Đây tuyệt đối là cái khó đối phó gia hỏa, hắn thực sự không muốn cùng nó đánh.

Hắn quyết định đánh cược một lần, đánh cược chó này biến dị sau, còn nắm giữ trí nhớ trước kia, mà không phải biến thành tang thi như vậy chỉ nắm giữ ăn uống bản năng quái vật.

Mười mét, năm mét, ba mét ở ngoài, Đại Cầu ngừng lại, hắn lẳng lặng đánh giá Đường Nguyên, mang theo nghi hoặc nhìn lẳng lẳng cùng nó đối diện Đường Nguyên, nó không hiểu nhân loại trước mắt làm sao không sợ nó, nó ký bên trong tựa hồ có cùng hắn tương tự Ảnh Tử tồn tại.

Những kia Ảnh Tử đến cùng là cái gì? Nó nỗ lực suy nghĩ làm thế nào cũng không nghĩ ra được, nó buồn bực lắc lắc đầu, nhếch nha, rít gào hai tiếng, chuẩn bị cho người này điểm nhi giáo huấn.

Đột nhiên nó lần thứ hai dừng lại, bởi vì tên kia lấy ra một sáng lấp lánh đồ vật, cái kia không chính là mình thích nhất đồ ăn mà.

Tên kia đem cái kia sáng lấp lánh đồ vật, ở trước mặt mình lắc nha lắc nha, nó còn chưa kịp tức giận, trong đầu lần thứ hai bốc lên tương tự hình vẽ, mấy cái bóng người mờ hồ, cầm vật kỳ quái ở trước mặt mình lắc nha lắc. Một luồng cảm giác kỳ quái ở đáy lòng bay lên, nó không khỏi phát sinh một thân trầm thấp nghẹn ngào.

Đường Nguyên chậm rãi đem sức mạnh kết tinh để dưới đất, nhẹ nhàng xoay người rời đi. Nó liền như vậy đứng ở nơi đó, ngốc nhìn hắn rời đi, mãi đến tận Đường Nguyên chuyển qua cửa trường, nó mới đem trên mặt đất sức mạnh kết tinh nuốt vào, nằm trên đất nhắm hai mắt lại.

Đường Nguyên đoán đúng, Đại Cầu biến dị sau, có thể thông qua nuốt năng lượng kết tinh trở nên càng mạnh mẽ hơn, nó ý thức bên trong nhọc nhọc cường thực bản năng bị vô hạn phóng to, nhưng đầu óc nơi sâu xa vẫn cứ lưu lại dĩ vãng sâu sắc nhất ký ức.

Hắn nghĩ tới rồi (thần thoại game) bên trong Ngự Thú Quyết, nếu như có thể học được, sau đó là có thể đem Đại Cầu thu làm sủng vật.

"Phi Phi, Ngự Thú Quyết vật này, hệ thống có hay không?"

"Đại nhân, Ngự Thú Quyết thuộc về đặc thù loại skill, có thể do nhiệm vụ được."

Phi Phi cười đến con mắt loạn thành Nguyệt Nha Nhi.

"Nhiệm vụ?"

Nói tới nhiệm vụ Đường Nguyên oán khí liền đi ra.

"Cái hệ thống này là dựa theo game thiết kế, cái kia hắn phải biết trong game thăng cấp rất lớn một phần kinh nghiệm, trang bị đến từ làm nhiệm vụ, người xem ta hiện tại cấp năm còn không biết làm sao mở ra nhiệm vụ hệ thống, cấp năm thăng cấp sáu ta thể chừng mấy ngày, hiện tại mới tích trữ một nửa kinh nghiệm. Tiếp tục như vậy, làm sao mới có thể thăng cấp, tang thi cùng biến dị thú trở nên càng ngày càng lớn mạnh, sau đó ta còn làm sao hỗn nha."

Phi Phi bĩu môi nghe xong Đường Nguyên oán giận, mới đỏ mắt lên lấp bắp ủy khuất nói: "Đây đều là hệ thống quy định đây, Phi Phi cũng không có cách nào. Đại nhân sẽ không không lại yêu thích Phi Phi đi."

"Ồ. Xin lỗi, Phi Phi, ca ca vừa nãy không phải oán giận người, chỉ là nhằm vào cái hệ thống này phá quy định, ca ca có thể vẫn coi người là tâm can bảo bối, làm sao cam lòng mắng người đây."

Đường Nguyên cũng phát hiện mình tựa hồ có chút nôn nóng, nhất thời nói lỡ đem tổn thương Phi Phi tâm, gấp nói gấp khiêm.

"Ca ca có vấn đề, Phi Phi không thể giúp ca ca người giải đáp, người có thể không trách ta sao?"

Phi Phi lúc này mới mới nhiều mây chuyển tình, vừa nói một bên không ngừng chớp về đẹp của nàng mắt to.

"Đương nhiên sẽ không, người lại không phải cố ý không giúp ta giải đáp, là cái kia phá hệ thống không chấp thuận người tiết lộ tin tức cho ta."

Đường Nguyên nhìn Phi Phi, quyết định không nói thêm nữa, những đội viên khác nhiệm vụ nên hoàn thành gần đủ rồi, hẳn phải trở về.

Một chỗ ngoặt liền nhìn thấy Dư Mẫn đang đứng ở phế trên mui xe quan sát, cảnh giới.

Thấy hẳn trở về, Dư Mẫn không khỏi lộ ra một tia ý mừng.

"Như thế nào, bên kia là tình trạng gì?"

Đường Nguyên bạch bạch bạch vài bước nhảy tới, nhìn thấy trên đường chất không ít đồ, mọi người chính đang hướng về xe tải hoá trang đồ vật.

"Tình huống cũng không tệ lắm, bên này tang thi mật độ không lớn, có thể cho rằng cùng đường dành riêng cho người đi bộ bên kia bước đệm khu."

Do dự một chút vẫn là nói tiếp: "Bên này ở một con biển dị Đại Cầu."

"Cái gì, biển dị thú, vậy người có bị thương không?"

Dư Mẫn vừa nghe biển dị thú ba chữ này liền tâm tự run lên, nàng cũng đã gặp qua biển dị thú lợi hại, không khỏi một mặt quan tâm cầm lấy hắc tay vớ vàng hỏi.

"Không có chuyện gì, chúng ta không có phát sinh xung đột."

Cảm thụ năng sự ngưng tụ da thịt, thấy nàng một mặt quan tâm cấp thiết về mặt, Đường Nguyên không khỏi đáy lòng ám áp.

"Không có chuyện gì là tốt rồi, vậy ta hãy đi trước."

Dư Mẫn phản ứng lại nàng thất thố, có chút hoang mang né ra.

Đường Nguyên nhún nhún vai chạy đi hỗ trợ.

Rất nhanh sẽ đem vật tư sắp xếp gọn, Lưu phú lái xe trồng vào Trần Ngọc Lan cùng Lí Minh Tiên trở lại.

"Đạp. Đạp." Mấy người đạp lên cầu thang đi tới lầu bốn, Đường Nguyên đem lầu môn mở ra. Đi tới đệ nhị phòng, từ trong khe cửa móc ra chìa khoá, mở cửa nói.

"Nhà này người là mở tiệm cơm, trong phòng có rất nhiều dưa muối cùng hoa quả khô, các người toàn chuyển tới ngoài cửa đến, chúng ta chờ một lúc chuyển về đi. Ta đi thu thập ít đồ liền đến."

Thừa dịp bọn họ thu dọn đồ đạc, Đường Nguyên đem trong phòng có thể sử dụng đồ vật đều trang lên, ném vào ba lô.

"Người ở chỗ này ở bao lâu?"

Dư Mẫn đứng cửa, đánh giá phòng nhỏ.

"Ba năm, khi đó công tác mới vừa ổn định lại, so qua bằng hữu giới thiệu, thuê gian phòng này, này loáng một cái liền ở ba năm."

"Một mình người trụ?"

"Đương nhiên, ta không thích theo người hợp..." Nói tới chỗ này, Đường Nguyên phản ứng lại, cô nàng này nhi nên hỏi chính là chính mình có phải là cùng bạn gái trụ ý tứ. Nàng là thuận miệng hỏi một chút, vẫn là nàng có cái gì ý tưởng khác?

"Đội trưởng, chúng ta chuyển được rồi, có thể đi rồi chưa?"

Vốn là muốn đợi nàng hai câu ý nghĩ bị nhờ, nhưng là Triệu Hưng Vinh vô cùng phần khởi chạy tới, đánh gãy giữa hai người nhàn nhạt ám muội khí tức.

Dưa chua cùng dưa muối đều là dùng màu trắng đại thùng nhựa chứa. Một thùng dưa chua, hai thùng dưa muối, còn có hai đại túi hoa quả khô, đổi làm người bình thường bốn người vẫn đúng là chuyển không đi, may là có Đường Nguyên cái này lực lớn cực kỳ gia hỏa ở, một tay nói ra một thùng dưa muối, dưới nách còn kẹp một túi hoa quả khô, cái kia dễ dàng đáng vẽ, nhìn ra theo ở phía sau tam trong lòng người kêu to cầm thú nha cầm thú.

Chương 17: Vào Thành

"Nhanh, đi mau bên này, nhiều đường nhỏ."

Vô số tang thi vòng qua xe cộ hướng về ven đường một đám người đánh tới.

Người trung niên ngữ khí gấp gáp giục mọi người, bên cạnh là dùng bùn đất lầy lên gò núi nhỏ, phía bên phải một cái đường nhỏ theo núi nhỏ đi xuống.

"A, móa, phía trước nhanh lên một chút nha."

"Mau mau, tang thi liền muốn tới."

"..."

Thời khắc nguy cấp, mọi người không ngừng lẫn nhau giục, còn kém đưa tay đẩy nhường người khác.

Người trung niên trong lòng phần nộ nhưng lại không thể làm gì, người đầu là ích kỷ, ở bước ngoặt sinh tử, cái nào còn có thể cố chết sống của người khác.

"Gia gia..."

"A. Tiểu Lam lam. Ta tôn nữ..."

Đột nhiên một cấp thiết âm thanh truyền đến.

Tổng ca biết đây là đồng hành giả bên trong duy nhất lão nhân, hắn còn mang theo cháu gái. Theo tiếng nhìn lại, nhưng là mục sinh sắp nứt.

Lão nhân ngã vào bên đường, bé gái ngã chồng vó ở bên cạnh hắn, một cái tay nhỏ bé cầm lấy một cây mầm nhỏ, mới may mắn thoát khỏi với lăn xuống sườn núi. Phụ cận mấy người lại đối với tất cả những thứ này làm như không thấy.

Tổng ca dùng ngón chân nghĩ cũng biết nhất định là có người hiểm lão nhân hành động chậm chậm, liên lụy mọi người, đem hắn đẩy ngã trên mặt đất.

"Cái quái gì vậy, đi."

Hắn vỗ một cái đứng bên cạnh với hắn đồng thời đoạn hậu Viên học phong, những người này không đáng hắn đi vì đó liều mạng, quá không đáng.

Hắn đã từng là một tên chính trực quân nhân, tính khí nóng nảy, ghét cái ác như kẻ thù, tuy rằng xuất ngũ nhiều năm như vậy, nhưng hắn vẫn là không chịu nổi người khác ức hiếp nhỏ yếu.

Hắn nhanh chân tiến lên đem bé gái từ nhỏ trên sườn núi ôm xuống, trở lại trên đường. Một người đáng đáp thanh tú tiểu tử đã đem lão nhân phù lên.

Tang thi đã bò đến núi nhỏ trước, không thể chậm trễ nữa.

"Ta ôm đứa nhỏ, hai người các ngươi đỡ cù ông, nhanh một chút đi, tang thi tới."

Mấy người bước nhanh hướng về dưới sườn núi bước đi.

Đường nhỏ xuyên qua mấy khối đất hoang, nổi thẳng bãi sông, phía trước người chạy trốn tứ phía, có chạy đến trong hoang địa, dọc theo đường cái về phía sau chạy, có theo bãi sông trên dưới tán loạn.

"Tổng ca đi bên kia?"

Mấy người đi tới bãi sông, Viên học phong nhìn Tổng văn bát cổ hỏi.

"Các ngươi còn nguyện ý nghe ta?" Tổng văn bát cổ ngưng chú hấn.

"Đương nhiên nghe xong, ta biết ngươi là cái có chủ ý người. Đừng nghe đám kia tên không có lương tâm oán giận, là các nàng tự nguyện theo ngươi trở về thành, hơn nữa dọc theo đường đi làm quyết định đã trải qua bọn họ đồng ý."

"Đúng đấy, Tổng ca, là những người kia quả nghĩa, gặp phải nguy hiểm chỉ có thể oán giận người khác, cũng không phải ngươi sai."

"Ta lão già sống một đám lớn năm tích, người tốt người xấu vẫn là có thể phân rõ. Ngươi cứu ta cùng Lam Lam mệnh, ta dập đầu cho ngươi."

Một con hoa râm tóc rối bời, mặt mũi già nua, lồm khồm thân thể, nhưng một mặt cảm kích cụ ông nói liền muốn hướng về trên đất quý.

"Cái kia tại sao có thể."

Tổng Thi Văn vội vàng đem hấn ngăn cản, ra hiệu Viên Học Phong cùng Dương Xuyên đem đại gia đồ lấy.

"Đi thôi, hướng lên trên đi khắp."

Nhìn cụ ông cùng bé gái, Tổng Thi Văn nhú chặt lông mày rớt cục lông ra, nắm thật chặt trong lòng bé gái lớn tiếng nói.

Tại nạn lúc bộc phát, Tổng Thi Văn là quân nhân xuất thân, tâm lý tố chất vững vàng, hấn trước hết trấn định lại, tích cực đem mọi người tụ tập cùng một chỗ, tổ chức chúng người tiến hành chống đối.

Sau đó Tổng ca phải về trong thành, đi về nhà nhìn, phần lớn người cũng theo hấn muốn đồng thời trở về thành, bọn họ còn ôm vạn nhất ý nghĩ, trong thành có đội cứu viện.

Nhưng mà dọc theo đường đi tình hình để bọn họ dần dần tuyệt vọng, một đường đều là tang thi, trên đường cái đâu đâu cũng có chạy nạn xe cộ. Ngày hôm qua khi sau xe đội ngũ một đường bộ hành, có một đoạn đường lại bị ngày hôm trước nước mưa xông vỡ.

Đi vòng nửa ngày sơn đạo mới đi vòng qua, tìm cái địa phương nghỉ ngơi một đêm, mắt thấy đi về thành thị cây cầu đang ở trước mắt, lại bị tang thi lấp đầy không qua được.

Hơn nữa phía sau, lại sẽ đối mặt cái gì? Là vô tận tang thi, vẫn là cái kia có thể tồn tại nhân viên cứu viện? Mọi người vào đúng lúc này nổi lên phản kỳ, có muốn đi trở về, có muốn vào thành đi.

Tang thi giúp các nàng kết thúc tranh luận, cho các nàng lựa chọn tốt nhất, không muốn chết liền ai trốn đường này đi thôi. . .

Phía sau thỉnh thoảng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, nghĩ đến là có người không thể chạy trốn tang thi độc thủ.

Bốn người thêm vào trong lòng ngực Tiểu Lam Lam, yên lặng theo bãi sông hướng lên trên đi khắp đi.

Cây cầu bên kia tụ tập quá nhiều tang thi, muốn thông qua nơi đó là không thể. "Muốn vượt hà tiến vào thành thị, chỉ có ba cây cầu có thể thông qua, bắc ngan cây cầu, vừa nẩy toà kia cầu cũ, hướng về thượng du đi có một hai tầng cương hình cầu. Mặt trên người đi đường, phía dưới là xe lửa nói. Chúng ta có thể từ nơi nào nghĩ biện pháp qua cầu."

Tổng Thi Văn đánh vỡ trăm mặc đem trong lòng dự định nói ra.

"Ta biết nơi đó, toà kia kiều là từ trên hà khu đi về thành bắc trạm xe lửa. Từ nơi này đến trên hà khu dân cư lại đi hơn một giờ, nơi đó chủ yếu là bộ đường sắt môn người ở nơi đâu, còn có mấy gian cao ô nhiễm nhà xưởng."

Thanh tú thanh niên Dương Xuyên nói tiếp.

"Ngươi rõ ràng đối diện địa hình?"

"Dọc theo thượng tầng qua sông, là cái tam chỗ rẽ. Đi phía trái là kiến hưng đường, trực đi có thể đi về trung tâm thành phố, thế nhưng phụ cận có cái tạp hóa bán sỉ thị trường, người rất nhiều, hướng về hữu đường liền hơn nhiều, liền thông thật nhiều điều đường phố."

"Dọc theo hạ tầng theo đường sắt đi, trực tiếp đi về trạm xe lửa, trên đường đều là rất yên lặng địa phương, ta trước đây ở nơi đó thuê quá nhà, vì lẽ đó vẫn tính rõ ràng."

"Tốt lắm, chúng ta liền nghĩ biện pháp từ hạ tầng đường sắt quá khứ, theo đường sắt tìm cái lâm thời trụ sở, sau đó ở làm cái khác dự định."

Sau một giờ

Mấy người ăn một chút đồ ăn nghỉ ngơi xong, xuyên qua bên bờ đê, hướng về đường cái xuất phát.

Trên đường cái rất không đăng, đi rồi một đoạn, xuyên qua một cái đường hầm, bên trái xuất hiện một cái đường sắt.

Phòng chừng là sợ có người đi ngang qua đường sắt, đường sắt cùng đường cái trong lúc đó lòi lói sắt.

"Chúng ta trực tiếp dọc theo đường sắt đi thôi, có này đạo lưới sắt liền không cần đi sợ bên ngoài tang thi."

Viên Học Phong đột nhiên đề ý nói.

"Ý đồ này không sai."

Lợi dụng trong tay công cụ, mất công sức đem một đoạn lưới sắt phá hỏng, mấy người chui vào, dọc theo đường sắt đi về phía trước.

Không thể không nói ý đồ này rất tốt, trên đường cái lè loi tán tán tang thi, phát hiện bọn họ nhưng trùng không tiến vào, chỉ có thể cách lười sắt lại nạo lại hổng.

Tiểu Lam lam trên mặt bản thi, bị tang thi tiếng hô dọa quá chặt chẽ trốn ở Tổng Thi Văn trong lòng ngực.

Mấy người gấp thoáng qua dọc theo đường sắt tiến lên, tang thi cũng đi theo phía sau cái mông. May là chính là mỗi cách một đoạn đường, đường cái sẽ cùng đường sắt tách ra, tang thi trước hết cùng ném mục tiêu. Không phải vậy tang thi quá nhiều, cũng sẽ đem thanh sắt hàng rào san bằng.

Tổng Thi Văn ôm đứa nhỏ, Viên Học Phong cùng Dương Xuyên thay phiên đỡ cù ông, sau một quãng thời gian, đều có chút thở hồng hộc, mấy người tìm cái vị trí nghỉ ngơi.

"Thực sự là liên lụy các người. Nếu không là còn có Tiểu Lam ở, ta đã sớm muốn chết." Cù ông dùng tay khô héo bôi lau một cái khóe mắt nước nỡ nói.

Cù ông con trai con dâu, ở trong thành phòng cho thuê làm công.

Bình thường đem cháu gái giao cho lão hai cái mang, tình cờ tiếp đi trong thành ở mấy ngày. Hiện tại lão thái bà mất, con trai con dâu bỏ mình không biết, muốn không phải vì Tiểu Lam lam, hẳn một đám lớn năm tích, đã sớm tự mình kết thúc.

"Chu thúc, nhanh đừng như thế nghĩ đến, vì Tiểu Lam lam người có thể nhất định phải hảo hảo sống tiếp. Tiểu Lam lam mới như thế một chút lớn, nàng nhưng là người như thế một người thân."

Tổng Thi Văn khuyên lơn.

"Lam Lam ngoan, gia gia không khóc."

Lam Lam đứng trước mặt gia gia, ôm cánh tay của hấn nãi tiếng nói.

"Gia gia không khóc, gia gia dẫn người đi tìm ba ba mẹ mẹ."

Gầy gò bàn tay lớn xoa Lam Lam đỉnh đầu, nhẹ nhàng ma sa.

"Đi thôi, ở quá hai cái giao lộ, liền đến đầu cầu."

Ba cái đại nam nhân đồ mắt lên mang tới ông cháu hai tiếp tục lên đường.

"Không được, bên này tang thi quá hơn nhiều, không qua được."

Dương Xuyên nhìn ở kiểu đạo phụ cận du đảng mấy chục con tang thi nói rằng.

"Chúng ta lùi tới cái trước giao lộ, xuyên qua nhà lầu, trực tiếp dọc theo bờ sông đường nhỏ quá khứ."

"Được."

"Được."

Một loạt bài chỉnh tề nhà lầu, một cái đường phố rộng rãi, vài con tang thi lẳng lặng đứng ở đằng xa, mấy người đi tới cái cuối cùng lối ra : mở miệng.

Mấy người cầm khẩu, miêu eo, nhanh chóng xuyên qua đường phố.

Nghiêng người xuyên qua một cái kẽ hở, dẫn đầu Dương Xuyên làm cái cầm khẩu động tác.

"Phía trước có hai con tang thi cùng nhau, làm sao bây giờ?"

Tổng Thi Văn không chút do dự vung tay lên, làm cái thiết động tác.

Hai con tang thi ở hơn mười mét ở ngoài không hướng về đi tới đi lui, ba người rút ra từng người vũ khí, nhanh chóng xông lên trên.

Này cùng nhau đi tới, mọi người giết không ít tang thi, tích lũy không ít kinh nghiệm, Tổng Thi Văn một người đối phó một con, dương, Viên hai người đồng thời đối phó một con.

Giết chết tang thi sau, dọc theo đường nhỏ về phía trước, đi thẳng ra mặt.

Miêu eo, lợi dụng bồn hoa đem tang thi tầm mắt ngăn trở, dọc theo bồn hoa biên giới, nhảy đến kiêu dưới dê trên.

Dê cách kiêu dê cao bằng một người.

Tổng Thi Văn trước tiên bò lên, lại đem Chu đại gia cùng Tiểu Lam lam nhận đi tới.

Mọi người dọc theo đường sắt vẫn tiến lên, tới chớp nhất đến núi vây quanh đường cái phía dưới, vòng qua đống củi trắng, tìm tới mấy hộ vị trí vô cùng tốt nhà cửa.

Thanh lý đi trong phòng tang thi, chọn một gian tạm để ở.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Sơ Văn Tu Luyện

Mấy ngày sau đó, Đường Nguyên ban ngày mang theo tiểu đội đi ra ngoài săn giết tang thi, buổi tối chế tác vũ khí trang bị.

Liên tiếp chiến đấu để đội viên cá nhân sức chiến đấu không phải tốc tăng lên, đặc biệt là tài bắn cung tăng lên nhanh nhất.

Hai ngày này săn giết lông xanh, chiếm được sức mạnh kết tinh ngoại trừ để các đội viên một người hấp thu một viên, tăng lên thực lực của các nàng ở ngoài, thêm ra đến toàn bộ đội thành điểm.

Mấy ngày đến phối hợp hành động, để Đường Nguyên sâu sắc cảm nhận được đoàn đội sức mạnh mạnh mẽ, này vẫn là đội hữu thực lực quá thấp tình huống, nếu như đội hữu càng mạnh mẽ hơn đây? Chỉ tiếc việc này không vội vàng được, hấp thu một viên cấp thấp tinh thể sau thân thể sẽ xuất hiện thời hạn năm ngày mất gánh nặng trạng thái (tinh thể càng cao cấp hơn thời gian càng dài). Muốn lần thứ hai hấp thu năng lượng kết tinh nhất định phải muốn năm ngày sau đó.

Hỏi dò một hồi Phi Phi, có biện pháp gì có thể tăng lên đội viên thực lực, mới biết hấp thu kết tinh chỉ là phụ trợ, để các đội viên tu luyện mới là đường ngay.

Tu luyện chính là hấp thu tự do ở trong không gian năng lượng để bản thân sử dụng, không chỉ có thể tăng lên thân thể cường độ, còn có thể sử dụng năng lượng công kích. Trước đây thể giới năng lượng mỏng manh, nồng độ không đủ không cách nào bị người hấp thu, tai nạn đến sau không gian trùng điệp, có thể lượng biến đến trở nên nồng nặc, mọi người có thể hơn nữa hấp thu lợi dụng.

Đường Nguyên xưng loại này năng lượng vì là giới lực, ý vì là sung khắp thể giới lực lượng.

Đương nhiên cũng không phải mỗi người đều có thể tu luyện, tu luyện cũng phải giảng thiên phú. Hơn nữa giới lực đối với người bình thường cũng mới có lợi, tháng ngày lâu, thân thể cũng sẽ trở nên càng thêm khỏe mạnh, không dễ dàng sinh bệnh.

Rõ ràng tăng cao thực lực phương pháp, nhưng không có tương ứng công pháp có thể học tập. Tìm Phi Phi hỏi, vẫn cứ nói là hồi đoái không gian đẳng cấp không đủ, không cách nào hồi đoái.

Đường Nguyên triệt để không nói gì, này phá hệ thống thật dẫn vật người, cũng không có nói rõ thẳng cấp yêu cầu cụ thể. Bất đắc dĩ, hấn dự định chính mình thử nghiệm tìm tòi tu luyện.

Trước đây xem qua vô số tiểu thuyết, chơi đùa thật nhiều game, đối với tu luyện cái này từ đơn vẫn là có hiểu biết. Chỉ là đối với cái gì kinh mạch nha huyết vị loại hình tới nói, hấn là hoàn toàn không hiểu.

Hấn mỗi ngày chỉ là thử nghiệm đả tọa, không ngừng vận hành trong đầu lực lượng tinh thần, không ngừng đi cảm thụ ngoại giới năng lượng.

Đáng tiếc, sự thực chứng minh hấn cũng không phải trong truyền thuyết thiên tài tuyệt thế, cũng không có tình ngộ ra giới tu luyện lực biện pháp. Nhưng cũng không phải nói hoàn toàn không có thu hoạch, hấn phát hiện trải qua loại này mình tương tự tu luyện, lực lượng tinh thần của hấn lại đang chậm chậm tăng trưởng, tuy rằng hơn mười ngày mới tăng ba, bốn điểm : bốn giờ, cũng tuyệt đối được cho là niềm vui bất ngờ.

Lực lượng tinh thần tăng cao nhưng là có rất nhiều tác dụng, bất kể là ở chế tạo, vẫn là chiến đấu phương diện đều có trợ giúp rất lớn.

... ..

Đình thủy sau ngày thứ tư

Đường Nguyên chờ người mục tiêu của hôm nay là tiếp tục dọc theo bờ sông hướng tây thanh lý, chủ yếu có hai cái mục tiêu, thị đồng phục an ninh vụ công ty cùng xí nghiệp cục.

Mục tiêu chủ yếu nhất, vẫn là công ty bảo an, bởi vì bên trong rất khả năng có súng chỉ đạn được tồn tại.

Một nhóm năm người phân tóa hai xe, đi được Thanh Giang khẩu, liền xuống xe bộ hành, ở trong thành động cơ tiếng nổ vang rền nhưng là sẽ dẫn quái.

"Đội trưởng, chúng ta lúc nào thanh lý bên kia?"

Dư Mẫn giờ tay chỉ tay cầu đá đối diện.

"Đội thêm hai ngày đi." Suy nghĩ một chút, rồi nói tiếp: "Chúng ta trước tiên thanh lý đến gas công ty, lại quay đầu lại thanh lý bên này."

"Các người nói tại sao mấy ngày nay liền một người may mắn còn sống sót đều không có đụng tới."

Triệu Hưng Vinh ôm cung nỏ hết nhìn đồng tới nhìn tây nói.

"Làm sao? Người nghĩ đến vừa ra anh hùng cứu mỹ nhân? Lấy thân báo đáp tiết mục."

Vương Phong trên ghẹo nói, có thể thấy hắn đã từ đánh mất người thân to lớn đã kích bên trong giải thoát đi ra, hai ngày nay tâm tình tốt hơn rất nhiều, tình cờ cũng sẽ theo người nói chuyện đùa.

"Khà khà! Ta chỉ là muốn là nhân loại tương lai tận một phần Tiểu Tiểu lực."

"Dừng, giả vờ chính đáng." Dư Mẫn xem thường đã kích nói.

"Có lý tưởng là chuyện tốt." Đường Nguyên cũng rung đùi đắc ý chen vào một câu.

"Một đám lưu manh." Lần này là trực tiếp đưa một cái liếc mắt.

Đọc theo đường đi cười cười nói nói rất nhanh sẽ đến địa đầu, ngày hôm qua thanh lý địa phương lại xuất hiện chút ít tang thi.

Mọi người lập tức trở nên nghiêm túc, Dư Mẫn cùng Lưu phú đi bên trái, Đường Nguyên ở chính giữa, bên phải là Vương Phong cùng Triệu Hưng Vinh.

Lấy hiện tại mọi người tài bắn cung, ở ba mươi mét bên trong, bắn trúng tang thi đầu cơ bản không thành vấn đề.

Ở Đường Nguyên lực lượng tinh thần khóa chặt dưới, thêm vào vũ khí tinh thông skill hỗ trợ, để hắn độ chuẩn xác so với Dư Mẫn cao hơn nữa. Nếu đề cho mọi người biết hắn mới chơi mấy ngày cung nỏ, tuyệt đối sẽ bị mắng thành đại biến thái.

Nhanh chóng thanh lý tang thi, mọi người một đường nhanh chóng đẩy mạnh, rất nhanh đi tới công ty bảo an nhà lớn.

Sáu tầng cao nhà lớn ngay ngắn chỉnh tề, dưới lầu bên trái dừng một lưu các thức xe cộ, thương vụ xe, bảo mã(BMW).

Trong đó một chiếc vẻ ngoài cao quý thô bạo xe để Đường Nguyên ánh mắt sáng lên: "Đó là Land Rover?"

"Đúng, Land Rover LS Chỉ Tôn bản, ở chúng ta cái này địa phương nhỏ nhưng là rất hiếm thấy."

Lưu phú vừa nhắc tới xe đến hứng thú phần.

"Quay lại nhìn một chút có thể hay không lái trở về."

"Thật nhếch." Lưu phú lặng lẽ cười gật đầu.

Vẫn như cũ là từ bên trái, phân ba đường tiến công.

Đường Nguyên cầm ngang cung nỏ, chậm rãi tiến lên.

Không ít tang thi chen lẫn ở xe cộ bên trong không ngừng mà đánh quỵ, cung tên vô thanh vô tức đến cũng đâm thủng chúng nó xương sọ.

Đồng loại chết để chúng nó cảm thấy nghi hoặc, cũng vèn vèn là nghi hoặc mà thôi, bởi vì dưới một cái đầu lâu vỡ vụn chính là bọn họ.

"Xuyt!"

Đi ở phía trước Đường Nguyên làm cái cầm khẩu động tác, lại duỗi ra hai cái ngón tay khoa tay một hồi.

Dựa theo ước định đây chính là phát hiện cấp hai tang thi lông xanh, để mọi người chú ý.

Mọi người rón rén đuổi tới Đường Nguyên, phát hiện ở lầu phía bên phải hơn hai mươi mét cảnh vệ đình bên cạnh, một con lông xanh chính đứng ở nơi đó.

Đường Nguyên cùng Dư Mẫn nửa ngồi nửa quỳ thân thể về phía trước di chuyển, cuối cùng hai mở, phân dựa lưng ở một chiếc xe đầu vĩ.

Hai người nhìn Vương Phong đứng mấp mé ở ngoài, dùng thủ thế đếm ngược.

"3, 2, 1."

"Đùng, ðùng" hai người ðồng thời ðứng dậy, xoay người, nhưng là Đường Nguyên cuối cùng kéo nỗ thương cò súng.

Chỉ thứ nhất cung tên bắn trúng lông xanh mặt trái, mũi tên thứ hai trực tiếp xuyên thủng mi tâm của nó.

"Không sai, có tiến bộ." Đường Nguyên cười khoa nói.

"Trang ðiểm, xú biến thái."

Nghe ðược Đường Nguyên khích lệ, Dư Mẫn có chút nghiêng rằng, nhưng là lần trước cùng hãn phối hợp giết lông xanh, lại ðến rồi cái tam không ðính, nhưng làm luôn luôn hiểu thắng năng khí hồng rồi.

Trở lại mạnh mẽ luyện tập lại xoay người xạ kích, nhưng vẫn cứ không sánh bằng hãn.

Đùng nỗ chính là ðiểm này ðược, dù cho là một người bình thường, chỉ cần tài bắn cung thật liền có thể giết chết lông xanh.

Đương nhiên tiền ðề là không thể ðể cho lông xanh nhận ra ðược, một khi nó có cảnh giác, sẽ bảo vệ ðầu của chính mình, một người ðối phó lên sẽ rất khó khăn. Vì lẽ ðó biện pháp tốt nhất chính là hai cái tài bắn cung tốt người phối hợp, như vậy dù cho mũi tên thứ nhất giết không ðược nó, cũng sẽ chết ở mũi tên thứ hai dưới.

Đẩy ra cửa kính, mọi người hướng về ði vào phòng khách.

Đường Nguyên phát hiện, lông xanh cũng có sự khác biệt tính cách, có sẽ quyền ðịa bàn không cho tang thi tới gần, có nhưng chuyên môn hướng về trong bày tang thi xuyên.

Lúc này có hai mươi, ba mươi con tang thi cùng hai con lông xanh thủ ở trong ðại sảnh, Đường Nguyên chờ người vừa tiến vào phòng khách, liền bị chúng nó phát hiện.

Lập tức gầm rú vọt tới, mọi người lâm nguy không loạn, tất cả mọi người nhắm vào phía trước nhất cái kia một con lông xanh.

"Xèo" vài con cung tên một chuỗi dài bắn ra.

Đang ðối mặt diện tình huống, Dư Mẫn ðộ chuẩn xác thực rất cao, cung tên thẳng tắp xen vào lông xanh viền mắt, cung nỗ thể ðại uy lực thêm vào lại là khoảng cách gần xạ kích, cung tên cắm thẳng gần lông ðuôi.

Đường Nguyên cung tên là cái cuối cùng bắn ra, hãn nhìn thấy Dư Mẫn chiến công, trực tiếp ðem mục tiêu ðịnh ở con thứ hai lông xanh trên người.

Cung tên thẳng vào lông xanh mi tâm, Đường Nguyên nhưng hơi ngẩn ngơ, bởi vì hãn thẳng cấp.

"Keng! Thu ðược EXP 200 ðiểm. Thu ðược cấp thấp sức mạnh kết tinh một viên. Hàm răng hai viên."

"Keng! EXP ðã ðầy, Túc Chủ thăng cấp. Trước mặt ðẳng cấp 6 cấp."

Cảm giác quen thuộc lần thứ hai bay lên, cấp năm sau khi lại tăng cấp, trừ lực lượng tinh thần chỉ thêm một ðiểm ở ngoài, cái khác hết thảy thuộc tính ðiểm ðều tăng cường ba ðiểm. Đường Nguyên rõ ràng cảm giác ðược chính mình trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Trong tay Mặc Lân xuất hiện, thủ ðoạn khẽ run lên, như là cái gì ðều không có phát sinh, Mặc Lân nhưng là ðã cắt đứt một con tang thi phần gáy.

Lông xanh chết rồi, ðón lấy chính là vật lộn, kỳ thực cũng không tính ðược vật lộn, mà là Đường Nguyên bọn họ một phương diện tàn sát.

Triệu Hưng Vinh ði ðào con kia lông xanh ðầu, tìm tới một viên cấp thấp sức mạnh kết tinh, gọi thẳng vận khí không tệ.

Đường Nguyên cùng Dư Mẫn ði tới trước sân khấu nơi, kiểm tra một hồi rải rác ở trên quầy bar công ty giới thiệu tóm tắt.

Công ty bảo an hành chính nhân viên gần 60 người, an người bảo lãnh viên gần hơn hai trăm người.

"Tổng cộng coi như 300 người, ði làm toán trăm phần chỉ 30, nghỉ ngơi mất tích, bị chúng ta tiêu diệt toán 50 cái. Sáu tầng lầu, lại trừ lấy sáu, bình quân tính ðược mỗi một tầng khoảng chừng có sắp tới 30 con tang thi."

Gật gù, bắt chuyện mọi người ở nơi thang lầu bảng hướng dẫn trên, nhìn xuống tầng trệt bố cục.

"Hai, ba tầng là viên công chỗ làm việc, bốn, năm tầng là an người bảo lãnh viên huấn luyện ðịa phương, súng ống ðạn ðược rất khả năng là ở chỗ ðó, sáu tầng là cao quản chỗ làm việc. Trọng ðiểm ðặt ở bốn, năm tầng. Mọi người từng người cẩn thận."

Dọc theo trên thang lầu hành, như Dư Mẫn dự liệu, hai, lầu ba tang thi cũng không nhiều, hơn nữa lông xanh cũng là một tầng liền như vậy một hai con, toàn bộ quá trình một chút độ khó cũng không có.

Tầng thứ ba chia làm mấy cái phòng huấn luyện, sức mạnh, tốc độ, tốc độ phản ứng chờ huấn luyện thân thể thất.

Mỗi cái trong phòng đều có như vậy vài con tang thi, nhưng một con lông xanh cũng không, so với trước hai tầng còn thiếu.

Tầng thứ tư lối vào quai có "Người không phận sự miễn tiến vào" nhãn hiệu, trên đất đầu đầu cũng có tàn chi vết máu, còn có tang thi thi thể, xem người tới nơi này chống lại quá tang thi, chính là không biết kết quả thể nào rồi.

Thuận lợi tiêu diệt vây ở phòng huấn luyện tang thi, rốt cục có thu hoạch.

Một tiểu nhà kho, nhân viên quản lý hẳn là bị tang thi cắn bị thương sau, trốn vào bên trong đem mình quan lên, cuối cùng đã biến thành tang thi.

Dư Mẫn giới thiệu, nơi này chủ yếu là 7. 62 millimet súng lục, 54, 64, 77 thức súng lục, thậm chí còn có mấy chi súng tự động.

Ở Dư Mẫn dưới sự giúp đỡ, mỗi người lựa chọn hai thanh, chứa đầy đạn dược thả ở trên người.

Còn lại toàn bộ bị Đường Nguyên cất đi, mọi người đối với hẳn tầng tầng lớp lớp thần kỳ thủ đoạn đã mất cảm giác.

Sau đó lầu sáu, Đường Nguyên đem trong lối đi tang thi tiêu diệt sau, liền lần lượt từng cái phòng lục soát lên.

Mục tiêu của hẳn là kết sắt, tiền, Đường Nguyên cũng không nên, hẳn muốn hoàng kim.

Ở tận cùng bên trong một gian phòng, hẳn rốt cuộc tìm được mục tiêu, mấy hàng đứng thẳng thức quỹ bảo hiểm lẳng lẳng đứng ở nhà trung gian.

Lấy ra một cái dài nửa thước mỏng manh màu vàng chủy thủ, cây chủy thủ này là ngày hôm qua tiêu tốn toàn bộ điểm mới đổi được một khối nhỏ cao cấp thiên thạch, tiêu tốn một buổi tối thời gian chế tạo thành, chân chính chém sắt như chém bùn Thần Binh.

Chủy thủ quay về quỹ bảo hiểm đóng cửa nơi một đâm, chủy thủ như cắt đậu hủ tự gốc rễ tận không.

Một cái kéo dài quỹ môn, một đồng vàng bạc đồ vật xuất hiện ở trước mắt.

"Keng! Phát hiện hoàng kim. Phát hiện có thể tồn trữ năng lượng nguyên, có hay không thu lấy."

"Phi Phi, cái gì là có thể tồn trữ năng lượng nguyên?"

Nghe xong gợi ý của hệ thống, trong lòng nghi hoặc Đường Nguyên lập tức hỏi Phi Phi.

"Đại nhân, ngươi vận may quá tốt rồi. Đây chính là thứ tốt, ta trước tiên giúp ngươi thu, sau đó có thể dùng đến rèn luyện trang bị."

Phi Phi nói xong đuổi ra tiểu vùng tay lên, trong rương hoàng kim, bảo thạch, Ngọc Thạch liền mất tung ảnh.

Đối với rèn luyện trang bị chơi đùa game có thể không xa lạ gì, tuyệt đối là tăng lên trang bị uy lực mạnh mẽ công năng.

Nhanh chóng đem mỗi cái bảo hiểm quỹ đều cướp đoạt một lần, mới cùng Dư Mẫn các nàng hội họp.

Súng, bảo thạch, hoàng kim, tuyệt đối được mùa lớn, tâm tình mọi người tốt đẹp, quyết định đi về trước ăn một chút gì, lại đi mục tiêu kế tiếp.

Lúc trở về Đường Nguyên tương môn ở ngoài chiếc kia Land Rover mở trên, hẳn rất yêu thích Land Rover thận trọng báu vật, cảm thấy so với những kia đỉnh cấp xe thể thao còn muốn có khí thế...

Thành nam thị thương mại thành gia chúc lâu

"Tổng ca, vậy thì là nhà ngươi?"

Viên Học Phong thấp giọng hỏi dò bò tới góc tường Tống Thi Văn.

"Đứng nha, ngay ở 1 đồng, số 403." Tống Thi Văn ánh mắt phức tạp nhìn chăm chăm gần đầy tang thi tiểu khu.

"Chúng ta làm sao đi vào? Nếu không ta đi dẫn ra chúng nó, ngươi cùng Dương Xuyên nhân cơ hội lưu đi vào."

"Không cần, như vậy quá nguy hiểm, phụ cận đều là tang thi, ngươi có thể hướng về chỗ nào chạy."

Hai ngày qua nghĩ tất cả biện pháp mới đi tới nơi này, lẽ nào thật sự muốn tay trắng trở về? Hẳn thật sự thật không cam lòng.

"Quên đi, chậm rãi lại nghĩ cách, chúng ta trước tiên đi học phong gia."

Cuối cùng hẳn vẫn là từ bỏ, hẳn xảy ra vấn đề rồi không có gì, nhưng không thể liên lụy Dương Xuyên bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Dị thú cản đường

Viên Học Phong còn muốn khuyên, Dương Xuyên nhưng một cái vỗ vào bả vai của hắn.

Viên Học Phong sững sờ, nghi hoặc nhìn về phía hắn.

"Đi thôi."

Dương Xuyên chỉ là lắc đầu một cái nhẹ giọng nói rằng, sau đó đứng dậy theo phía trước diện Tổng Thi Văn. Hẳn so với ai khác đều lý giải Tổng Thi Văn cảm thụ, hẳn gia không ở vốn là, hẳn rất muốn trường hai cánh bay trở về nhìn trong nhà người thân, thế nhưng hẳn không làm được, một đường trải qua để hẳn biết rõ, một người là căn bản không về nhà được. . .

Hương trần đường cái sửa chữa rất nhiều năm rồi, mặt đường tùy ý có thể thấy được vết nứt, trên đường một tầng dày đặc bùn hôi, bình thường một có xe cộ trải qua, bụi bặm sẽ bay múa đầy trời.

Một chiếc phổ thông Passat ở trên đường chạy qua, mặt sau vung lên cao cao khói bụi.

Dương Đông một mặt chăm chú lái xe, bên cạnh ngồi Thi Hổ.

Thi Hổ từ nhỏ cha mẹ ly dị, không ai muốn hắn, đem hắn ném cho bà ngoại sau liền mặc kệ không nghe thấy, nhiều nhất ký điểm sinh hoạt phí cho hắn.

Gia đình bóng tối để hẳn tính cách rất là hướng nội, hai năm trước bà ngoại sau khi qua đời, hẳn thành chân chính người cô đơn. Đơn giản một người ở thành thị phòng cho thuê làm công, một ngày buổi tối gặp phải cướp đường, trong lúc nguy cấp bị đi ngang qua Dương Đông cứu, liền không có lại đi làm mà là theo Dương Đông hẳn.

Ba ngày trước, Dương Đông cùng Thi Hổ từ biệt Đường Nguyên sau, ở Thanh Giang khẩu tìm tới một chiếc xe, liền trực tiếp đi tới ở nông thôn.

Trước bán trình vẫn tương đối thuận lợi, ở quá tiểu dương quan sau, phiền phức đến rồi.

Hai chiếc xe hàng lớn đón đầu đụng vào nhau, đem đường cái phá hỏng, lấy hai người lực lý không thể mở ra con đường.

Bất đắc dĩ, chỉ có khí xe bộ hành.

Lái xe có thể thích hợp trên rải rác tang thi trực tiếp nghiền ép, bộ hành sau cũng chỉ có thể liều mạng, cũng còn tốt bất luận chém người vẫn là chém thi, hai người đều có khá là kinh nghiệm phong phú. Một đường cẩn thận từng li từng tí một rốt cục đến chỗ cần đến.

Ở nông thôn thôn xóm bình thường đều là dọc theo dòng sông phân tán.

Dương Đông chú gia ngay ở trong thôn tới gần bờ sông, cẩn thận né qua ở đầu thôn tụ chồng tang thi, hai người từ bờ sông vu hồi tiến vào trong thôn.

Dựa vào trí nhớ mơ hồ, tam quái ngũ nhiễu hai người rốt cuộc tìm được chú gia, nhưng mà sự thực lần thứ hai chứng minh hiện thực là rất tàn khốc.

Dương chú một nhà không ai có thể may mắn thoát khỏi, tất cả đều đã biến thành tang thi, liền ở trong sân du dương.

Dương Đông tâm tình khuấy động, không cẩn thận đã kinh động tang thi, tang thi lập tức đuổi lại đây.

Hai người dọc theo lai lịch chạy trốn, nhưng chẳng biết lúc nào bị tang thi ngăn chặn đường lui.

Hai người bị ép vào một con đường chết, đang định toàn lực một kích thi, trên đầu nhưng buông xuống một sợi dây thừng, trên lầu có người trợ giúp bọn họ.

Lại còn có người may mắn còn sống sót, hai người có chút bất ngờ, nhưng càng nhiều nhưng là mừng rỡ.

Bị cứu tới sau mới phát hiện, Dương Đông trước đây đến chú gia cùng người gia chủ này người từng có mấy mặt chỉ duyên.

May là là ở nông gia, bình thường cũng có thể làm đến tự cấp tự túc, không đến nỗi đói bụng. Đối phương từ khi tai nạn bạo phát sau liền bị vây ở trong phòng, đối với tin tức của ngoại giới không biết gì cả, bọn họ bức thiết muốn biết hiện tại bên ngoài tình huống.

Đầu tiên là nói cảm ơn, Dương Đông mới giải thích đương thời ngoại giới tình huống.

Lấy sức mạnh của bọn họ căn bản không có cách nào thanh lý trong thôn tang thi, trong phòng vật tư cũng không thể no đến mức quá lâu.

Ngay sau đó đối phương quyết định chủ ý theo Dương Đông đi trong thành.

Nghỉ ngơi một buổi tối, sáng sớm ngày thứ hai mọi người theo nhà lầu phía sau trượt xuống lầu, vòng qua chuồng gà lùi vào bãi sông, chèo qua sông nhỏ, mọi người bắt đầu chạy đi.

Đến đặt xe cộ địa phương đã tiếp cận buổi trưa, lưng tung ăn chút mang ra đến lương khô, mọi người lúc này mới khởi hành chạy tới thành thị. . .

"Dương ca, người nói chúng ta trở lại có muốn hay không kiến nghị Đường Nguyên, để mọi người chuyển tới nông thôn đến. Nơi này tang thi quá thiếu, lấy Đường Nguyên năng lực rất dễ dàng liền có thể dọn dẹp ra đến một mảnh chỗ an toàn. Hơn nữa nông gia bình thường đều có lưu lương, cũng không lo ăn uống."

Buồn bực ngán ngẩm nhìn ngoài cửa sổ, nhìn một trùng trùng rải rác ở công hai bên đường phòng xá biến mất ở trước mắt, Thi Hổ đột nhiên đánh vỡ trầm mặc.

"Đem chúng ta nhìn thấy như sự nói cho hắn là được, còn cái khác Đường Nguyên tự sẽ suy xét. Hắn là cái người có năng lực, có thể ở trong thành đứng vững gót chân, có thể không đơn giản như vậy."

Dương Đông thân nhiên nói.

"Hiện tại thật là nói không chừng nơi nào tốt." Dương quý bình nói tiếp: "Trước đây đi, người thành phố ước ao nông thôn không khí được, ăn chính mình loại lương thực, rau dưa, an toàn yên tâm, sinh hoạt cũng nhàn nhã. Hiện tại tai nạn đến rồi, nông thôn tang thi ít, thể nhưng gia súc nhiều, có tốt hơn một chút trở nên lớn vô cùng, rất đáng sợ."

"Đúng nha không riêng là tang thi còn có gia súc, liền nói trong thôn đi. Lão Viên gia có con đại hoàng ngư, bình thường xuyên ở bãi sông trên cỏ, ngày đó ta ở trên lầu nhìn thấy, nó lại trở nên cùng xe vận tải lớn bằng. Còn có điều không biết chỗ nào đến đại miếu, dài đến cùng con cộp tự, thường thường trào tang thi ăn."

Dương quý bình lão bà là Tiểu Hồng, một mặt khiếp đảm giảng giải nàng nghe thấy.

Dương Đông cùng Thi Hổ trong mắt hơi có chút khiếp sợ, có chút rõ ràng Dư Mẫn chờ người tại sao không muốn đến ở nông thôn. Biến dị thú so với tang thi càng đáng sợ, khó đối phó hơn.

"Ồ, đám kia đồ vật là lợn rừng?" Đột nhiên Thi Hổ nhìn chằm chằm đối phương, hắn phát hiện cái gì.

Theo bản năng chậm lại tốc độ xe, Dương Đông theo Thi Hổ chỉ vào phương hướng nhìn lại.

Đoạn này đường bị giáp ở trong núi, hai bên là chót vót núi rừng. Lúc này đang có một đám như trư động vật phân tán ở hai bên sườn núi, mặt đường trên cũng không có thiếu.

Đầu chó trư thân, ngắn nhỏ tứ chi nhưng đặc biệt linh hoạt, trên mặt đất cùng sườn núi tới lui tự nhiên, một chút cũng không ngốc.

"Ta lớn như vậy, còn chưa từng thấy vật này, biến dị sản phẩm mới loại?" Dương quý bình ngạc nhiên nói.

"Lái xe xông tới?" La Tiểu Hồng ôm ôm trong lòng ngực ngủ đứ đứ, đề nghị.

"Không được, trên đường che kín hòn đá, phải đi thanh lý đi."

Trên đường che kín to nhỏ không đều tảng đá, hai bên cũng không có thiếu thổ tra, nghĩ đến là từ hai bên trên sườn núi lăn xuống dưới đến.

Đem xe đứng ở bên trong chéch, mọi người xuống xe đối với này nhưng không có biện pháp gì. Có những này dã thú ở, các nàng có thể nhất gan đi chuyển tảng đá.

"Có thể hay không lui về đi vòng đi?" Thi Hổ hỏi.

"Này sơn là liền thành một vùng, trừ phi người muốn xuyên cánh rừng, hơn nữa người nhất định phải biết sơn đạo, không biết ở trong núi lạc đường rất nguy hiểm."

"Chúng ta trước tiên chờ xem. Những thứ đồ này là quần cư, chung quy phải về oa."

Dương Đông trong lòng rõ ràng, đừng xem lái xe chỉ cần hơn một giờ liền có thể đến trong thành, đi sơn đạo ít nhất phải hai ngày, bảo đảm không cho phép trong ngọn núi còn có biến dị thú tồn, cái kia hoàn toàn là đang tìm cái chết.

Chờ chờ đều là gian nan nhất, rốt cục nhật đã lặn về tây thì đám kia chó lợn không giống đồ vật bò lên trên phía bên phải sườn núi biến mất không còn tăm hơi.

Mấy người hợp lực đem mặt đường thanh lý lại, nhanh nhanh rời đi nơi này.

Đều nói người xui xẻo rồi uống nước lạnh đều nhét kẻ rãng, đúng như dự đoán.

Passat lần thứ hai ngừng lại, lúc này trời đã tối trầm, đèn xe đảo qua trên đường một đồng núi đá bùn đất.

"Ngày hôm qua chúng ta quá tới vẫn là khỏe mạnh, lại không trời mưa, rất môi, làm sao liền sụp." Thì Hổ người đảng hoàng này cũng không nhận được bạo thô khẩu.

"Chúng ta khí xe, đi tới đi. Từ nơi này bước đi cũng là một canh giờ liền có thể đến trong thành." Dương quý bình nói rằng.

"Không được, đi đường đêm quá nguy hiểm, càng tới gần thành thị tang thi số lượng càng nhiều, cảnh tối lửa tắt đèn vạn nhất gặp gỡ tang thi làm sao bây giờ."

Dương Đông phủ quyết, nói tiếp: "Phòng chừng đây là cái gì biến dị thú làm ra đến, chúng ta ở trong xe chấp nhận một buổi tối, ngày mai trời vừa sáng liền xuất phát."

Mọi người cũng không có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể như vậy. Xuống xe hoạt động hạ thân tử, lại ủy lạo một chút ngủ tạng miếu, lần thứ hai trở lại trên xe, như thế ngủ sớm giấc là ngủ không được, chỉ có thể nói chuyện không đầu mò mẫm trứng.

May là hiện tại là mùa hè, buổi tối cũng không lạnh, chậm rãi ngao đến nửa đêm mới từng người ngủ.

"Àm, âm "

Trong mơ mơ màng màng, Thì Hổ cảm giác được dị dạng, "Àm" lại là một tiếng, Thì Hổ trong nháy mắt thức tỉnh.

"Tỉnh lại đi, nhanh, tỉnh lại đi." Thì Hổ quay về mọi người chính là một trận đầy điều.

"Trời đã sáng?" "Ừ" "Ồ" mọi người lần lượt tỉnh lại, còn có chút mơ hồ.

"Xuyt, nhỏ giọng một chút, các người nghe, thật giống có món đồ gì lại đây."

Mọi người nhất thời đứng lên tiếng, nghiêng tai lắng nghe lên.

"Àm âm." Quả nhiên một trận nặng nề thùng thùng thanh từ mới truyền đến.

"Là đại hoàng ngư." La Tiểu Hồng nằm nhoài sau song, kinh thanh kêu lên.

Một con lâu cao đại hoàng ngư, hai cái to bằng cái thớt đại sừng cong, bốn cái Trụ Tử thô chân chạy trốn chấn động đến mức mặt đất một trận run rẩy.

Nó chính đang truy đuổi một con dã thú, mọi người phát hiện cái kia con dã thú, xe đẩy to nhỏ, lại là ngày hôm qua nhìn thấy loại kia chặn đường dị thú phóng to bản. Chỉ có điều ngày hôm qua nhìn thấy tất cả đều là màu nâu, trước mắt con này là màu vàng da lông.

Hai người tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt liền đến phụ cận, mọi người kinh hồn bạt vía phục ở trong xe một cử động cũng không dám.

"Àm, âm" mọi người cảm thấy xe đẩy bị chấn động đến mức cách mặt đất.

Hai người không để ý đến ven đường ô tô, trực tiếp chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Đồng Bạn Bị Tóm

Mãi đến tận tham âm đi xa, dần không nghe thấy được, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

"Đi." Dương Đông bắt chuyện mọi người.

"Tên kia sẽ không quay đầu lại đi."

Thì Hổ trong lòng phát sợ, đại hoàng ngư thân thể quá có lực áp bách, vừa nảy từ bên người sượt qua người, để hắn có loại nhanh cảm giác ghen thờ.

"Hắn là sẽ không, chúng ta đi nhanh một chút, ra khỏi núi đạo, nơi đó địa thế trống trải, đến thời điểm gặp lại nó, chúng ta tùy tiện tìm một chỗ trốn một chút là được."

Dương Đông giải thích.

La Tiểu Hồng vợ chồng thay phiên ôm hài tử, Thì Hổ giúp đỡ túi xách phực, vượt qua đường chướng, đi về phía trước.

Son sáng sớm mang theo từng tia từng tia cảm giác mát mẻ, mọi người rất nhanh đi tới sơn đạo lối ra.

"Xem, cái kia con dã thú bị đại hoàng ngư giết chết." Thì Hổ đột nhiên chỉ vào bên trái đằng trước.

Mọi người theo nhìn lại, quả nhiên, một đồng hồ hoàng giao nhau vật thể chồng ở nơi đó, Dương Đông tiến lên coi, dã thú thân thể như bị xe ép quá tự, một đoàn bùn nhão.

"Ồ, đó là cái gì?"

Mới vừa muốn rời đi Dương Đông, bị dã thú nứt mở đầu cốt nơi một viên hạt đào đại tinh thể hấp dẫn.

Đưa tay đem nhặt lên, phát hiện lại không có dính lên một tia huyết ô, xem ra phải là một vật hi hãn, hắn dự định mang tới.

Ra khỏi núi đạo, địa thế một hồi mở khoáng lên, phòng xá cũng bắt đầu tăng lên, trên đường xuất hiện lần nữa là loi tán tán tang thi.

Không có xe chỉ có thể liều mạng, Thì Hổ cùng Dương Đông ở phía trước mở đường, dương quý binh tìm cây gậy gỗ đi theo phía sau bảo vệ nàng lão bà.

"Rốt cục sắp đến rồi." Đi rồi trời vừa sáng trên, Thanh Giang khẩu dĩ nhiên trong tầm mắt.

"Ta đi thuận tiện một hồi, các ngươi đi trước."

Dương Đông đột nhiên cảm giác cái bụng có chút không thoải mái, liền nói một tiếng, chạy qua một bên nền đường phía dưới.

"Ni môi, rốt cục thoải mái."

Giải quyết xong vấn đề sinh lý, Dương Đông thoải mái đứng dậy, tùy ý nhìn lướt qua phía trước, dự định nhìn Thì Hổ các nàng ở đâu.

Cái nhìn này nhưng là nhìn ra hắn ngăn người, trong nháy mắt phản ứng lại, một cúi người, đem chính mình một lần nữa giấu ở nền đường dưới.

Cách đó không xa, Thì Hổ các nàng bị mấy người vi lên.

Hắn bí mật quan sát những người này, sáu người, bọn họ có nắm súng, có cầm đao cù, cũng không biết nói rồi gì đó, liền áp Thì Hổ chờ người rời đi.

"Làm sao bây giờ?"

Dương Đông tự hỏi, nhìn càng ngày càng xa mấy người, cắn răng một cái, đi theo.

Hắn không dám cùng quá gần, chỉ là rất xa điều ở phía sau.

Những người này từ Thanh Giang khẩu phía bên phải xuống sông ngạn, dọc theo nước sông hướng lên trên hành, đi rồi khoảng mười phút, quá hà.

Một người đi đường tiến vào bờ sông cách đó không xa hai đồng tiểu lâu, Dương Đông không dám nữa theo sau. Mà là xoay người hướng phía sau chạy, hắn phải đi tìm Đường Nguyên.

"Chạm chạm" gấp gấp tiếng gõ cửa vang lên, đã kinh động chính đang thu thập gian nhà Trần Ngọc Lan.

Trần Ngọc Lan cầm lấy đèn lên bàn ngăn nỡ, nói rằng: "Ai?"

Nàng biết những người khác trở về sẽ có ô tô thanh, Dur Mẫn cũng có chìa khoá.

"Trần tỷ, là ta, Dương Đông."

"Dương Đông? Nha, ta lập tức mở cửa."

Trần tỷ tay phải vẫn cứ bung cung nỏ, tay trái chậm rãi mở cửa ra.

"Trần tỷ, Đường Nguyên hấn có ở hay không?"

Dương Đông liếc mắt liền thấy thấy Trần Ngọc Lan trong tay tinh xảo cung nỏ, trong lòng kinh dị, nhưng nóng ruột Thi Hổ an nguy, trực tiếp hỏi.

"Trước tiên vào đi, các nàng đi trong thành thanh lý tang thi."

Trần Ngọc Lan đem Dương Đông để vào trong nhà, lúc này Lý Minh cũng bung cung nỏ từ trên lầu chạy đi.

"Dương thúc thúc." Thấy là Dương Đông, liền cười chào hỏi.

"Y, A Minh, xem ra rất tinh thần, rất uy phong mà."

Lý Minh lặng lẽ cười không nói lời nào, tựa qua một bên.

"Các nàng kia lúc nào trở về?"

"Này cũng không nhất định, bọn họ mỗi ngày đều có cố định mục tiêu, có lúc trở về sớm, có lúc về tới chậm. Người tìm bọn họ có việc gấp? Đứng rồi Thi Hổ đây? Làm sao không cùng người đồng thời trở về."

Trần Ngọc Lan mới nhớ tới còn có một người với hấn cùng rời đi đây.

"Cũng là bởi vì Thi Hổ."

Dương Đông đơn giản đem sự tình nói rồi một hồi.

"Nếu như những người kia nổi lên xấu đầu lòng hại các nàng liền nguy rồi, các nàng lúc nào trở về cũng không có chắc. Vậy phải làm sao bây giờ."

Trần Ngọc Lan vừa nghe cũng gấp.

"Mẹ, nếu không ta cùng Dương thúc thúc đi tìm Đường đại ca các nàng đi, các nàng ngày hôm nay đi chính là Bảo An công ty cái kia một đoạn, nơi đó ta biết."

"Bảo An công ty? Nơi đó ta cũng biết, ta một người đi tìm các nàng."

Dương Đông kiên trì một người đi tìm, không để Lý Minh theo tới.

Dương Đông lần thứ hai dọc theo đường cái hướng về lão Thạch kiều bên kia bước đi.

Hấn không biết, ngay ở hấn vừa qua khỏi Thanh Giang khẩu không lâu, mấy cái mạng cái súng, đao người tuổi trẻ vượt qua sông nhỏ hướng về số 2 lầu bên kia bước đi.

"Người đến cùng có biết lái xe hay không?"

Lại một lần nữa xóc nảy để Dur Mẫn rốt cục không thể nhìn được nữa, quắc mắt nhìn trùng trùng quay về đối với này bì bên trong nào đó đồng hài.

"Ồ." Đường Nguyên một trận chột dạ nhưng vẫn cứ mạnh miệng, giải thích: "Có vấn đề gì? Xóc nảy một hồi mà, rất bình thường, ta chỉ là thử một lần xe này phòng chấn động tính động làm sao."

"Bang!" Vừa dứt lời, lại là thanh vang lớn truyền đến.

." Người nào đó nước mắt giàn giụa.

"Ha ha."

"Ha."

Lần này giật mấy ngày cũng cùng nở nụ cười.

Dur Mẫn cũng là bật cười, thú vị nhìn Đường Nguyên có chút đông cứng động tác.

"Cái tên này có lúc cũng thật đáng yêu."

"Ồ, đó là? Dương Đông, hẳn trở về."

Land Rover chuyển qua chỗ ngoặt, Đường Nguyên nhìn thấy chính đâm đầu đi tới Dương Đông.

"Dương Đông, người lúc nào trở về?"

Land Rover ở Dương Đông trước mặt dừng lại, Dư Mẫn hỏi.

"Vừa tới."

"Trước tiên lên xe hẵng nói đi."

Đường Nguyên liếc mắt là đã nhìn ra Dương Đông đầy mắt lo lắng.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Thì Hồ cùng hai cái bằng hữu bị người bắt đi, sáng sớm."

Nghe Dương Đông hàng loạt pháo binh thường lời nói, Đường Nguyên mất mạng lệ khí, Land Rover lần thứ hai gia tốc.

Land Rover thỉnh thoảng va chạm đến nghỉ ngơi giường ngay vật, nhưng không có người lại cười, đều là một mặt trầm ngưng.

"Chi..."

Cao tốc tiến lên Land Rover cùng mặt đất cọ sát ra một cái trường ngân sau ngừng lại.

Đóng cửa xe mang theo một mặt lệ khí, Đường Nguyên trước tiên hướng về bờ sông đi đến.

"Vẫn là lần thứ nhất thấy đội trưởng nặng như vậy sát khí."

Triệu Hưng Vinh một bên đem thả ở trong xe cung nỏ đưa cho mọi người, một bên liú lười nói.

Mọi người không tiếp lời, thu thập xong từng người trang bị, đi theo.

"Cho." Dư Mẫn đem dừng ở trên eo súng lấy xuống ném cho Dương Đông sau, bước nhanh đi theo.

Dương Đông có chút thất thần nhìn vô bị chinh tề sau, một thân khí thế mọi người, cảm thấy cùng trong ký ức các nàng không lại tương xứng.

"Trở nên mạnh mẽ chẳng lẽ không được không? Các nàng không phải là đem chúng ta coi như đồng bạn."

"Chính là cái kia hai đồng! Hồng diêm cùng lam gạch cái kia hai gian."

Chạy tới Dương Đông chỉ điểm mục tiêu.

"Vương Phong đi với ta hồng diêm, các người từ bên phải vòng tới lam gạch cái kia."

Đường Nguyên mang theo Vương Phong nhiều tả đi, tận lực tránh thuê phòng chính diện.

Đường Nguyên lác người một cái, lặng yên không một tiếng động kẻ sát tới phòng gác cổng bên trái, đem lỗ tai kẻ sát ở khe cửa nơi, đồng thời thả ra lực lượng tinh thần.

"Hừm, a, a." Một làm ra vẻ, nịnh nọt giọng nữ vang lên.

"Khà khà, như thế nào, tiểu tao ~~~ hàng, gia khiến cho ni thoải mái không..." Một hèn mọn thanh âm vang lên.

"Ma quý, đừng đĩnh a. Ân..."

Nghe đến đó Đường Nguyên thực sự nghe không vô, dùng lực lượng tinh thần quay về bên trong một trận quét hình sau, trong lòng có quyết đoán, quay về đối diện Vương Phong gắt gù.

Vương Phong đưa tay cự trụ môn lấy tay đột nhiên kéo dài, Đường Nguyên ngay lập tức vọt vào.

Gian phòng rất phổ thông, bất kể là trang trí vẫn là trang hoàng.

Một tấm bố nghệ sa phát dựa vào tả vách tường, một nam một nữ, như hai cái tron sâu thịt biên triền cùng nhau, ở phía trên lẫn lộn.

Cửa phòng tiếng vang đã kinh động trên ghế salông nam nhân, phản ứng chậm nửa nhịp hấn mờ mịt ngẩng đầu, nhìn trước mắt hòng súng đen ngòm mới bỗng nhiên phản ứng lại.

Mặt xoạt một hồi trở nên hoàn toàn trắng bệch, phía dưới lời kia thì một hồi đã biến thành con sên.

"Ma quỷ, làm sao? Nhanh nha..." Vẫn cứ chìm đắm ở dục vọng bên trong nữ nhân một mặt ứng hồng uồn ẻo người biểu thị kháng nghị.

"Lên." Đường Nguyên nhú lại lông mày, ý lạnh mười phần nói rằng.

"A..." Rốt cục ý thức được không đứng nữ nhân mờ ra mắt, nhìn thấy đứng phía trước Đường Nguyên, há mồm liền muốn rít gào.

"Đừng." Đường Nguyên cái nào có thể làm cho nàng toại nguyện, một bạt tai đưa nàng mặt phiến qua một bên, chỉ kịp phát sinh một tiếng rên.

"Muốn chết nguoi liền tiếp tục gọi." Lạnh giọng nói xong, Đường Nguyên nòng súng đuổi một cái đỉnh ở nam nhân cái trán.

"Nguoi đây."

"Đại ca, tuyệt đối đừng nổ súng nha, đừng có giết ta nha." Nòng súng lạnh như băng sợ đến hấn cả người run, nước mắt nước mũi toàn hạ xuống.

"Câm miệng, đem quần áo phủ thêm, ta hỏi một câu, nguoi đáp một câu." Tiếp theo rồi hướng đứng ở bên cạnh Vương Phong nói rằng: "Đi hàng hiên bảo vệ."

Vương Phong sau khi gật đầu trực tiếp đi hướng bên trong.

"Đại ca nguoi cứ hỏi, ta nhất định ăn ngay nói thật."

Nam nhân luống cuống tay chân đem chỗ tựa lưng trên quần áo kéo xuống, cũng mặc kệ là nam trang vẫn là nữ trang lung tung khoác lên người.

"Tên gọi là gì?"

"Ta tên Lí Kiếm, biệt hiệu gọi tiểu tiện."

."" Có chút không nói gì, nói tiếp: "Các nguoi có mấy nguoi? Hiện tại đều ở nơi nào? Tại sao muốn bắt nguoi?"

"Chúng ta tổng cộng là tám nguoi, có mấy cái là trước đây anh em, còn có mấy cái là tận thế sau nhận thức. Mọi nguoi tụ tập cùng một chỗ sống sót cơ hội mới đại. Mỗi ngày lưu lại hai nguoi giữ nhà, những nguoi khác ra đi tìm vật tư."

"Tìm vật tư? Còn bắt nguoi làm cái gì?" Đường Nguyên không nhịn được nói.

"Chúng ta cái này, cái này..."

Lí Kiếm nói quanh co nhưng không nói ra được, bởi vì hấn sợ sệt, nói ra những chuyện kia sẽ lập tức bị giết đi.

Đường Nguyên đưa tay chính là một bạt tai, Lí Kiếm bụm mặt không dám phản kháng nhưng vẫn cứ không có mở miệng.

"Xem ra nguoi rất không muốn để nguoi ta biết các nguoi làm những gì." Đường Nguyên cười gằn.

"Đại ca, ta biết, ta toàn bộ đều biết, ta đều nói cho nguoi..."

Nhưng là nguoi phụ nữ kia sung đỏ nửa bên mặt cười nịnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Người Ác

"Tốt lắm, nguoi nói."

Người phụ nữ kia núp ở trên ghế salông, rút lui bộ quần áo nấp ở trên người mở miệng nói rằng: "Bọn họ đem nữ nhân quan ở trên lầu cung bọn họ." .

"Đùng "

Nữ nhân lại đã trúng một bạt tai, lần này cũng không phải Đường Nguyên đánh, mà là Lí Kiếm đánh, tùy theo còn có hân tiếng mắng chửi.

"Lão tử giết chết người tiện nhân này, người."

"Àm "

Bỗng dưng, tiếng súng vang lên, Lí Kiếm cả người lập tức cứng đờ, con mắt trợn lên đại đại, hai chân mềm nhũn trực tiếp quỳ trên mặt đất, trên đất chậm rãi tụ tập một mảnh nhạt hoàng vệt nước. Thuần gian phòng bên trong một luồng nước tiểu khai khí tràn ngập, hân càng là bị tiếng súng sợ đến không không chế.

Đường Nguyên cực kỳ chán ghét nói: "Thật rất môi xúi quẩy."

"Vương ca, tên khốn này nói bọn họ lưu thủ chỉ có hai người, trong một gian phòng một. Người áp các nàng đi Dư Mẫn bên kia nhìn là tình huống thế nào."

"Vâng, đội trưởng."

Vương Phong đi tới quay về Lí Kiếm chính là một cước, nói rằng: "Còn chưa có chết liền lên, mặc quần áo vào đi theo ta, động tác nhanh lên một chút."

không để ý tới các nàng nữa, Đường Nguyên trực tiếp lên lầu.

Cửa chống trộm là đóng lại, nhìn một hồi, không có phản ứng.

"Àm" "Leng keng "

Chẳng muốn đi xuống lầu tìm Lí Kiếm muốn chìa khoá, Đường Nguyên trực tiếp bạo lực một cước, tướng môn đá văng ra, ao hãm cửa phòng đàn hồi ở trên vách tường, phát sinh thanh âm chói tai, càng là chấn động đến mức vách tường hạ xuống mờ mịt bụi.

"Khắc khắc khắc."

Có chút tối tăm phòng khách, bên trong hỗn loạn một mảnh, trên khay trà là một đồng plastic túi áo, mấy cái thùng rác cũng là chồng đến tràn đầy, mặc dù như thế vẫn có không ít đồng rác đến trên đất.

Yên vị, còn vị, các loại mùi hỗn hợp lại cùng nhau, trực tiếp đem Đường Nguyên sắc phải ho khan thâu không thôi.

Thực sự không nghĩ ra, cái này cần nhiều tầng khẩu người mới có thể được được.

Đường Nguyên bùng mũi, cũng như chạy trốn xuyên qua phòng khách.

Như thường một cước đem chủ ngọa môn đá văng, vọng hướng bên trong, Đường Nguyên ngậy người, một đôi mắt thuần cái kia trở nên huyết hồng một mảnh, một luồng sát khí từ trên thân thể của hân bay lên.

Lạnh lẽo trên sàn nhà nằm hai người phụ nữ, hai cái nhận hết ngược đãi, thương tích đầy mình xích trần trụi nữ nhân.

Nhớ tới lần trước ở số 1 lầu, Đường Nguyên mở cửa nhìn thấy đồng dạng trần như nhộng nữ nhân, cho dù sau đó biết người phụ nữ kia bị ký sinh thú làm hại, hân cũng chỉ là trong trầm mặc mang theo một chút oán giận.

Thế nhưng hiện tại, nhìn trên đất hai cái đầy người ô ւế, không hề tức giận nữ nhân, Đường Nguyên chỉ cảm thấy trong lồng ngực tức giận bộc phát, lửa giận xông thẳng trán, hân có loại muốn điên cuồng hơn tàn sát cảm giác, muốn muốn hủy diệt tất cả cảm giác.

Không tự kim hãm được thả xuống che mũi tay, Đường Nguyên bước phảng phất ngàn vạn cân hai chân, đi tới phụ cận.

Ngờ ngợ phân biệt ra đây là hai cái tuổi tác không lớn nữ nhân, một hiện hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm trên đất, cả người bị yên hòa thang thương, thân thể sưng phù, ẩn một vị trí một mảnh huyết hồ, ánh mắt trống rỗng quay về trần nhà, đối với Đường Nguyên đến không có một tia phản ứng, nếu không là hơi bộ ngực phập phồng. Đường Nguyên sẽ cho rằng nàng đã là một kẻ đã chết. Một người phụ nữ khác nghiêng thân thể, quay lưng cửa, quỳ co lại thành một đoàn.

Đường Nguyên đưa tay muốn đem một người phụ nữ khác ban lại đây, xúc tu nhưng hoàn toàn lạnh lẽo, người cũng đã cứng ngắc, hiện ra nhưng đã từ vong đã lâu.

"Này, tỉnh lại đi, tỉnh lại đi."

Đường Nguyên liên thanh la lên, nữ nhân nhưng không có một tia phản ứng, linh hồn không ở, còn lại chỉ là một xác không mà thôi.

Rốt cục, Đường Nguyên từ bỏ, hần chậm rãi giờ lên tay phải.

Mặc dù là đối mặt con thứ nhất lông xanh, Đường Nguyên cũng không hề có vẻ sợ hãi, hiện tại hần nắm thương tay nhưng đang run rẩy nhẹ.

"Àm "

Tiếng súng vang lên, cặp kia không hề tức giận con mắt rốt cục chậm rãi nhắm lại.

"Đường Nguyên, nhanh..."

Dư Mẫn gấp gấp tiếng la từ dưới lầu truyền đến, thức tỉnh nhưng có chút ngốc lảng Đường Nguyên.

Đem chân trên giường kéo xuống, che ở nữ thi thể trên lúc này mới lui ra trong phòng, cài cửa lại.

"Làm sao?"

Dư Mẫn đã chạy tới, nhìn vô cùng lo lắng Dư Mẫn, Đường Nguyên hỏi.

"Đường Nguyên, những tên khốn kiếp kia khả năng đi tới chúng ta nơi ở, Trần tỷ cùng Lý Minh còn ở nhà đây."

"Vừa đi vừa nói, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Đường Nguyên trong lòng cả kinh vội vàng xuống lầu.

"Là như vậy chúng ta cứu Thi Hồ, hần nói..." Dư Mẫn đi theo Đường Nguyên bên người, cẩn thận nói tới bắt đầu chưa.

Nguyên lai, ở Đường Nguyên bắt đầu hành động sau, Dư Mẫn đã hành động lên.

Dư Mẫn nhưng là cảnh giới tinh anh, trước đây có bao nhiêu thứ đột kích hành động kinh nghiệm, đối với loại này sự hoàn toàn là quen tay làm nhanh. Trước tiên mang theo mấy người nhiều hà tiến lên một đoạn, né qua cửa chính, mới lên bờ hướng về lam gạch nhà lầu tiến công.

Gian phòng khoảng cách bờ sông có ba mươi, bốn mươi mét xa, trung gian là một mảnh bùn đất, vài cây ăn quả rải rác mặt trên.

Trong khi tiến lên Dư Mẫn đột nhiên nghe thấy được một luồng nồng nặc mùi máu tanh còn chen lẫn từng trận mùi hôi thối.

Phía trước xuất hiện một tiểu hồ đất, mùi máu tanh chính là từ trong đó truyền tới.

Mấy người bước nhanh về phía trước, đem hố đất bên trong tình cảnh thu vào đáy mắt, chỉ không thấy được 1 mét thâm hố đất bên trong, chông chất thi thể của con người. Không biết là mấy bộ thi thể, bởi vì những thi thể này đại thể đầu một nơi thân một nẻo, tứ chi chia lìa, rõ ràng là bị người dùng lưỡi dao sắc chặt bỏ đến.

Duy nhất được cho khá là hoàn chỉnh chính là ném ở một bên một bộ nữ thi, nữ thi để trần thân, vết thương đầy người, trước ngực nửa bên vú không gặp, chỉ còn lại khối tiếp theo từ màu đen vết thương ghê rợn, hạ thân đồng dạng là máu thịt be bét, hiển nhiên trước người chịu vô tận dằn vặt, nàng chết rồi con mắt vẫn cứ đại đại mở ra, vẫn đục con mắt nhìn lên bầu trời.

Huyết dịch ở đáy hố đọng lại, vô số con muỗi ở trên thi thể bay lượn leo lên.

Mọi người một trận buồn nôn, nhưng ngành bị trong lồng ngực đẩy lên lửa giận miễn cưỡng đè ép xuống.

Bọn họ không nghĩ ra, cái này cần nhiều phát điên người mới có thể làm được đi ra, không đúng, hung thủ này đã không thể xem như là nhân loại, chỉ có thể là súc sinh.

Sự phẫn nộ cực độ để Dư Mẫn thân thể ở hơi run rẩy, nắm sủng tay nhân quá mức dùng sức mà hơi trắng bệch, trong mắt của nàng lại không tha cho cái khác, chỉ còn dư lại cái kia lam gạch nhà lầu.

"Ngươi cái tiện nữ nhân, lão tử ngày hôm nay muốn làm chết ngươi!"

Một hung hăng, đặc ý giọng nam từ bán mở cửa phòng truyền ra.

"Ngươi cái con hoang, khốn kiếp, có bản lĩnh giết lão nương."

"Giết ngươi? Ha ha, yên tâm, ngươi không phải yêu thích cái kia tiểu bạch kiểm à. Chờ lão tử chơi đùa chán, nhất định đem ngươi tứ chi đánh gãy, vứt đi ra bên ngoài cái kia hố đất bên trong, để ngươi cả đời cùng cái kia tiểu bạch kiểm ở chính giữa một bên tương thân tương ái. Ha ha."

Nam nhân điên cuồng cười to, nói ra độc ác cực kỳ, tiếp theo chính là một trận xiêm y tạt nứt âm thanh.

"Leng keng "

Cửa lớn bị lửa giận thiêu đỏ mắt Dư Mẫn đá một cái bay ra ngoài.

Người đàn ông kia cũng coi như cơ linh, nghiêng người đã ngã đi lấy đặt ở trên ghế súng lục.

Dư Mẫn sao có thể dễ hấn toại nguyện, không chút do dự giờ tay chính là một súng.

"Àm "

Viên đạn chui vào bắp đùi của hắn, nam nhân bụng vết thương, kêu thảm thiết ngã trên mặt đất. Ở bên người hắn trên ghế salông nằm một bị trói trẻ tuổi nữ nhân.

Cùng lên đến Triệu Hưng Vinh, tiến lên một cước đá vào trên lưng của hắn tức giận mắng.

"Mẹ mày, nguoi người này tra, phát điên đồ vật, đánh không chết nguoi."

"Chúng ta đi trên lầu."

Dương Đông cùng Lưu phú lên tiếng chào hỏi liền đi lên lầu, bọn họ lo lắng đã kinh động cái khác đạo tặc.

Dư Mẫn rút dao đem trói lại nữ nhân dây thừng cắt.

"Cảm ơn các nguoi!"

Nữ nhân nghẹn ngào nói một câu, hồn nhiên không để ý cảnh "xuân" tiết ra ngoài, nhảy lên đến quay về trên đất nam nhân chính là một trận liều mạng quyền đâm cước đá.

Dư Mẫn cùng Triệu Hưng Vinh lạnh nhạt mắt, cũng không ngăn trở.

Một lúc lâu, nữ nhân phát tiết xong trong lồng ngực tức giận, trên đất nam nhân đã thở ra thì nhiều, hít vào thì ít.

"Cảm ơn các nguoi!" Nữ nhân che ngực lần nữa nói tạ.

"Không có chuyện gì, nguoi trước tiên hiết một hồi." Dư Mẫn nắm quá một sô pha cái đệm đưa cho nàng.

Nữ nhân tiếp nhận, ngăn trở trước ngực cảnh "xuân", nhìn về phía trên lầu, nhưng là có người hạ xuống.

Dư Mẫn cũng nhìn sang, từ trên lầu đi xuống mấy người, đi ở trước nhất chính là Thi Hổ, chỉ bắt quá hắn khoe miệng xanh lên, phỏng chừng bị người đập bạt tai. Mặt sau theo một đôi ôm hài tử vợ chồng, hắn là Dương Đông trong miệng ân nhân cứu mạng, sau đó là một hơi mập đại thúc tuổi trung niên, cuối cùng là Dương Đông cùng Lưu phú.

"Dư tỷ, không tốt." Thi Hổ vừa thấy Dư Mẫn liền vội vã nói rằng: "Chúng ta bị tóm sau không lâu, ta trong lúc vô tình nghe thấy có người đối với trông coi chúng ta tên kia nói, muốn đến hà đối diện đi làm phiếu đại, ta sợ bọn họ là muốn đi các nguoi nơi ở."

Dư Mẫn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, nàng nhớ tới lưu thủ Trần Ngọc Lan cùng Lý Minh.

"Tuyệt đối, tuyệt đối không có thể làm cho các nàng có chuyện. Đem người này tứ chi đánh gãy ném tới trong hầm. Ta đi tìm đội trưởng, chúng ta nhất định phải mau chóng chạy trở về."

Dư Mẫn cắn răng nói xong cũng chạy ra ngoài.

Vừa ra khỏi cửa liền nhìn thấy áp một nam một nữ Vương Phong, nàng rất xa hỏi: "Đội trưởng đây?"

"Ồ kiểm tra lầu hai, để ta trước tiên đem hai người này áp lại đây." Vương Phong nhìn ra nàng lo lắng, đơn giản đáp lại một câu.

Dư Mẫn cũng không ngừng lại, trực tiếp chạy tới, liền như vậy tìm tới chính đang lầu hai Đường Nguyên

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Trần Ngọc Lan nguy hiểm

Land Rover nhanh chóng chạy, Đường Nguyên về mặt lạnh lùng ngồi ở ghế cạnh tài xế số 2 lâu dĩ nhiên trong tầm mắt.

Trần Ngọc Lan trên mặt mang theo vẻ ưu lo đưa đi Dương Đông sau khi, lần thứ hai đóng cửa lại, trở lại trong phòng.

Không quá nhiều đại hội nhi, Lý Minh từ dưới lầu chạy đi, hần vẫn cứ bung cung nỏ, từ khi cung nỏ phân phát hần sau, hần liền rất ít thả xuống.

"Mẹ, không tốt, ta nhìn thấy mấy người mang theo vũ khí hướng chúng ta này môn này vừa đi tới."

Lý Minh vội vã nói rằng.

"Có nhận thức sao?" Trần Ngọc Lan một mặt kinh sắc.

"Chưa từng thấy, đều là chút ăn mặc lung ta lung tung trẻ tuổi nam nhân."

"Người đem quan khóa kỹ, ta đi lên lầu nhìn."

Trần Ngọc Lan cầm lấy trên bàn cung nỏ, nàng ý thức được khả năng tới chính là Dương Đông nói tới cái kia hỏa người xấu.

Nghiêng đầu tựa ở sân thượng trên vách tường hướng ra phía ngoài liếc trộm, quả nhiên nhìn thấy mấy cái cầm đao cụ trẻ tuổi nam nhân đàm tiếu đi tới.

"Mẹ, như thế nào."

Lý Minh khóa kỹ môn theo tới, dán vào mẫu thân nghe giọng hỏi.

"Không biết bọn họ có hay không đeo súng, nếu như không có súng liền dễ làm. Bọn họ không chia khoá, muốn vào đến cũng không dễ dàng, chúng ta ở trên cao nhìn xuống dùng cung nỏ uy hiếp bọn họ, tận lực kéo dài thời gian, Dương Đông đi tìm người Dư tỷ các nàng, nên rất nhanh sẽ có thể trở về."

Trần Ngọc Lan biết hiện tại chỉ có thể dựa vào nàng chính mình bảo vệ nhi tử, nàng cũng không thể loạn, phải bình tĩnh.

"Chính là chỗ này, đại ca."

Vóc dáng thấp đối với phía trước tóc dài người tuổi trẻ nói rằng.

"Nơi này? Người xác định cũng chỉ có hai người?" Tóc dài người tuổi trẻ tướng mạo phổ thông, một đôi hẹp dài con mắt lộ ra giống như rắn độc âm lãnh ánh mắt.

"Yên tâm đi đại ca, ta quan sát hai ngày, các nàng mỗi sáng sớm ra ngoài, buổi trưa mới trở về, trong nhà liền chỉ để lại một đôi mẹ con." Vóc dáng thấp một mặt khẳng định.

"Ừm. Đi gõ cửa." Tóc dài thanh niên thoả mãn, ra hiệu hần đi gõ cửa.

"Àm. Àm. Àm."

Sắt lá bị gõ đến âm âm, nhưng không có người theo tiếng.

"Àm. Àm. Àm, có người không có? Mở cửa nhanh." Thấy không ai đáp lại, vóc dáng thấp cuống lên, gờ bó cổ họng la lên lên.

"Không ai?" Tóc dài con mắt hí thành một cái khe.

"Ta phòng chừng khả năng trốn đi." Bên cạnh một người suy đoán nói.

Tóc dài đưa tay đưa đến trên eo, lấy ra đến một khẩu súng, tiến lên hai bước hô: "Có người hay không nhỉ? Nếu như không ai trả lời chúng ta liền chính mình mở cửa đi vào."

"Bọn họ có súng." Lý Minh nhẹ nhàng đem rèm cửa sổ kéo ra một tia khe hở, đem phía dưới thấy rất rõ ràng.

Trần Ngọc Lan rõ ràng cửa cuốn trên khoá sắt là không ngăn được thương, nàng hít sâu một cái, quay về bên ngoài nói rằng: "Các người là người nào?"

Tóc dài thanh niên cười đắc ý nói rằng: "Ta tên Hường Phi, chúng ta là chạy nạn, muốn tìm điểm nhi đồ vật ăn, lại nghỉ ngơi một chút, đại tỷ tạo thuận lợi."

"Xin lỗi, chúng ta không cái gì có thể giúp người, các người vẫn là rời đi nơi này đi, bốn phía có không ít phòng trống, các người có thể tùy tiện trụ."

"Đại ca, khỏi cùng với nàng phí lời, con mụ này nhi đừng xem nhi tử không nhỏ, người nhưng dài đến trong veo, cùng chín rục cây đào mật tự mê người cực kỳ. Trục tiếp xông vào đi."

Vóc dáng thấp từ bỏ gõ cửa, trở lại Hường Phi bên người một mặt cười đề nghị.

"Được."

Hường Phi nghe được trong lòng ngửa, tiến lên vài bước liền quay về khoá sắt vừa muốn nổ súng.

"Mẹ, đừng nói, bọn họ dự định xông vào, dùng nổ đối với trả cho bọn họ."

Lý Minh nhìn Hường Phi động tác liền biết rồi hấn dự định, một bên nhắc nhở mẫu thân, một bên thân thể hơi nghiêng, nhắm vào Hường Phi đem cung tên bắn ra ngoài.

Lý Minh hai ngày nay nổ không rời khỏi người, tài bắn cung tăng lên không nhỏ, cứ việc tư thế có chút khó chịu, vẫn cứ có thu hoạch, cung tên "Xèo" một hồi sát qua Hường Phi gò má, mang theo một cái ngón tay thâm rãnh máu, cùng lúc đó tiếng súng vang lên, Hường Phi một súng đánh vào cửa cuốn trên, cách khoá sắt rất xa, rõ ràng là xạ lệch rồi.

Thiên không thiên hấn đã không lo được, vết thương trên mặt nơi chảy rất nhiều huyết, trên đầu còn có cung tên uy hiếp, nhần nhin đau đón hấn theo vách tường chạy đến sát vách cửa.

"Xèo "

Trần Ngọc Lan cũng theo bắn một mũi tên, đáng tiếc Hường Phi đã bắt đầu trốn, mũi tên này cũng rơi vào khoảng không.

"Tiên sư nó, này lũ đàn bà thói tha có cung nỏ, nhanh, nhanh trốn đi."

Dưới lầu trong nháy mắt nổ oa, mấy cái lưu manh không còn lúc trước vênh vào tự đắc, dồn dập lên đến bên cạnh sát vách góc tường bắt đầu trốn, nơi này là Lý Minh các nàng tầm mắt góc chết.

Lý Minh lòi kéo mẫu thân chạy đến trên ban công nằm xuống, nơi này so với trên bệ cửa sổ thị giác được, có thể giám thị đến càng nhiều địa phương.

Lập tức song phương giằng co hạ xuống, lưu manh không dám lại đây, Lý Minh các nàng cũng không dám mạo hiểm đầu.

"Đại ca làm sao bây giờ." Vóc dáng thấp chạy đến Hường Phi bên người, tiến đến hấn bên tai thấp giọng hỏi.

"Làm người muội nha, con mẹ nó người làm sao kiểm tra, liền các nàng có cung nỏ đều không có làm rõ."

Hường Phi bụng bị máu nhuộm đỏ nửa bên mặt, chửi ầm lên.

"Cái này. Ta. . ." Vóc dáng thấp ấp úng không biết nói tít.

"Mẹ nó, lão tử nhất định phải đem cái kia xú đàn bà giết chết, mẹ. . ."

Hường Phi con mắt tràn đầy độc ác, hấn quay đầu hướng vóc dáng thấp nói rằng: "Nghĩ một biện pháp nhìn làm sao mới có thể vào, không thể tha quá lâu."

"Vâng, ta vậy thì nghĩ."

Vóc dáng thấp về mặt đau khổ, vắt hết óc nhưng không nghĩ ra biện pháp gì tốt, hấn cảm tức một đá bên cạnh cửa cuốn, cửa cuốn phát sinh "Ầm" một tiếng vang thật lớn, một trận dập dồn.

"Lão đại ta có biện pháp."

Vóc dáng thấp ánh mắt sáng lên, hưng phấn vỗ đùi cao hứng nói.

"Nói mau." Hường Phi không kiên nhẫn nói.

"Vâng, là, lão đại, này tam tòa nhà nhưng là nối liền cùng nhau, hơn nữa đều là bán đình bằng. Chỉ cần chúng ta từ bên này lên lầu liền có thể trực tiếp từ mái nhà quá khứ."

"Biện pháp này rất tốt." Hường Phi gật đầu khen, sau đó đem mấy cái thiếp ở trên cửa lưu manh nỏ ra.

"Ầm" một súng, khoá sắt theo tiếng mà đứt.

Mấy ngày người kéo cửa cuốn vọt vào.

"Bọn họ lên lầu chớp." Kéo động cửa cuốn thì âm thanh rất lớn, trên lầu Lý Minh các nàng đương nhiên sẽ không không nghe thấy, trong nháy mắt rõ ràng những người này phải làm gì.

"Làm sao bây giờ, trên lầu không đóng cửa nha." Trần Ngọc Lan cuống lên.

"Chúng ta đi cửa đồ bọn họ đi." Lý Minh nói liền muốn chạy.

"Không được, bọn họ quá nhiều người, chúng ta đem môn khóa trái, dùng đồ vật ngăn trở." Trần Ngọc Lan kéo lại chạy ra Lý Minh gấp giọng nói rằng.
Hai người luống cuống tay chân tưởng môn phòng khóa trái, vất vả đẩy sô pha đình ở sau cửa, sau đó bùng cung nỏ, thủ ở sau cửa.

"Coong"

Mái nhà vũ phòng cửa phòng bị đẩy ra, sáu cái lưu manh vũ quán mà vào.

"Àm"

Vóc dáng thấp một cước đá vào cửa chống trộm trên, Trần Ngọc Lan trong lòng kinh hoàng, cảm thấy này một cước tự đá vào trong lòng nàng.

"Cùng tiến lên."

Hướng Phi phát sinh hiệu lệnh, trong lúc nhất thời mấy tên côn đồ loạn rầm rầm quay về môn, lại đá lại va.

Cửa chống trộm đang không ngừng rên rỉ, Trần Ngọc Lan sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi.

"Bang bang"

"Mở ra, mở ra, mẹ nhà hần."

Vóc dáng thấp mặt mày hơn hờ òn ào trong triều một bên chen tới, hần có chút quên hết tất cả, sau một khắc, một con cung tên trực tiếp xuyên thấu hần lòng ngực.

Mở to mắt, chậm rãi hoạt ngã trên mặt đất, hần thực sự không nghĩ ra, chính mình tiêu dao sinh hoạt mới vừa mới bắt đầu làm sao liền như thế kết thúc.

Vóc dáng thấp chết cũng đè ép cái khác mấy tên côn đồ, trong lúc nhất thời bầu không khí yên tĩnh quái dị đi.

"Thảo, các nàng liền hai người, mọi người đem môn va đại điểm, đồng thời trùng."

Hướng Phi lên con giận dữ, hần thực sự không nghĩ tới hôm nay ở hai cái phụ nữ trẻ em trên người ăn thiệt thòi lớn như thế.

Mấy cái lưu manh y mệnh, lần thứ hai va môn, ở môn mở ra trong nháy mắt đó, Hướng Phi giờ tay quay về bên trong cửa chính là hai thương.

Mấy cái lưu manh nhân cơ hội vọt vào, hướng phía trong một bên xúm lại.

Trần Ngọc Lan cùng Lý Minh khấn dựa vào nhau, căng thẳng không ngừng di động cung nỏ uy hiếp mấy người.

Chậm rãi hai người lùi tới trên ban công.

"Thả xuống cung nỏ." Hướng Phi vận vẹo da mặt, nhìn chòng chọc vào hai người nói rằng: "Hai so với 5, nói thế nào đều là các ngươi không có phần thắng, thả xuống cung nỏ, ta bảo đảm không giết các ngươi."

"Chà chà" Hướng Phi ô ướ ánh mắt ở Trần Ngọc Lan trên thân thể đảo qua tiếp tục nói: "Đây là con trai của ngươi, ngươi xem, nhiều thông minh thừa xảo, vạn nhất bị đạn thương tổn được, nhiều không hay lắm"

Hần nhìn ra Trần Ngọc Lan trong lòng ở dao động, bởi vì Trần Ngọc Lan nắm nỏ tay không ở kiên định, hần biết mình đoán đúng, Lý Minh chính là hần uy hiếp.

"Mẹ, không muốn nghe hần, bọn họ là người xấu, sẽ không coi trọng chữ tín." Lý Minh cũng cảm giác được, hần lo lắng hô to.

Trần Ngọc Lan trong lòng Thiên nhân giao chiến, nàng sợ nhi tử bị thương tổn.

Hướng Phi chậm rãi đến gần, tay phải giờ thương, vươn tay trái ra muốn đi lấy Trần Ngọc Lan cung nỏ.

"Không muốn a mẹ mẹ." Lý Minh cuống lên, hần quay đầu đi xem Trần Ngọc Lan.

Hải tử chung quy là hải tử, không biết này vừa quay đầu, liền có thể làm cho bọn họ mất đi hết thầy cơ hội.

Mấy tên côn đồ là người tinh, thấy cơ hội tốt như vậy sao có thể buông tha, từng cái từng cái hét quái dị nhào tới, mà Hướng Phi tay cũng tránh mau quay về Trần Ngọc Lan cung nỏ vũ tới.

Hết thầy đều chậm

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Muốn chết, ta sẽ tác thành cho ngươi

Land Rover nhanh như chớp một đường xa xa dẫn trước, nhìn phương xa lộ đầu ra số 2 lâu, Đường Nguyên nắm ra bản thân chuyên dụng cung nỏ, đem cung tên tốt nhất, lẳng lặng chờ đợi.

"Các nàng ở sân thượng." Lái xe Dư Mẫn kích động nói.

"Yên tâm, các nàng sẽ không sao."

Ngữ khí kiên định bảo đảm, Đường Nguyên đem cửa xe đẩy ra, trong nháy mắt mãnh liệt khí lưu tràn vào, nhưng không có đối với Đường Nguyên tạo thành ảnh hưởng chút nào.

Đường Nguyên như đóng ở cửa xe, một tay giữ cung nỏ, bình tĩnh nhìn về phía sân thượng, bóng người ở trong mắt dần dần phóng to, chu vi tất cả cảnh tượng đang chậm chậm biến mất, thời gian, không gian như là tách ra đến, hóa thành từng mảnh từng mảnh.

"Xèo "

Cung tên rời dây cung mà đi, Đường Nguyên thấy rõ ràng nó xuyên qua một con trăn đầy huyết ô bàn tay, lại xuyên qua một con nấm thương thủ đoạn.

Cung lên thân thể bắn ra, hần đã đi tới ngoài xe, mạnh mẽ mặt đường giảm một cái, hần rời đi mặt đất, ở chẳng biết lúc nào đã ném ra phi trên vuốt một mượn lực, hần đã phi thân đi tới Lý Minh mẹ con bên người.

Song quyền vung lên, mang theo từng trận huyễn ảnh, mấy cái vẫn cứ không làm rõ được tình hình lưu manh khuynh khắc thời gian toàn nằm ở trên mặt đất.

"Đường đại ca, các ngươi có thể trở về."

Lý Minh mừng rỡ kêu lên.

"Không sai, như người đàn ông." Đường Nguyên vỗ vỗ bả vai của hần, quay đầu nhìn có chút ngốc lăng Hường Phi, không cần phải nói cái này nắm thương gia hóa chính là thủ lĩnh của bọn họ, chính là hần mang thủ hạ làm nhiều như vậy phát điên sự.

"Àm "

Đường Nguyên nhắc chân chính là một cước, đá vào Hường Phi trên bụng.

Hường Phi kêu đau một tiếng, phía sau lưng đánh vào trên tường, Đường Nguyên lướt người đi đuổi theo, cầm lấy hần đầu kéo trở về nhấn một cái, khúc đầu gối đánh vào trên mặt của hần.

"Àm, ca "

Một tiếng làm người ghé răng tiếng va chạm vang lên, nương theo sóng mũi vỡ tan âm thanh.

"A "

Hường Phi kêu thảm thiết bụng thịt huyết mơ hồ mặt, cuộn mình trên đất không được thanh kêu rên. Thê thảm tình hình để những người khác đột nhiên biến sắc.

Đường Nguyên sắc mặt bình tĩnh như nước, hờ hững nhìn kỹ hần, phảng phất ở xem một đồng không có sự sống thịt rữa.

"Có phải là rất đau? Yên tâm ta hiện tại sẽ không giết ngươi, ngươi tàn hại nhiều người như vậy, ta sẽ giúp thật môn chậm rãi đòi lại đến."

Vương Phong các nàng can lên trên lầu, đem co quắp trên mặt đất lưu manh trông giữ lên.

"Trần tỷ, A Minh, các ngươi không có sao chứ?" Dư Mẫn ôm Lý Minh một mặt quan tâm hỏi ý, còn thỉnh thoảng ở các nàng trên người tham xem.

"Yên tâm đi, chúng ta không có chuyện gì, may là Đường Nguyên đến đúng lúc."

Trần Ngọc Lan nói chuyện nhưng mang theo một chút sợ, nàng thực sự không dám nghĩ giả như thật sự rơi vào này mấy cái người xấu trong tay sẽ có cái gì đáng sợ hậu quả.

"Đội trưởng, mấy người này xử trí như thế nào?" Vương Phong nhặt lên rơi xuống đất súng lục, hỏi dò Đường Nguyên.

"Trước đem bọn họ cột chắc, vút trong xe." Đường Nguyên bình tĩnh nói xong, đưa tay nắm lấy Hường Phi cổ áo, đem hắn nhấc lên, hướng về dưới lầu đi đến.

"Đường đại ca biểu hiện thật là dọa người." Lý Minh lè lưỡi đối với Dư Mẫn nói rằng.

"Người không hiểu, là nó những người này tra làm được sự tình quá mức phát điên."

Lấy Dư Mẫn tính tình, nếu không là muốn an ủi Lý Minh mẹ con, nàng cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha những người này.

Một lát sau, lầu xuống xe hơi, Dư Mẫn nhìn xuống dưới, hết thấy lưu manh đều bị trói thật ném tới xe tải trên, Đường Nguyên cũng một tay nhấc theo Hường Phi đứng ở phía sau một bên.

Nhìn ô tô chậm rãi khởi động, hướng về phía trước chạy tới, nàng biết đại khái Đường Nguyên nên xử lý như thế nào những người này, xoay người sắp xếp nói.

"Được rồi, Trần tỷ, người cùng A Minh đi làm cơm, chúng ta đem nơi này dọn dẹp một chút."

Ô tô chậm rãi đình chỉ, Đường Nguyên gọn gàng nhảy xuống, hắn đem Hường Phi hai chân dùng thanh sắt quấn tốt ném qua một bên, đem lưu manh từng cái từng cái nhấc lên, lướt qua đầu cầu xe chướng, đi tới trụ cầu trước, đem bọn họ lần lượt từng cái ngửa mặt đối chiều ở trụ cầu trên.

Hường Phi là cái cuối cùng bị treo lên, hắn muốn cho Hường Phi cảm thụ một chút bị tử vong cùng tuyệt vọng từng bước một từng bước xâm chiếm tư vị.

Làm tốt sau, Đường Nguyên trở lại trên xe, đưa tay ở trên tay lái vỗ một cái.

"Địch... Địch."

Trường ô thanh đã kinh động kiều đối diện tang thi, tang thi tập tễnh vây quanh.

"Không muốn nha, cứu mạng nha..."

Bọn côn đồ kêu trời trách đất nhìn tang thi từng bước một áp sát, nhưng mà bọn họ gào khóc thanh ở những này không có nhân tính đồ vật nghe tới là như vậy trắng xám vô lực, lại như bọn họ đối mặt bị tàn hại những kia người may mắn còn sống sót như thế.

Lúc này Hường Phi trên mặt một mảnh mất cảm giác, hoàn toàn không có cảm giác gì, quá độ đau đớn để hắn trở nên thần thờ, nhưng tang thi gào thét cùng thủ hạ thê tiếng kêu thảm thiết nhưng thẳng tắp chui vào đầu óc, đâm vào trong lòng, hắn hết sức hoảng sợ, muốn thoát khỏi, nhưng phát hiện mình không thể ra sức.

"Không nên tới, không muốn..."

Xuyên thấu qua mơ hồ hai mắt hắn nhìn thấy bốn phía tất cả đều là lay động bóng người, muốn kêu cứu, lại phát hiện chỉ có thể phun ra vô số bọt máu, hắn có thể cảm giác được thân thể của chính mình bị chậm rãi cắn xé, nhai, bóng tối vô tận đem hắn chậm rãi nhấn chìm.

Nhìn bị tang thi nhấn chìm cầu đá, Đường Nguyên thân nhiên nói: "Về đi, Lư ca."

"Được rồi, ngồi vững vàng." Lư phú một mặt khoái ý động tác lên.

Có thêm mấy cái thành viên mới, số 2 lầu lập tức náo nhiệt lên. Dương Đông, Thi Hổ, dương quý bình người một nhà, liền không nói nhiều, còn có ngày hôm nay cứu ra mấy người, đầu bếp đại thúc, hoàng thế an, mạnh mẽ cô gái tóc ngắn hoặc Tiểu Oanh, cuối cùng là cái kia đã trúng hai bạt tai nữ nhân, Trương Diễm.

Một người phụ nữ ở tận thế bên trong rất khó sinh tồn được, Dư Mẫn do dự mãi vẫn là quyết định làm cho nàng lưu lại.

Trải qua vừa nãy này việc sự tình, mọi người hứng thú đều không cao, đã ăn cơm trưa liền ai đi đường nấy. Mấy cái người mới cũng để cho Dư Mẫn sắp xếp công tác.

Mới vừa trở về phòng, Dương Đông liền tìm tới cửa đến, đầu tiên là đem lần này xuất hành trải qua tỉ mỉ nói một lần, trọng điểm nói trên đường tình cờ gặp dị thú cùng đại hoàng ngư. Cuối cùng đem cái kia viên nhật được năng lượng kết tinh lấy ra.

"Đây là ta ở chết đi dị thú trên người tìm tới, không biết là món đồ gì, ta cảm thấy khả năng hữu dụng liền lượm trở về, người xem một chút có cần hay

không đặc đạo."

Hạch đào lớn hơn nhiều diện tích thể dưới ánh mặt trời khúc xạ ra vàng sáng nhàn nhạt, Đường Nguyên kinh ngạc, đây là năng lượng kết tinh, vẫn là chính mình từ trước tới nay chưa từng gặp qua năng lượng kết tinh.

"Keng! Phát hiện trung cấp lực lượng tinh thần kết tinh, có hay không thu lấy."

Gợi ý của hệ thống âm chứng thực Đường Nguyên suy đoán, đây quả thật là trung cấp năng lượng kết tinh, hơn nữa còn là lực lượng tinh thần kết tinh, đây chính là phi thường quý giá.

"Đây là dị thú trong cơ thể năng lượng kết tinh."

Đường Nguyên tổ chức lại ngôn ngữ nói tiếp: "Loại này kết tinh chia làm vài loại, thông thường có sức mạnh kết tinh, cùng trên tay người loại này lực lượng tinh thần kết tinh, nhân loại có thể thông qua hấp thu những này kết tinh để làm bản thân mạnh lên, mấy ngày nay chúng ta giết lông xanh được sức mạnh kết tinh, toàn bộ phân cho Vương Phong bọn họ, người cũng có thể phát hiện sau khi hấp thu hiệu quả cũng không tệ lắm."

"Loại này lực lượng tinh thần kết tinh còn hiếm thấy hơn nhiều lắm, hơn nữa là trung cấp, thì càng thêm hiếm thấy, rất quý giá."

"Cho người đi." Dương Đông từ Đường Nguyên trong mắt nhìn ra hân hoan với kết tinh khát vọng, không chút do dự nói.

"Cho ta? Vật này đối với các người tới nói cũng rất hữu dụng."

"Đều giống nhau, người mạnh mẽ chúng ta cũng thì càng thêm an toàn, sau đó cần vật này, người cũng có thể giúp chúng ta làm đến." Dương Đông không để ý chút nào nói, cũng đem kết tinh nhét vào trong tay hắn.

"Cảm ơn."

Chờ Dương Đông sau khi rời đi, Đường Nguyên nằm dài trên giường, lòng bàn tay nắm chặt lực lượng tinh thần kết tinh, nhắm mắt lại, rõ ràng cảm giác được chấm dứt tinh bên trong ẩn chứa tinh khiết dâng trào lực lượng tinh thần.

Đối với lực lượng tinh thần vận dụng, hân hoan tại đã rất nhuần nhuyễn, đem tinh thần lực chậm rãi bao vây ở phía trên. Nhẹ nhàng tiếp xúc, chậm rãi vuốt nhẹ.

Thời gian ở vô thanh vô tức quá khứ, Đường Nguyên chìm đắm ở loại cảnh giới kỳ diệu này bên trong, lực lượng tinh thần chậm rãi trở nên càng mạnh mẽ hơn, ngưng tụ.

"Keng! Lực lượng tinh thần đạt đến 150 điểm, đạt đến hệ thống ẩn giấu yêu cầu, sơ cấp nhiệm vụ hệ thống mở ra, hệ thống hồi đoái không gian tiến hành tối ưu hóa."

Mới vừa tỉnh lại, hệ thống liền đến nhắc nhở.

Nhắc nhở nội dung nằm ngoài sự dự liệu của hắn, nhưng là để hắn kinh hi cực kỳ, chờ đợi đã lâu nhiệm vụ hệ thống rốt cục xuất hiện.

"Phi Phi, mau ra đây, cho ta giảng giải một hồi." Đường Nguyên ở trong đầu kêu.

"Tới rồi, tới rồi. Đại nhân ngo an!" Phi Phi ăn mặc một bộ quần dài, đánh đem quý phụ tán, cười duyên xuất hiện ở trước mắt.

"Phi Phi thật xinh đẹp!" Đường Nguyên rất là thức thời, vỗ thứ Tiểu Tiểu nịnh nọt.

"Khánh khách. Đại nhân nghe rõ, sơ cấp nhiệm vụ hệ thống, là ở chủ nhân lực lượng tinh thần đạt đến 100 thì tự động kích hoạt. Chủ nhân ở sau đó sẽ tự động nhận được hệ thống tuyên bố một ít nhiệm vụ, phải chú ý chính là, trừ không đặc biệt nói rõ, hết thảy nhiệm vụ đều là cưỡng chế tính, đại nhân nhất định phải tiếp thu."

"Cưỡng chế tính." Đường Nguyên mặt đều tái rồi nói rằng: "Vạn nhất nếu như hệ thống tuyên bố cái gì biến thái nhiệm vụ làm sao bây giờ?"

"Yên tâm đi, chủ nhân, hệ thống sẽ cùng cư Túc Chủ năng lực tuyên bố nhiệm vụ yêu cầu."

"Này còn tạm được."

"Đón lấy là hồi đoái không gian tối ưu hóa, chủ yếu là vì để cho đại nhân có thể ứng đối trở nên mạnh mẽ quái vật mà thiết lập, trong đó có không ít thứ tốt, nói thí dụ như, che dấu hơi thở nước thuốc, năng lực tạm thời tính tăng cao nước thuốc, còn có tối khẩn yếu nhất, công pháp tu luyện."

"Công pháp? Đều có cái nào." Đường Nguyên một mặt hưng phấn, công pháp nhưng là có thể tăng lên mọi người thực lực tổng hợp, này quá trọng yếu.

Chương 24: Chế định quy tắc

"Phương pháp cơ bản hấp thu giới lực, có thể dùng đến cường hóa tự thân."

"Đơn giản dù sao cũng hơn không có mạnh, muốn bao nhiêu điểm hối đoái?"

Đường Nguyên ước ao hỏi, ở tận thế bên trong không có cái gì có thể so với trở nên mạnh mẽ càng thêm mê hoặc người.

"Sơ cấp giới lực Đoán Thế pháp, 1000 điểm."

"Muốn nhiều như vậy điểm nha." Đường Nguyên cau mày, ở công ty bảo an vơ vét mấy kg hoàng kim, đổi thành điểm có tài hơn 500 điểm tích phân, lại mới vừa thăng cấp, còn lại kinh nghiệm cũng không có bao nhiêu. Tập hợp lên cũng mới hơn 600 điểm tích phân, này chênh lệch gần một nửa điểm, chính mình thực sự là quá nghèo, lúc nào mới có thể không vì là điểm phát sầu đây? Tạm thời chỉ có thể nhìn nằm ở hối đoái trong không gian công pháp quá đã nghiền.

"Điểm a điểm, hi vọng nhiệm vụ này hệ thống không để cho ta thất vọng." ...

Bởi vì hấp thu lực lượng tinh thần kết tinh bỏ ra quá nhiều thời gian, buổi chiều hoạt động liền lâm thời thu tiêu, chậm lại đến ngày mai.

Đường Nguyên đi ra khỏi phòng đã là buổi chiều sáu giờ, Trần Ngọc Lan chính đang chuẩn bị bữa tối.

Vốn định đi tìm Dương Đông, nhưng trong lúc vô tình nhìn thấy Dư Mẫn ngọc hơi giật mình ngồi ở trên ban công.

Lâu hai lặng lẽ, Đường Nguyên nhẹ nhàng đứng ở bên người nàng, nàng không có cảm thấy được hấn đến, vẫn cứ đang xuất thần.

Đường Nguyên vì nghiêng thân thể tinh tế đánh giá nàng, lần thứ nhất thấy nàng làm ở nhà trang phục, no đủ bộ ngực cao vút đem màu lam nhạt không có tay tiêu sam cao cao đẩy lên, trắng như tuyết tự sương ngẫu hai con cánh tay ngọc tự nhiên buông xuống, một cái ngón nhỏ ngưu tử quần soóc, một đôi trắng như tuyết thon dài đùi đẹp trưng điệp ở trước người, như chạm ngọc thành mười chỉ thỉnh thoảng khúc lên.

Tóc dài tùy ý bần lên, mỡ đông tự da dẻ, ngũ quan xinh xắn, không có bình thường lạnh lạnh, kiên nghị, có thêm một tia nữ nhân đặc hữu nhu nhược, thời khắc này trên người nàng tỏa ra mãnh liệt kiều mị nữ nhân vị, hấp dẫn lấy Đường Nguyên toàn bộ sự chú ý.

Hai người lẳng lặng sống chung một chỗ, thời gian tựa hồ vào đứng lúc này đọng lại.

"Ăn cơm!"

Dưới lầu truyền đến Lý Minh la lên, đánh vỡ này ôn hòa bên trong chen lẫn ám muội bầu không khí, cũng thức tỉnh chìm đắm ở trong suy nghĩ nào đó hai người.

"A!" Bị thức tỉnh Dư Mẫn đứng thẳng người lên, um thân cái đại đại lại eo, trên người trước khoảnh, căng thẳng tiểu y đem một đôi bất ngờ nổi lên to lớn viên trường mỹ nữ hoàn toàn phác hoạ ra đến, hai tay mở lớn về phía sau mở rộng, eo nhỏ loan thành một kinh người độ cong, eo nơi tăng lớn da thịt trắng như tuyết lỏa lộ ra, phối hợp tròn trịa mộng mỵ, đem vóc người của nàng hoàn mỹ bày ra ở Đường Nguyên trước mắt.

"Quá kích thích, không thể lại nhìn, nhìn không được."

Đường Nguyên đáng thẹn cứng rồi, trong lòng hung hăng nhắc tới, nhưng không chế không được chính mình con mắt.

Sau đó, Dư Mẫn xoay người lại, cùng hấn đến rồi cái mặt đối mặt.

"Người, người..."

Tâm tình tốt chuyển Dư Mẫn nhìn Đường Nguyên một mặt nhan sắc nhìn mình chăm chăm, đầu tiên là ngẩn người, sau đó phản ứng lại, nghĩ đến chính mình vừa nãy động tác toàn rơi vào rồi Đường Nguyên trong mắt, một khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt mất cỡ đồ chột, muốn muốn nói chuyện nhưng chỉ là lắp ba lắp bắp khó đã thành nói.

"Chậm một chút rồi nói." Đường Nguyên tận lực che giấu chính mình lúng túng, đóng giả dạng hoàng trịnh trọng nhìn Dư Mẫn nói rằng.

"Người lúc nào đến." Mí mắt buông xuống, tận lực không nhìn tới Đường Nguyên hai mắt, Dư Mẫn nghe giọng hỏi.

"Há, ta xem ngươi ở chỗ này chờ ra, liền nhìn lên xem"

"Ngươi ở quan tâm ta?" Dư Mẫn không khỏi ánh mắt mờ sáng, khóe miệng hơi vênh lên. Dắt ra một vệt đẹp để độ cong.

"Làm sao? Quan tâm ngươi một hồi cũng không được?" Đường Nguyên triệt để lắng lại hạ thân trên lúng túng, người cũng khôi phục bình thường, trêu nói.

Tại sao tới, Đường Nguyên chính mình cũng không biết, hẳn chỉ là dựa vào cảm giác làm việc, cảm thấy hẳn nên tới xem một chút nàng, vì lẽ đó hẳn liền đến, đồng bạn trong lúc đó quan tâm, nam nhân đối với nữ nhân hảo cảm, hoặc là hai người kiếm có đi.

"Đương nhiên. Nơi này ngươi to lớn nhất, muốn làm gì đều được." Dư Mẫn bĩu môi tỏ vẻ khinh thường.

"Ồ! Nha? Ngươi nói muốn làm gì đều được?" Đường Nguyên nhìn Dư Mẫn, tiến đến bên tai nàng, dùng quái dị làn điệu lặp lại một lần, đùa giỡn mùi vị mùi phẫn.

"Đi chết." Cảm nhận được bên tai truyền đến nóng rực hô hấp, Dư Mẫn mặt đỏ lên, cũng ý thức được chính mình trong lời nói nghĩa khác, trong lòng đại quýnh, đỏ mặt mắng một câu sau, đẩy ra Đường Nguyên chạy ra ngoài.

"Ăn cơm rồi." Chạy tới cửa, mới quay đầu lại hô to, sau đó chu cái miệng nhỏ hẹp lại, không hề có một tiếng động nói rồi chút gì, mới mỉm cười chạy xuống lầu.

"Quý nhất gan? Hắc, câu nói này thú vị. Cô nàng này là ở trào phúng chính mình có sắc tâm không sắc đảm? Hay là thật đối với mình thú vị." Đường Nguyên trong lòng xoay một cái liền rõ ràng nàng câu cuối cùng khẩu hình biểu đạt chính là cái gì, đùa giỡn mỹ nữ đều là để cho lòng người sung sướng, Đường Nguyên đặc ý theo ở phía sau đi xuống lầu.

Nhân số lần thứ hai tăng cường, một cái bàn rõ ràng không đủ, chỉ được lại thêm một cái bàn. Buổi tối cơm nước là Hoàng Thế An cái này tam lưu đầu bếp làm được, Trần Ngọc Lan chỉ là đánh làm trợ thủ, lão Hoàng nấu ăn tay nghề cũng không tệ lắm, cơm tập thể luộc đến cũng rất hương.

Buổi tối món ăn phong phú, đem bàn tròn xếp đặt đến mức tràn đầy, có thể thấy lão Hoàng đây là muốn bộc lộ tài năng, chứng minh giá trị của chính mình.

"Thời gian thật dài không thể ăn như thế phong phú bữa tối." Đường Nguyên cười bắt chuyện mọi người ngồi xong, mới bắt đầu động khoái.

Người Trung Quốc ở trên bàn rượu đàm luận, nhưng là một loại Cổ Lão truyền thống, Đường Nguyên cùng Dư Mẫn ngồi cùng một chỗ, vừa ăn một bên chuyện thương lượng. Chờ mọi người ăn được gần như thì Đường Nguyên thả rơi xuống cái chén trong tay khoái.

"Mấy ngày trước, ta vẫn là một thân một mình ở nơi này, một mình đối mặt từng con từng con tang thi, sau đó ta gặp phải Dư Mẫn, Trần tỷ, Dương Đông, ta có đồng bạn, chúng ta đồng thời ở nơi này, cùng đi đối mặt vô tận tang thi.

Ngày hôm nay ta lại gặp phải các ngươi, Hoàng sư phụ, Hoắc Tiểu Oanh, đồng thời cũng cho chúng ta tàn khốc biết được, cái này không bình thường thế giới còn có Hưong Phi loại cặn bã này, ở đây, ta chỉ là hi vọng, trong cuộc sống sau này, mọi người có thể khỏe mạnh cùng nhau sinh hoạt, cùng đi đối mặt tang thi, đối mặt dị thú, đối mặt những kia không thể toán làm nhân loại nhân loại."

"Mục đích của chúng ta, là ở tận thế bên trong sống tiếp. Mọi người nên rõ ràng, chính mình ở tang thi trước mặt là cỡ nào nhỏ bé, bằng vào chúng ta nhất định phải lớn mạnh chúng ta quần thể, đồng thời tăng lên người của mình người thực lực.

Vũ khí chúng ta có, sắc bén đao, kiếm, cung nỏ, thậm chí súng ống, mọi người đều phải học được sử dụng chúng nó, dù cho sắp xếp các ngươi lưu thủ ở nhà, cũng bảo đảm không cho phép ngày nào đó liền muốn đối mặt tang thi, đối mặt như Hưong Phi như thế người cặn bã. Nhớ kỹ tận thế bên trong ngươi có thể tin tưởng đầu tiên là vũ khí trong tay, thứ yếu mới là trải qua sinh tử thử thách đồng bạn.

Mọi người nhất định phải rõ ràng, chúng ta không cần không hề có tác dụng người.

Sau đó để Dư Mẫn đem ngày hôm nay tân đến mấy vị đồng bạn sắp xếp công việc, ở mọi người trước mặt tuyên bố một hồi."

Nhìn lướt qua, mọi người ngồi nghiêm chỉnh, chuyên tâm nghe chính mình nói chuyện, Đường Nguyên thoả mãn ngồi xuống.

"Liên quan với tân đồng bạn sắp xếp công việc, ta ở đây nói rõ một hồi ta sắp xếp nguyên tắc là cái gì, đầu tiên là cân nhắc chiến đội phương diện, thứ yếu là thực lực chúng ta phát triển mặt trên, cuối cùng mới là sinh hoạt phương diện.

Ta hi vọng mọi người rõ ràng chiến đội mới là chúng ta căn bản, trước đây chúng ta đối mặt mười mấy con tang thi cũng chỉ có thể thắng thoát thân, hiện tại đây, mấy chục con đánh mất đã không phải đối thủ của chúng ta.

Dương Đông, Thi Hổ, Dương Quý Bình, chính thức gia nhập chiến đội, Hoắc Tiểu Oanh, Trương Diễm xem như là dự bị đội thành viên. Nói rõ một hồi cái này tân thành lập dự bị đội, bên trong thành viên chủ yếu là theo chiến đội huấn luyện, ở ngoài làm nhiệm vụ, trải qua sau một thời gian ngắn, xem cá nhân ý nguyện cùng thực lực, có thể điều vào chiến đội, cũng có thể trở về đến trụ sở chấp hành đơn giản nhiệm vụ.

Hoàng sư phụ bởi vì tuổi tác, thân thể vấn đề, ở lại trụ sở cùng la Tiểu Hồng, Lý Minh, Trần tỷ đảm nhiệm trụ sở phòng thủ nhiệm vụ cùng với phụ trách thức ăn vấn đề.

Cuối cùng nói một chút, chiến đội, dự bị đội, lưu thủ nhân viên ba người trong lúc đó sẽ có đãi ngộ khác biệt." Nói tới chỗ này, Đường Nguyên cùng Dư Mẫn nhìn lướt qua mọi người, muốn nhìn dưới phản ứng của mọi người, thấy mọi người đều là một mặt bình tĩnh mới tiếp tục nói.

"Sở dĩ ta cùng đội trưởng muốn định ra quy định này là bởi vì, đệ nhất chúng ta hiện tại nhân viên ít, hơn nữa mọi người quan hệ cũng không tệ, cảm thấy cùng nhau không có cái gì tính toán, nhưng lấy hậu nhân viên tăng nhanh làm sao bây giờ? Đệ nhị hiện tại cách tại nạn bạo phát tháng ngày mới quá khứ không mấy ngày, các loại thực phẩm, vật tư cũng không thiếu, cái kia một tháng sau đó đây? Một năm sau đó đây?"

Nghe đến đó mọi người đều nhủ mảy, dù sao mọi người đều không có ý thức đến sau đó sinh hoạt sẽ càng thêm gian khổ.

Thoả mãn nhìn thấy mọi người đều biết đến vấn đề tính chất nghiêm trọng, Dư Mẫn tiếp tục nói: "Mọi người cũng biết được chuyện nghiêm trọng, này rất tốt. Ta nói rằng quy củ, tạm thời chỉ có đơn giản không rõ ràng mấy cái, sau đó coi tình huống làm tiếp cụ thể cải biến.

Điều thứ nhất, vũ khí trang bị ưu tiên lấy chiến đội cung cấp làm đầu, dự bị đội, lưu thủ nhân viên kém hơn.

Điều thứ hai, điểm chế, mỗi người mỗi ngày phải nhận được nhất định điểm, điểm có thể dùng đem đổi lấy năng lượng kết tinh, vũ khí trang bị cùng với các loại vật tư.

Điều thứ ba, vật tư phân phối, sưu tập đến vật tư, thống nhất gửi, mỗi ngày mỗi người đi nhà kho lĩnh cần phải sinh hoạt vật tư, tạm thời thức ăn để cho đóng giữ nhân viên thống nhất giải quyết, đến nhân viên mở rộng đến nhất định tình huống, đem chỉ giải quyết chiến đội toàn thiên thức ăn vấn đề cùng đúng giờ giải quyết dự bị đội thành viên thức ăn vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Hôn

"Lại nói rõ một hồi, điểm cùng vật tư phân phối phương diện vấn đề, mỗi người mỗi ngày đều có một cơ sở điểm, cơ sở điểm có thể cho người đổi đến đồ ăn, nhưng lượng rất ít, căn bản không đủ một người bình thường ăn, vì lẽ đó người mỗi ngày đều muốn đi kiếm lấy điểm, điểm kiếm lấy phương thức có rất nhiều, giết tang thi, làm nhiệm vụ, dùng năng lượng kết tinh, kim loại hiếm đổi lấy, chiến đội thành viên, dự bị đội viên làm nhiệm vụ, đóng giữ thành viên cũng như thế, hoàn thành công việc hàng ngày đều có nhất định điểm thu được.

Đồng dạng, người tìm tới lượng lớn có thể dùng vật tư cũng có thể nộp lên trụ sở, đổi lấy điểm dùng để hối đoái cần thiết vật phẩm. Đương nhiên tạm thời là không rảnh rỗi thời gian để mọi người ra đi tìm vật tư, điểm này đoán chừng phải rất lâu sau đó mới có thể thực hành."

Thấy Dư Mẫn nói xong, Đường Nguyên đứng lên đến, nói rằng: "Mọi người có đề nghị gì cùng dị nghị cũng có thể nói ra, mục đích của chúng ta là như thế, chính là ở này tận thế bên trong sống tiếp, muốn thực hiện nó, nhất định phải dựa vào mọi người cộng đồng nỗ lực."

"Kỳ thực này điểm chế kỳ thực như trước kia tiền hệ thống gần như, mọi người hiện tại làm việc không nắm tiền lương, mà là nắm điểm." Vương Phong trước hết làm rõ dòng suy nghĩ, lớn tiếng nói.

"Không sai!" Đường Nguyên cười nói: "Hiện tại tiền không đáng giá, mọi người trở lại trước đây lấy vật dịch vật thời đại, này rất không tiện, vì lẽ đó ta quyết định thực hiện cái này điểm chế độ, mỗi ngày mọi người thu hoạch đến điểm, sẽ do ta thống tính toán một chút đi ra, cũng nói cho mọi người, mà ta chỗ này vũ khí trang bị, vật tư liên giống như trước hoàng kim làm vì cái này điểm hệ thống bảo đảm."

"Vừa nói như vậy chúng ta liền rõ ràng, khả khả, lại trở về cuộc sống trước kia, mọi người mỗi ngày làm việc nắm tiền công." Hoàng Thế An cười hắc hắc nói.

"Cái kia chiến đội, dự bị đội đóng giữ thành viên trong lúc đó điểm thu được chênh lệch có lớn hay không?" Hoắc Tiểu Oanh hỏi.

"Vấn đề này, ta có cân nhắc qua, chiến đội thành viên cơ sở điểm là cao nhất, có thể bảo đảm hẳn một ngày vật tư nhu cầu, dự bị đội thành viên muốn thiếu một chút, đóng giữ thành viên cho hết thành mỗi ngày công tác mới có thể có lợi nhuận, nhưng sẽ không nhiều.

Nói tới chỗ này còn có một chút, chính là đưa nhỏ vấn đề, như Lý Minh, đã có thể độc lập hoạt động di chuyển, hẳn sẽ thu được điểm, như Dương Quý Bình vợ chồng hài tử, nếu như cha mẹ khoẻ mạnh, trụ sở là sẽ không quản, nếu như mất đi cha mẹ, hoặc đều mất đi cha mẹ một cái trong đó, là có thể xin trụ sở tiếp tế, chính mình hành động tử vong cùng vì là trụ sở hi sinh tiếp tế sẽ có rõ ràng không giống."

"Tạm thời những này chế độ sẽ không toàn bộ thực hành, chỉ là để mọi người tìm hiểu một chút, đồng thời thu thập một hồi số liệu, thuận tiện chúng ta

tiến một bước hoàn thiện."

"Không sai, cái này cũng là vì mọi người sau đó cân nhắc, chúng ta sẽ chống đỡ." Vương Phong gật gù đáp.

Những người khác cũng biểu thị tán thành.

"Mọi người không ăn xong tiếp tục, ăn xong có thể nghỉ ngơi, đêm chính mình trang bị thu dọn được, sáng mai chúng ta còn có hành động. Các người không có vũ khí một lúc tìm ta lĩnh."

Đường Nguyên nói xong cũng ra hiệu Dư Mẫn cùng rời đi.

Dư Mẫn đi theo phía sau, hai người cùng tiến lên lầu.

"Như vậy công bố ra ngoài có thể hay không quá đột nhiên?" Dư Mẫn vuốt vuốt buông xuống nhĩ tế cuối sợi tóc, mang theo lo lắng hỏi.

"Là có chút đột nhiên, liền ngay cả ta cũng là đột nhiên nhìn thấy mọi người tụ tập cùng một chỗ lại có nhiều người như vậy, mới nghĩ đến muốn làm như vậy, nếu như sau đó chúng ta còn muốn cứu người, nhân số còn có thể tăng cường chúng ta nhất định phải làm như vậy. Vừa mới bắt đầu khẳng định có một chút không thích ứng, có điều từ lâu dài cân nhắc như vậy sẽ tốt hơn, hơn nữa hiện tại cũng không có cho mọi người mang đến bao nhiêu thực tế biến hóa, cho mọi người để lại tương đương thời gian thích ứng."

Ta để người tới chính là làm cho các nàng có cơ hội ngay mặt giao lưu một hồi ý nghĩ trong lòng, mọi người đều là hiểu chuyện người, sẽ không cũng không thể cố tình gây sự."

"Ta cũng rõ ràng, không phải vậy vừa nảy như vậy vội vàng tình huống người mới nói cho ta, ta cũng sẽ không đồng ý giúp người nói chuyện."

"Ha, không muốn lo lắng." Đường Nguyên cười híp mắt nhìn nàng nói rằng: "Nói một chút buổi chiều đi."

"Buổi chiều, buổi chiều có chuyện gì không?" Dư Mẫn nháy mắt mấy cái một mặt vô tội hỏi.

." Thấy nữ nhân này lại bực lại, Đường Nguyên một bước bộ đi tới trước người của nàng, hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm nàng, hai người cách nhau có điều mấy centimet, có thể cảm giác được lẫn nhau tỏa ra nhiệt khí."

"Chết đi đi, thiếp như thế gần làm cái gì." Đỏ mặt sảng giọng, Dư Mẫn rốt cục không chịu được này ám muội khí tức, nghiêng người tránh ra.

"Buổi chiều nghĩ gì thế." Đường Nguyên có chừng có mực, hấn cũng không hy vọng nữ nhân phát bực.

Thấy hấn chính kinh lên, Dư Mẫn thờ phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng không tên có chút thất vọng.

"Cũng không có cái gì, chỉ là ngày hôm nay thấy những kia chết thảm người, trong lòng có chút cảm khái, nhớ tới người nhà. Không cảm thấy ở nơi đó khỏi xướng ngực."

"Chớ suy nghĩ quá nhiều, người cần thận sống tiếp, chính là đối với từ trần người thân tốt nhất an ủi."

"Đúng nha, chính là bởi vì trải qua mất đi người thân thống khổ, cho nên nhìn thấy sáng sớm nhiều người như vậy bị hại, ta mới đặc biệt phần nộ, những người này không có chết đang quái vật trong tay, nhưng chết ở đồng loại trong tay, thực sự là nhân loại bị ai."

"Được rồi, đừng nghĩ những kia, chuyện như vậy còn nhiều lắm đấy. Người vẫn là lấy ra người cảnh hoa phong thái đến."

"Người liền an ủi mọi người sẽ không, ta cũng là nữ nhân có được hay không, đa sầu đa cảm rất bình thường." Dư Mẫn lờm một cái, sắc mặt cũng đã khôi phục như thường.

"Phòng chừng các nàng cũng tán gẫu đến gần đủ rồi, chúng ta đi xuống đi."

"Ta không xuống đi tới, tạm thời không ta chuyện gì, ở chỗ này ở lại mát mẻ chút."

Đường Nguyên cười xuống lầu, cái bàn đã thu thập xong, chỉ có mấy người đang đợi lĩnh vũ khí trang bị, người hấn đã tản đi.

Đường Nguyên mỉm cười vỗ vỗ tay, hấp dẫn sự chú ý của mọi người mới nói nói: "Mọi người trước tiên đi với ta lĩnh trang bị, sau đó đi đối diện làm quen một chút vũ khí, có cái gì không hiểu có thể hỏi ta, cũng có thể thỉnh giáo chiến đội thành viên."

Vũ khí trang bị đơn độc gửi, ngay ở Đường Nguyên phòng ngủ sát vách. Ngày hôm nay Hường Phi vội vã không nhin nổi muốn đi tìm Trần tỷ phiên phức, liền gian phòng đều không có lục soát, không thể không nói là may mắn đến gấp, không phải vậy có vũ khí bọn họ vẫn đúng là không dễ thu thập, sợ ý một chút sẽ thương tới người mình.

Mọi người theo lên lầu, Đường Nguyên mở cửa phòng, bên trong gia cụ cái gì toàn bộ bị thanh không, chỉ còn lại dưới nhiều tường một dãy bàn.

Trên bàn bày ra các loại vũ khí trang bị, đao kiếm, cung nỏ, chủy thủ, ám khí, leo lên công cụ không thiếu gì cả, sủng ông Đường Nguyên tạm thời chỉ dự định cho chiến đội thành viên toàn bộ phân phối. Dự bị đội cùng đóng giữ thành viên các phát hai chỉ, lấy ứng phó đột phát tình huống.

Thấy mấy người một mặt phần chân nhìn chăm chăm trên bàn thả chồng chất đến chính tề vũ khí trang bị, Đường Nguyên cười nói: "Mọi người cũng biết tận thế bên trong vũ khí trang bị ở một trình độ nào đó giống như là tính mạng của chính mình.

Ta hi nhìn các người được chúng nó sau, có thể khỏe mạnh bảo quản, sử dụng chúng nó. Hiện tại một người lĩnh một cái chủ vũ khí, một cái vũ khí tầm xa, một cây chủy thủ, một bộ leo lên công cụ, mọi người chọn xong sau liền đến dưới lầu đi." Nói xong, Đường Nguyên liền lùi tới cửa.

Dương Đông, Thi Hổ chờ Đường Nguyên dứt lời liền lập tức hành động lên, bọn họ đối với Vương Phong chờ người trang bị nhưng là trông mà thêm cực kỳ.

Chủ vũ khí bình thường là đao, kiếm, còn có chút ít thiết đâm, nặng nhẹ đều có, vũ khí nhẹ đa số nữ nhân dùng, trọng binh khí là vì là nam nhân cùng được quá cường hóa người chuẩn bị.

Mấy người ở trong phòng đan xen mà đi, rất nhanh từng người trang bị thỏa đáng, lục tục đi tới dưới lầu.

Đường Nguyên khóa kỹ môn, cái cuối cùng xuống lầu.

Bất kể là Vương Phong vẫn là Trần tỷ các nàng, đều tự phát tự ở ven đường luyện tập tài bắn cung.

Mới vừa được vũ khí thành viên mới bởi vì không có lĩnh đến cung tên, chính vây quanh ở bên cạnh quan sát.

Cung tên tuy rằng yêu cầu mọi người thanh lý chiến trường thì tận lực thu về, nhưng tiêu hao vẫn cứ không nhỏ, mọi người thường thường muốn bỏ sung vì lẽ đó rồi cùng vũ khí tách ra đặt ở Vương Phong nơi đó, do Vương Phong ghi chép phân phát.

Đề Vương Phong dẫn bọn họ đi lĩnh xong cung tên, mọi người vây quanh ở bãi bắn bia, Đường Nguyên kết cục hướng về mọi người biểu thị, giảng giải cung nỏ sử dụng kỹ xảo, luyện tập phương thức, còn có cái khác vũ khí, leo lên công cụ chủ yếu cách dùng.

Đường Nguyên nói để mọi người từng người luyện tập, mới về lên trên lầu.

"Mọi người đều rất chăm chú." Dư Mẫn vẫn ở trên lầu quan sát, chờ Đường Nguyên đi tới bên người, nàng mỉm cười nói.

"Không sai, ta còn tưởng rằng có người sẽ qua loa cho xong."

"Người cứ việc nói thẳng chứ, cho rằng Trương Diễm sẽ không luyện thật giỏi tập. Đối trá nam nhân!" Dư Mẫn xem thường bĩu môi, nói tiếp: "Đàn ông các người chính là như vậy, xem thường từng có những kinh nghiệm này nữ nhân. Ta làm lâu như vậy cảnh sát, gặp qua không ít nữ nhân như vậy, người cho rằng các nàng là cam tâm tình nguyện mặc cho những nam nhân xấu kia bất tiện chính mình?"

"Cái này..." Đường Nguyên cười gượng không có gì để nói, hần xác thực không muốn thu nhận giúp đỡ Trương Diễm, nhưng không ngờ Dư Mẫn đồng ý.

"Khắc, thật không tiện, ngày hôm nay tâm tình không tốt lắm." Dư Mẫn nhìn Đường Nguyên một mặt cười khổ, cũng ý thức được chính mình khẩu khí không tốt lắm

"Không có chuyện gì, ta xác thực đối với nàng không thích, tâm có phiền diện, ở chung một quãng thời gian có thể là tốt rồi." Đường Nguyên không tìm được lời nói đi biện giải, cũng cảm giác mình không nên đối với một nữ nhân bình thường muốn mạng sống mang trong lòng căm ghét.

"Ngày mai người nhiều chiếu nhìn một chút các nàng, làm cho các nàng mau chóng thích ứng chiến trường."

"Yên tâm, ta nhất định sẽ tận trách." Thấy Đường Nguyên biến tướng giúp đỡ chính mình, Dư Mẫn vung lên mặt cho hần một long lanh nụ cười.

"Người thật đẹp!" Dư Mẫn tắm rửa ở tà dương rực rỡ vàng sáng bên trong, một khuôn mặt tươi cười đặc biệt mỹ người, hấp dẫn Đường Nguyên toàn bộ tâm thần, hần không khỏi bật thốt lên khen.

Dư Mẫn không nói một lời, nhưng hai gò má sinh ngát, xinh đẹp hai con mắt bịt kín một tầng nhàn nhạt hơi nước, khẽ cắn môi dưới tựa như cười mà không phải cười nhìn hần.

Đường Nguyên hô hấp ồ ồ lên, thân thể trước di, chậm rãi tập hợp đi, trong mắt chỉ có cái kia một vệt vô hạn mê người đỏ tươi đôi môi.

"Dư tỷ."

Bỗng dưng, Lý Minh tiếng kêu từ dưới lầu truyền đến, thức tỉnh hai người, Đường Nguyên thân thể cứng đờ, Dư Mẫn nhân cơ hội đẩy ra hần, đỏ mặt xoay người chạy mất, nhìn cấp tốc đi xa bóng lưng, Đường Nguyên mặt đều tái rồi, đối với với mình không quá đoán là hồi hạn cực kỳ, còn kém nện ngực đủ.

"Còn kém một tí tạo như thế, một chút liền hôn lên."

Người đàn ông nào đó oán khí trùng thiên trở lại gian phòng, bắt đầu rồi lực lượng tinh thần rèn luyện.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thê Tân Giới Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.